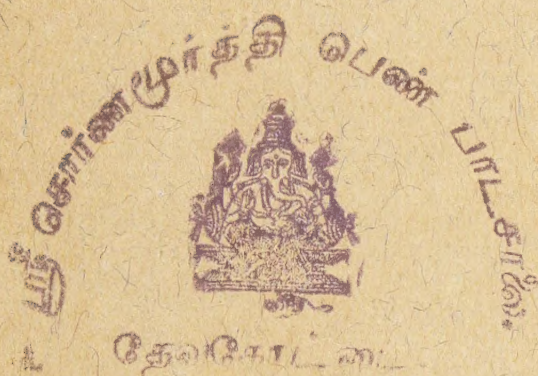


சீர் திருத்தம்

அல்லது

இளமை விருந்து



திரு. வி. கலியாணசுந்தரன்

ROJA MUTHIAH
47. HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR—623 106
P.M.DIST. INDIA

சீர் திருத்தம்

அல்லது

இளமை விருந்து

சீ ர் தி ரு த் த ம்

அ ல் ல து

இ ள மை வி ரு ந் து

ஆக்கியோர்:

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR—623 106
P.M.DIST. INDIA

பாலன் பதிப்புக் கழகம்,

இராயப்பேட்டை, சென்னை.

1930

ஃ உரிமை பதிவு
செய்யப்பட்டது.

விலை அணு 8.

சாது அச்சக்கூடம்,

இராயப்பேட்டை,

சென்னை.

முன்னுரை

உலகம் இயற்கை வழி இயங்கவே அமைந்தது. இயற்கைச் செந்நெறி நல்வாழ்வைக் கூட்டும். அந்நெறியினின்றும் வழுவ வழுவ மாசுகள் வாழ்விடைப்புகும். மாசுகள் ஒவ்வோரிடத்தில் ஒவ்வொரு விதமாக நின்று மன்பதையின் ஆக்கத்துக்குக் கேடு சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும்.

நமது நாட்டிலும் பலதிற மாசுகள் புகுந்து நாட்டைக் குலைத்து வரல் கண்கூடு. அவைகளுள் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன - பிறப்பு வழி உயர்வு தாழ்வு கருதல், மக்களுள் தீண்டாமை கொண்டொழுகல், பெண்ணை அடிமைப்படுத்தல், கண்மூடி வழக்க வொழுக்கங்களை உடம்பெனப் பற்றிக் கிடத்தல் முதலியன. இக்கறைகளும் நாட்டை அடிமைக் குழியில் வீழ்த்தியிருக்கின்றன என்று நம்புவோருள் யானும் ஒருவன். அந்நம்பிக்கையினால், நாட்டின் விடுதலை முயற்சியில் யான் தலைப்பட்ட நாள் தொட்டுச் சீர்திருத்த முறைகளையும் அம்முயற்சியுடன் புகுத்திப் பேசியும் எழுதியும் வருகிறேன். இது நாட்டவர்க்குத் தெரிந்ததொன்றே.

மேடைகளில் தாய் மொழியில் பேசப்படும் பேச்சுக்கள் பெரிதும் நேர்முறையில் நாட்டுக்குப் பயன்படுவதில்லை. அப்பேச்சுக்களைப் பத்திரிகை யுலகம் படுத்தும் பாட்டை ஆண்டவனே அறிவன்.

அப்பாட்டை எனது தலைமையுரைகளிற் சிலவற்றைக் கொண்ட மற்றுமொரு நூலாகிய “தமிழ்த்தென்றல்” என்னும் நூலின் அணிந்துரைக்கண் சிறிது விளக்கியுள்ளேன். அப்பகுதி வருமாறு:—

* * * * “மகாநாடுகளில் தலைமை வகிப்போர் தமது முதலுரையைச் சமயத்துக் கேற்றவாறு சில விடங்களில்

பேசி விடுவது வழக்கம்; சில விடங்களில் எழுதிப் படிப்பது வழக்கம். இவை முறையே (இக்கால வழக்கில்) வாய்ப்பேச்சு எழுத்துப் பேச்சு (Written Speech) என்னப்படும். இவ்விரு வழியிலும் அடியேன் கடனாற்றி யிருக்கிறேன்.

நமது நாட்டில் தாய்மொழி வாயிலாக நிகழ்த்தப்பெறும் வாய்மொழிப் பேச்சுக்கு உள்ள அல்லல் வேறெதற்கு மில்லையென்று கூறலாம். அவ்வல்லலுக்குக் காரணம் தமிழ்மொழியில் சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சி இன்னும் முற் றும் வளம் பெறாமையேயாகும். தமிழ்ப் பத்திரிகை நிரு பர்கள் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயில்வதில் கவலை செலுத்துகிறார்களில்லை. அப்பயிற்சி பெரிதும் இப் பொழுது போலீஸார்க்கு உரிமைப் பொருளாயிருந்து வருகிறது. போலீஸாரல்லாத இரண்டொருவர் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்திற் பயிற்சி பெற்றிருத்தல் எனக்குத் தெரி யும். அவர்க்குப் போதிய தமிழ்ப் புலமையின்மையால் அவர் இடர்ப்படுவதுங் கண்டிருக்கிறேன். தமிழ்ப் புல மையுடன் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயின்றோர் வேறு சிலரிருக்கிறாரோ என்னவோ யான் அறியேன். தமிழ்ப் புலமை யுடையார் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயின்று தமிழ்த் தாய்க்குத் தொண்டு செய்வது நலம்.

தமிழில் நிகழ்த்தப் பெறும் வாய்மொழிப் பேச்சுக்கள் அவ்வண்ணமே புதினத் தாள்களில் வருவதில்லை. அவை கட்டு நடக்குங் கொலைகட்கோர் அளவு முண்டோ? 'அந்தோ! அந்தோ!' என்று அலமந்து அழவேண்டுவதே.

பேசுவோன் கருத்தை நிருபர்கள் தங்கள் மொழி யில் வடிக்கிறார்கள். இதனால் பேசுவோன் கருத்து அவன் மொழியெனும் உடையிழக்கிறது. சில பேர்மூன்று

பொருளே மாறுபடுதலுமுண்டு ; வலிந்து மாற்றப்படுதலு முண்டு. கட்சிப் பத்திரிகைகளின் திருவிளையாடல்களை யீண்டு விரிப்பிற்பெருகும். தாய் மொழியில் நிகழ்த்தப் பெறும் வாய்ப்பேச்சு உள்ளவாறே பத்திரிகைகளில் காட்சியளித்தல் அரிது என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

பத்திரிகையில் வெளிவருந் தாய்மொழி வாய்மொழி கொண்டு, பேசுவோன் உள்ளக் கிடக்கையை நேரிய முறையில் அளந்து காண இயலாத நிலையைத் தமிழ்நாடு உற்றிருக்கிறது. யான் ஒன்று இன்று மேடையில் பேச வேன் ; மறுநாள் பத்திரிகையில் அது வேற்றுருவில் திரிந்துவரும். என் செய்வது ! ஆகவே பொதுவாக மகா நாடுகளில் - சிறப்பாகக் கட்சிக் கிளர்ச்சிகள் கனன்றெறியும் அரசியல் மகாநாடுகளில்-தலைமை வகிப்போர் எழுத்துப்பேச்சு முறைகொண்டு, பலதிற அல்லலைத் தொலைப்பது சிறப்பு. எழுத்துப் பேச்சில் வேறு சில நலன்களு முண்டு.” * * * *

தாய்மொழி வாய்மொழிப் பேச்சுக்கள்படும் அல்லலைக் குறிக்க ஈண்டு இவ்வுரைகளே சாலும்.

“ தமிழ்த்தென்றல் ” என்னும் நூல் வெளிவந்த பின் னரும் எனது தலைமை கொண்ட மகாநாடுகள் சில, சில விடங்களில் கூடின. அம்மகாநாட்டுத் தலைமையுரை களிற் பல வாய்ப் பேச்சுகள் ; சில எழுத்துப் பேச்சுகள். எழுத்துப் பேச்சுகளில் “வாலிப நாடார் மகாநாட்”டின் தலைமை யுரையும், யாழ்ப்பாண மாணாக்கர் மகாநாட்டுத் தலைமை யுரையும் நூல் வடிவாக வெளிவருதல் வேண்டு மென்று நண்பர்கள் சிலர் விழைந்தனர், அவர் விழைந்த வாறே அவ்விரண்டும் இந்தூல் வடிவில் வெளியிடப் பட்டன. நூலின் உள்ளுறைக் கேற்ப நூலுக்குச்

“சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை வீருந்து” என்னுந் தலைப்பு அணியப்பட்டது.

நூன்முறை பற்றி இந்நூல் எழுதப்பட்டதன்று. இரண்டு மகாநாடுகளின் தலைமை யுரைகளைக் கொண்டதே இந்நூல். அவ்விரண்டும் வெவ்வேறிடங்களில் வெவ்வேறு பொழுதில் கூடப்பெற்றன. இளமை யுலகம் இரண்டிற்கும் பொதுப்பட நிற்கிறது. ஆகவே ஒரு மகாநாட்டுத் தலைமை யுரையில் போந்துள்ள பொருள் சில, மற்றொரு மகா நாட்டுத் தலைமையுரையிலும் வேற்றுருவில் திகழாநிற்கும்.

இந்நூற்கண் இளமை மாண்பு, அழகின் பெற்றி, இளமையழகோம்பு முறைகள், காவியச் சிறப்பு, ஒவியத்திறன், இசை நுட்பம், நாடக நலன், சமரசசன்மார்க்கமென்னும் அன்பு நெறியே சமயமென்பது, கோயில் சீர்திருத்தம் முதலியன ஓதப்பட் டிருக்கின்றன. நாடு மொழி பிறப்பு முதலிய வாற்றான் வேற்றுமை பாராட்டுவதால், சகோதர நேயத்துக்கு ஊறு நிகழ்தல் தெள்ளத் தெளிய விளக்கப்பட் டிருக்கிறது ; சாதி வேற்றுமை, தீண்டாமை, பெண்ணடிமை முதலிய சிறுமைகளின் நீக்கம் நாட்டுக்கு விடுதலை நல்குவது என்று வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது ; கண்மூடி வழக்கவொழுக்கங்கள் மிக உரமாக மறுக்கப்பட் டிருக்கின்றன ; வாழ்விற்குரிய வேறு பல சீர்திருத்தங்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலின் உள்ளுறை இளைஞருலகிற்கு நல்வீருந்தளிக்குமென்று கருதுகிறேன்.

சென்னை }
23—10—1930 } திருவாரூர்-வி. கலியாணசுந்தரன்.

சீர் திருத்தம்

அல்லது

இளமை விருந்து

[வாலிப நாடார் இரண்டாவது மகாநாடு ;
அருப்புக்கோட்டையில் கூடியது ;
1928ஆ ஜூலைமீ 5உ]

எழுவாய்

அன்பிற் சிறந்த இளஞ்சகோதரிகளே ! சகோதரர்களே !

நாண்டு இன்று குழுமியுள்ள வாலிப நாடார் மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்கும் பேற்றைச் சிறியேற்கு வழங்கிய வரவேற்புக் கூட்டத்தார்க்கும், ஏனைய அன்பர்கட்கும் எனது நன்றி யறிதலான வணக்கம். அடியேன் ஆற்றப்புகுந்தொண்டில் குற்றங் குறைகள் நிகழுமேல், அவைகளைப் பொறுத்து மன்னிக்குமாறு உங்களை வேண்டுகிறேன்.

இந்நாளில் நமது நாட்டில் நிமிர்ந்தெழுந்து சுழன்று வருஉம் இயக்கங்களிலுங் கிளர்ச்சிகளிலுங் கலவாது ஒதுங்கி நிற்கும் அடியேன், இம் மகாநாடு போந்து பணியாற்ற ஒருப்பட்டதற்குத்

தலையாய காரணங்கள் இரண்டு. ஒன்று “வாலிபம்” என்பது. மற்றொன்று அதைத் தொடர்ந்து நிற்கும் “நாடார் மகாநாடு” என்பது. இவையிரண்டும் என்னை இம்மகா நாட்டுக்குப் போதருமாறு பிடர் பிடித்து உந்தின.

இளமை

இளமை எது? இன்பமா? இன்ப முகிழ்வா? இன்பக் கூர்தலா? என்னென்று சொல்வது? இளமை, நெஞ்சைக் கவர்வது போல வேறேதேனுங் கவர்கிறதா? இளமை யில்லையேல் உலகில் இன்பமேது? புல் பூடுகளிலும், செடி கொடிகளிலும், பறவை விலங்குகளிலும், மக்களிலும் இளமை யரும்பிக் கண்ணையுங் கருத்தைபுங் கவர்ந்து, இன்ப அமிழ்தால் அகவிருந்து நல்கி வருவதை எவரே அறியார்? உலகை இன்பத்தால் ஒம்பி வருவது இளமை இளமையே.

கடவுள் உணர்விற்கு உறையுளாயிருப்பது இளமையென்று கூறல் மிகையாகாது. இளமையின் கடவுட்டன்மையை நம் முன்னோர்கள் தெரிந்தேயிருந்தார்கள். பண்டைத் தமிழர்கள் இளமையைக் கடவுள் கூறுகளுள் ஒன்றெனக் கொண்டது ஈண்டு நினைவிற்கு வருகிறது. “என்றும் இளையாய்” எனவும், “மணங்கமழ் தெய்வத்

“திளநலங்காட்டி” எனவும் வருடம் நக்கீரனார் உரைகளை நோக்குக.

மக்கள் அகவைகளுள் விழுமியது இளமை என்பது எவரும் அறிந்ததொன்று. இளமையே வாழ்வுப் பழக்கெல்லாம் அடியாயிருப்பது ; இளமையே வாழ்விற்கு அடிகோலுவது ; இளமையே எல்லாவற்றிற்கும் ஊற்று. இளமைக்கால் கொண்டே வாழ்வெனும் நிலையம் எழுகிறது. ஒருவனது ஆக்கமுங்கேடும் அவனது இளமை யொழுக்கத்தையே பொறுத்து நின்றலும் ஈண்டிக் கருதத்தக்கது.

இளமையில் பகைமை பொருமை முதலியன நெளிதல் அரிது. அதன்கண் அன்பும் அருளும் பொலிதல் இயல்பு. பகைமை பொருமையில்லா விடத்திலேயே ஒற்றுமைக்கு இடனுண்டு. ஆகவே, இளமை ஒற்றுமைக்கு உறுகருவியாயுதவுவ தென்க. ஒற்றுமை என்ன செய்யாது ? ஒற்றுமை எல்லாஞ் செய்யும். அவ்வொற்றுமைக் குரிய இளங்குழு காண எவரே விழையார் ?

உலக சரித்திரத்தை நோக்குழி இளைஞர்கள் முயற்சியாலேயே பல நாடுகள் ஆக்க முற்ற உண்மை செவ்விதிற் புலனாகும். மாஸினி முதலிய தேசபக்தர்கள், இளைஞர்கள் இயக்கத்தின் வாயிலாகவே தங்கள் நாட்டுக்கு விடுதலை கண்

டது உங்கட்குத் தெரியும். அவ்வரலாறுகள் சரித்திரத்தில் பலபடக் கிடக்கின்றன. அவைகளை விரிக்கிற பெருகும். துருக்கி வளர்பிறையென வளர்ந்து வருவதையும், சீனத்துக்குற்ற சிறுமை பொன்றி வருவதையுங் கண்கூடாகக் கண்டு வருகிறோம். இக்காட்சிக்குக் காரணம் யாது? இளைஞர் இயக்கமன்றோ?

எக்காரணத்தாலேனும் நாடுகள் சவலையுறுமேல், அச்சவலை போக்குமாற்றல் அவ்வந்நாட்டு இளஞாயிறுகளுக்குண்டு. நமது நாட்டின் சவலையைக் கூற வேண்டுவதில்லை. அது வெள்ளிடைமலை. அச்சவலை போக்கவல்ல இளஞாயிறுகள் ஈண்டும் மகாநாடு என்னுங் கருத்துக்கொண்டே இம்மகாநாடு நோக்கத் துணிந்தேன்.

நாடார்

நாடார்கள் என்போர் மிகத் தொன்மைவாய்ந்த தமிழ்க் குடிமக்களிற் சேர்ந்தவர். அன்றார் பண்டைப் பெருமையும் பிறவும் பல மகாநாடுகளிற் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. நாடார்கள் பேச்சுடன் நில்லாது, ஆக்கத்துறை நண்ணிச் செயலில் பல வினைகள் நிகழ்த்தி வருவது நாட்டின் நலத்தில் நாட்ட முடையார்க்குக் கழிபேருவகை யூட்டாநிற்கிறது. நாடார்கள், பூசல்பிணக்கு போர் முதலிய கேடுகளை விளைக்கும்

அழிவு வினையாற்றாது, ஆக்க வினையாற்றி வருவது போற்றற்குரியது. நாடார்கள் முயற்சியால் அவர்கள் மரபு மட்டும் நலனுறுகிறது என்று எவருங் கருதாதிருப்பாராக. நாடார்கள் ஊக்கத்தால் நாடும் உடன் வளர்ந்து வருகிறது. நாடார் முன்னேற்றம் நாட்டின் முன்னேற்றம் என்னும் நம்பிக்கை எனக்குண்டு. அந்நம்பிக்கையும்தான் எனக்கு ஈர்த்தது.

பாண்டி நாடு

இம்மகாநாடு இளைஞர்களுடைய தாகலின், இதன்கண் இளைஞர்க்குரிய பொருள் கிளத்திப் பேசலே சால்புடைத்து. தங்கள் நாட்டின் தோன்மை, நாகரிகம், முன்னோர் வரலாறு முதலியவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று இளைஞர்களின் முதற் கடமை. அவைகளுடன் வேறு நாடுகளின் பழைய வரலாறுகளையும் ஆராய்ந்துணரல் அறிவிற்கழகு. சில வேளைகளில் பழையன சில இளைஞருலகிற்குப் புத்துயிரளித்தலுமுண்டு. சில விடங்களில் பண்டைப் பேருமை யுணர்வு புதுப் புதுச் சக்திகளைக் கிளப்பி நலஞ் செய்தலுமுண்டு.

உலகில் சரித்திரம் அறிஞரால் எழுதப்படுவதன் நோக்கமென்ன? வாழ்விற்கு அதன் துணை வேண்டற்பாலது என்பதே. ஒவ்வொன்றிற்கும்

வாழ்வில் அனுபவம் பெற்று நல்லன தீயன காண்பதற்குள் வாழ்வு முடிவெய்தும். சரித் திரத் துணைகொள்ளின், அதன்கண் போந்துள்ள நல்லன, வாழ்வில் கொள்ளத்தக்கன இன்ன இன்ன என்றும், தீயன, வாழ்வில் தள்ளத்தக்கன இன்ன இன்ன என்றும் அறிவுறுத்தும். ஆதலால் சரித்திர ஆராய்ச்சி இளைஞர்க்கு இன்றியமையாதது என்று வலியுறுத்துகிறேன்.

இளைஞர்களே ! உங்கள் தாய் நாட்டின் ஒரு கூறாயிருப்பதும், உங்கள் முன்னோர்கள் பெருமைக்கு நிலைக்களனாக நின்றதுமாயுள்ள பாண்டி நாட்டின் தோன்மை, நாகரிகம், வழக்க வொழுக்கங்கள் முதலியன உங்கள் முன்னேற்றத்துக்கு ஒரு பெருஞ் சக்தி வழங்குமென்பதில் ஐயமில்லை. அந்நாட்டின் பண்டைப் பெருமையை விரித்துக்கூற இம்மகாநாடும் இடந்தாராது ; போதிய நேரமுமில்லை. பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய தமிழ்ப் பொருட்காட்சிகளிருக்கின்றன. அவைகளில் பழைய பாண்டிநாட்டைக் கண்டு ஊக்கங்கொள்க. அப்பெரு நாட்டின் பழைய நிலைகளில் எடுத்துக்காட்டாக இரண்டொன்று குறிப்பிடுகிறேன்.

பாண்டிநாட்டின் பெரும்பகுதி கடலால் விழுங்கப்பட்டது. இப்பொழுதுள்ள (மதுரை - இராமநாதபுர-திருநெல்வேலி-ஜில்லாக்களைக் கொண்ட) நிலப்பரப்பு பழம் பாண்டியின் ஒரு கூறே யாகும்.

பாண்டிநாட்டின் தோன்மை சரித்திர காலத் தையுங் கடந்து நிற்பது. இராமாயண பாரதங்களில் பாண்டிநாட்டின் மாண்பு பேசப்பட்டிருக்கிறது. மகா வம்சத்தில் பாண்டிநாட்டின் மணங்கமழ்கிறது. அசோகன் சாசனத்தில் பாண்டிநாடு இடம் பெற்றிருக்கிறது. மெகஸ்தினிஸ்குறிப்பிலும் பாண்டிநாடு மிளிக்கிறது.

இத்தோன்மை வாய்ந்த நாட்டைப் புரந்த பாண்டி மன்னர்களின் வீரம், நீதி, அன்பு, அருள் முதலியன பழைய சங்கப் பாக்களாகப் பரந்து நிற்கின்றன. அப்பாநூல்களை இக்கால அறிஞர் சிலர் ஆய்ந்து சரித்திர உலகம் ஏற்றுக் கொள்ளும் முறையில் நூல் பல யாத்துள்ளார். அவைகளுடன் உறவு கொள்ள வேண்டுவது உங்கள் கடமை யென்று நான் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

பாண்டி மன்னரின் பெருமை யுணர்த்த ஈண்டொரு சிறு குறிப்பே பொறிக்க விரும்புகிறேன். கண்ணகி வரலாறு உங்கட்குத் தெரியும். அக்கற்புக் கடவுள் பாண்டியன் அவைக்களம்

புகுந்து, தனது காதலனைக் கொன்றது அற மன்று என்று வாதம் புரிந்தபோது, “கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோலன்று” என்று அவள் கூற்றுக்கு மறுப்புரை பகர்ந்த மன்னன், பின்னைத் தன் தவறுதலுணர்ந்ததும் “யானே அரசன் யானே கள்வன்” என்று அரியாசனத்தினின்றுங் கீழே சாய்ந்து, தனது இன்னுயிர் நீத்தான். ஒரு மன்னன் தன் பிழைபுணர்ந்ததும் மனச்சான்றால் தாக்குண்டு மாண்டான்! அவன் செங்கோல் மாட்சியென்னே! என்னே! அவன் முன்னோர்கள் அறத்திறன் என்னே! என்னே! இளைஞர்களே! உங்கள் முன்னோர்கள் ஆட்சியின் நீதியை உன்னுங்கள்; உன்னுங்கள்.

பின்னே இவ்வரலாறு களியாட்டின் போருட்டு நாடகக்காரர்களால் குடல் பிடுங்கிய கோலைக் கதையாகத் திரிக்கப்பட்டது. இடைக்காலத்தில் நமது கலைகளும் வழக்க வெழுக்கங்களும் பாழ்படுத்தப் பட்டதை நினைக்குங்கால் கண்ணீர் பெருகுகிறது. இப்பாழ்களைப் பொருளாக் கொண்டு சிலர் நாட்டையே குலைக்கிறார்.

ஈண்டு வேறொன்று உங்களிற் சிலரது நினைவில் உறலாம். மனச்சான்றால் ஒரு மன்னனை மாள்வித்த அறம் வளர்ந்த ஒரு நாட்டில் சமணர்களைக் கழுவேற்றிய மறம் வளர்ந்ததென்னை என்று சிலர் கருதலாம். சமணர்களைக் கழுவேற்

றிய வரலாற்றிற்குப் போதிய அகச்சான்றுதல் புறச்சான்றுதல் உண்டா என்பது, முதலாவது சிந்திக்கத்தக்கது. அச்சான்றுகள் கிடைக்கும் வரை சமணரைக் கழுவேற்றிய வரலாற்றையான் கொள்ளேன்; கொள்ளேன். தேவாரத்தில் போதிய அகச்சான்றில்லை. அந்நாளில் பாண்டி நாடு போந்த வெளி நாட்டார் சிலர் எழுதிய குறிப்புக்களிலும் அவ்வரலாறு காணோம். திருஞான சம்பந்தருக்குப் பின்னே, பன்னூறு ஆண்டு கடந்து, எழுதப் பெற்ற சில புராணங்களில் சமணரைக் கழுவேற்றிய கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. அக்கதைகளும் ஒருமைப்பாட்டையனவாகவில்லை. ஒரு புராணக் கதைக்கு மற்றொரு புராணக் கதை முரண்பட்டு நிற்கிறது. இப்புராணக் கூற்றுக்களைச் சரித்திர உலகம் ஏற்குங் கொல்! சரித்திர உலகம் ஏற்றுக் கொள்ளும் முறையிலன்றோ சான்றுகளிருத்தல் வேண்டும்?

இப்பொழுது “ஞான சூரியன்” என்னும் ஒரு நூல் தமிழ் நாட்டில் உலவுகிறது. அந்நூற்கண் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட திருஞான சம்பந்தர் திருப்பாக்களில் ஒரு மாற்றஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “அந்தணாளர் புரியும் அருமறை சிந்தை செய்யா அருகர் திறங்களை - சிந்தவாது செயத் திருவுள்ளமே” என்பது தேவாரம். இதன்கண்

போந்துள்ள “திறம்” என்னுஞ் சொல் “ஞானசூரிய” னில் ‘சிரம்’ என்னுஞ் சொல்லாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. இம்மாற்றங்கண்டு அந்நூலாசிரியரை நேரே பார்த்து அடியேன் கேட்ட போது, அவர் பெரிதும் வருந்திப் பத்திரிகை கட்டு ஓர் அறிக்கை அனுப்பினார். அது வருமாறு :—

அன்புடைய சகோதரர்கட்கு இக்கடிதம் வழியாய் அறிவிப்பது யாதெனில் “ஞானசூரியன்” என்ற புத்தகத்தில் பக்கம் 96-ல் சமணர்களை ஜயிக்கத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் ஆலவாய்ப் பதிகத்தில், அந்தணாளர் புரியு மருமறை யென்கிற பாட்டில் “சிந்தை செய்யா வருகர் திறங்களை” என்ற சொற்றொடர்பு “சிந்தை செய்யா வருகர் சீரங்களை” என்று மாறியிருக்கிறது. அச்சப் பிழையாக உள்ளதை ஞானசூரியனை வாசிக்கும் ஜனங்கள் ‘சிரங்களை’ என்று இருத்தலைத் ‘திறங்களை’ என்று திருத்தி வாசிக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் எழுதின “அப்ராஹ்மணோத்யோதனம்” என்ற மலையாள புத்தகத்தில் திறங்களை யென்றே எழுதி யிருக்கிறேன். மேற்படி ஞானசூரியன் புத்தகத்தில் 80 பக்கம் அச்சிடும் வரைக்கும் என் கண் பார்வையில் நடந்தது. மிகுதி அச்சியற்ற திரு. வயி. சு. ஷண்முகம் செட்டியார் அவர்களிடம் ஒப்புவித்தேன். ஆனால் இப்புத்தகத்தில் நிகழ்ந்த பிழை அச்சப்பிழையா யிருத்தல் வேண்டும். அல்லது என் புத்தகத்தைக் காப்பி செய்தவர்களின் பிழையா யிருத்தல் வேண்டும். அதுவன்றி இப்புத்தகத்தில்

பல அச்சப் பிழைகள் வடமொழிப் பாட்டுகளிலும் தமிழ் நடைகளிலும் இருப்பதால் இனி, திருத்தி வெளியிட்டால் லோகோபகாரமா யிருக்கு மென்று நம்புகிறேன். (ஒ-ம்) சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி.

இதை 6-4-28-ல் கூடிய பெளத்தர் மகாநாட்டிலும் அடியேன் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டேன். (திறம் - சமயக்கொள்கை. மணிமேகலையில் சமயக்கணக்கர் தந்திறம் உரைத்த காதை எனவரு உந் தலைப்பை நோக்குக.)

அறிந்தோ அறியாமலோ உறும் மாற்றங்கள் பின்னே சரித்திர உலகிற்குப் பெருந்தொல்லை விளைக்கின்றன. அச்சில்லாத பழைய காலமாயின், “ஞான சூரிய”னிலுள்ள மாறுபாடு யாண்டாயினும் ஒரு மூலையில் ஏட்டில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

பண்டைப் பாண்டி மன்னர் எச்சமயத்துக்கும் இடையூறு செய்தனர் என்பது தெரிய வில்லை. சமயப் போறை அவரணிகலனா யிருந்தது. அம்மன்னர் காலத்தில் பல சமயத்தார் தத்தஞ் சமயம் வளர்க்க இடம்பெற்றனர். சங்கப் புலவருள் பல சமயத்தாரிருந்தனர். சமணர் புத்தர் கிறிஸ்துவர் முதலிய பல சமயத்தார் பாண்டி நாடு போந்து தத்தங் கொள்கையைப் பரப்பி வந்தனர். எல்லா வழியிலுஞ் செங்கோலாட்சி செலுத்திய பாண்டி மன்னர்

வழி வழி வந்த ஒருவர் சமய வெறிமேலிட்டான் உயிர்களைக் கழுவேற்றுங் கொலைத் தொழில் மேற்கொண்டிருப்பரோ? கழுவேற்றிய கதையைச் சரித்திர முறையில் கொள்வது பாண்டி மன்னரை இழிவுபடுத்துவதாகும்.

பழைய பாண்டிப் பெருநாட்டில் பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கருதுஞ் சாதிப் புன்மை யில்லை. தீண்டாமை அந்நாளில் கிடையாது. சாதி யென்னுஞ் சொல் தமிழ்ச் சொல்லன்று. அந்நாளில் பேண்மக்கள் உரிமை பெற்றிருந்தார்கள்; கல்வியாளர்களா யிருந்தார்கள்; செங்கோலும் ஒச்சினார்கள். விரிவு என்னால் எழுதப்பெற்ற “பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை” என்னும் நூலிற்காண்க.

பாண்டிநாடு கிரீஸ், ரோம், பாபிலோன் முதலிய நாடுகளுடன் வாணிபத் தொடர்பு கொண்டிருந்தது. வாணிபத்துக்குரிய துறைகள் பல வளம் பட்டிருந்தன. கல்விநிலை குறிக்கச் சங்க நூல்களே சாலும். வாழ்விற்கு இன்றியமையாத துறைகள் பல அமைந்தே யிருந்தன. பழம் பெருமையை இவ்வளவோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

இளைஞர்களே! உங்கள் பாண்டி நாட்டின் அற்றை நிலையையும் ஒருங்கள்; இற்றை நிலையையும் ஒருங்கள். இந்நாளில் பாண்டிநாடு சாதிப்

பிணக்குகளாலும் சமயப் பூசல்களாலும் மோது
ண்டு, உடைந்து உடைந்து சிதறுண்டு கிடக்
கிறது. அதை அன்பால் ஒருமைப் படுத்துங்
கருவிகள் நீங்களே. பாண்டிப்பழமை உங்கட்
குப் போதிய ஆற்றல் வழங்கும். அப்பழமை
காணப் புதுக் கருவி கொண்டெழுங்கள் ;
எழுங்கள்.

உடலோம்பல்

இளைஞர்கள் உடலோம்பல்மீது பெருங்கவலை
செலுத்தல் வேண்டும். இவ்வுலக இன்பத்தை
நேரிய வழியில் நுகர்தற் பொருட்டே கடவுளால்
அளிக்கப் பெற்ற உடைமை இவ்வுடல். இவ்வு
டலை இளமையிலேயே வளம்படுத்திக் கொள்ளல்
வேண்டும். இளமையில் உடலைக்காவாது கவலை
நானமாகக் கிடத்தல் பின்னை இவ்வுலக வாழ்
விழந்து துன்புறுதற்குக் கால்கொள்வதாகும்.
உடல்வளம் பெறுத ஒருவன் எச்செல்வம் பெற்
றிருந்தா லென்னை? எப்பேறு பெற்றிருந்தா
லென்னை?

நல்லுடலுக்கு அறிகுறி யென்னை? அதன்கண்
ஊரும் அழகேயாகும். அழகிலா உடல் நோயுடல்
என்பதில் என்ன ஐயம்? அவ்வழகுக் கடவுள்
கோயில் கொள்ளும் அகவை எது? இளமை இள
மை என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

இளமை அழகுக்குரியது. இக்கால இளைஞர்கள் முகத்தில் அழகு ஒழுகுகிறதோ? இளைஞர்களில்லவோ நாட்டின் செல்வம்? அச்செல்வம் எந்நிலையிலிருக்கிறது? அதை உன்ன உன்ன உள்ளங்குழைக்கிறது.

பொதுவாக நமது நாட்டு இளைஞர்களையும், சிறப்பாகப் பள்ளி மாணாக்கர்களையும் நோக்குழி நாட்டுச் செல்வத்தின் நிலை புலனாகும். விழுந்த கண்ணும், வளைந்த முதுகும், சரிந்த தோளும், உடைந்த மார்பும், தளர்ந்த நடையு முடைய உடலில் அழகுக் கடவுள் எங்ஙனம் கோயில் கொள்ளும்? அழகென்பது யாது? அழகு என்பது நிறத்தில், மயிர்நீவலில், முக்குக் கண்ணாடியில், கழுத்துச் சுருக்கில், பட்டுடையில், பிற அணியில் அமைந்திருப்ப தன்று. மூளை, இதயம், நுரையீரல், மண்ணீரல், குண்டிக்காய் முதலிய பேருறுப்புக்கள் செழிய நிலையில்நின்று ஒழுங்கு பெறக் கடனாற்றலால் உறும் நரப்புக்கட்டினின்றும்-தடைபடாக் குருதி யோட்டத்தினின்றும்-முகிழ்க்குந் தசையிடை யரும்புவது அழகாகும்.

இவ்வழகு அரும்பா தொழிதற்கு மூலகாரணம் மலச்சிக்கலே யாம். வியர்வை முதலிய அழுக்குகளும் வெளி வாராது ஆங்காங்கே தேங்கலும் மலச்சிக்கலின் பாற்பட்டதே. மலச்சிக்கலால் பிணியுறுகிறது. பிணியால் பேர் உறுப்

புக்களின் இயக்கமும், நரப்புக் கட்டும், குருதி (இரத்த) ஓட்டமும் குலைகின்றன. இக்குலைவால் அழகு உறைதற்கு இடனில்லாமற் போகிறது. ஆகவே மலச்சிக்கல் உறுதவாறு உடலை ஒம்புதல் வேண்டும்.

மலச்சிக்கல் உறுதற்குக் காரணம் என்ன? காரணம் பலபடக் கூறலாம். சுருங்கச் சொல்லுமிடத்து இயற்கையோ டியைந்து வாழாமை, மீதூண், பொருந்தா உணவு, தீயோழுக்கம், சேயற்கை முறைகட்கு இரையாதல், கடவுளிடத் தன்பின்மை, உயிர்களிடத் தன்பின்மை முதலியவற்றைச் சொல்லலாம்.

நல்லுடல் பேற்றிற்கெனப் பெரு முயற்சி செய்யவேண்டுவதில்லை. வைகறைத் துயிலேழப்பயிலுதல் வேண்டும். எழுந்து காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு, வியர்வை சிந்த ஏதாயினும் உடற்பயிற்சி செய்தல் வேண்டும்.

உடற்பயிற்சிகள் பல திறத்தன. அவரவர் உடல் நிலைக்கேற்ற வண்ணம் அவரவர் ஏதாயினும் ஒன்றைக் கொள்ளலாம். தண்டால் நீச்சு முதலியன சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கன. எல்லாருங் கொள்ளத் தக்கதும் எளியதுமாயிருப்பது ஒன்று. அஃது உலாவுதல். நடையில் உடற்பயிற்சியும், காற்றிடை முழ்கலும், ஞாயி றோளியில் தோய்தலும் நிகழ்ந்துவிடுகின்றன.

பின்னே நறுநீராடிக் கடவுளை நினைந்துருகி, உளத்தை அன்பு மயமாக்கிப் பொருந்திய உணவு கொள்ளல் வேண்டும்.

உணவு முறைகள் பெரிதும் கவனிக்கற் பாலன. முதலாவது வேளை நாழியின்றிச் சாப்பிடுவதை நிறுத்தல் வேண்டும். பசித்தோற்ற மில்லாதபோது எக்காரணம் பற்றியும் உணவு கொள்ளலாகாது.

மீதூண் கொள்வது அறியாமை. நோய்க்கும் அகால மரணத்துக்கும் அடி கோலுவது மீதூண் மீதூணாகும். முன்னே உண்டது செரிப்பதற்குள் மேலே உண்டு உண்டு சுமை சுமத்திக் கொண்டிருந்தால் ஈரலுக்குச் சவலை ஏற்படும். பின்னே மற்றப் பேருறுப்புக்கட்குக் கேடு நிகழும். அதனால் பிணியும் அகால மரணமும் நேரும்.

பொருந்தா உணவுங் கூடாது. இப்பொழுது நமது நாட்டில் மக்கள் பலர் பொருந்தா உணவு உண்டு பலதிற நோய் வாய்ப்பட்டு அகால மரணத்துக் குட்படுகிறார். நமது தென்னாட்டார்க்கு ஜீவாதார உணவுப் பொருளாயிருப்பது அரிசி. அவ்வரிசி இயந்திரத்தால் நன்கு தீட்டப்படுகிறது. தவிட்டுக் கொழியல் ஜீரணத்துக்கெனக் கடவுளால் அமைக்கப்படுவது. அது நீங்கிய அரிசி பொருந்திய உணவாகுமா? கொழியல்

நீங்காத கைக்குத் தரிசியைச் சமைத்துண்பது சிறப்பு. கைக் குத்தாலுங் கொழியல் நீங்குதலாகாது என்பது கவனிக்கத் தக்கது. சமயல் மட்பாண்டங்களில் செய்வதே பொருத்தம்.

காய் கீரை முதலியவற்றை நாமே வீட்டுக் கொல்லைகளில் பயிரிட்டுக் கொள்வது நலன். ஞாயிறோளியிலுள்ள ஒருவித சத்து, காய் கீரைகளிற் புகுந்து படிகிறது. அச்சத்து நீங்குதற்குள் அவைகளைச் சமைத்துச் சாப்பிடுதல் வேண்டும். இரண்டு நாள் மூன்று நாள் வண்டிகளில் அடிபட்டு வறண்டு சத்திழந்த காய் கீரைகளைச் சாப்பிடுவது வெறும் மரத்துகளைத் தின்பதை யொக்கும். காய்கறிகளில் அளவுகடந்த புளி காரம் பெய்து சமைப்பது கூடாது. நமது தென்னாட்டார்க்குப் புளி காரப் பித்து என்று விடுமோ அறிகிலேன்.

புலால் உணவுப் பித்து மற்றொன்று. புலால் உணவில் உடல் உரம் உண்டு என்று சிலர் கருதுகிறார். புலால் உணவில் அமிழ்ந்து கிடந்த மேல் நாட்டு அறிஞர் பலர் இப்பொழுது புலால் உணவின் புன்மை தெரித்து வருகிறார். புலால் உணவு பொருந்திய உணவின் பாற்பட்டதன்று என்று அன்னார் ஆராய்ச்சி முறையுடன் பல நூல் எழுதியிருக்கிறார். நம்முன்னோர்கள் ஜீவகாருண்யத்தை அடிப்படையாகக் கிளத்திப் புலாலுணவை

மறுத்துக் கூறினார்கள். மேல் நாட்டு அறிஞர்கள் “புலால் உணவால் உடல் வளத்துக்கே கேடு உண்டு” என்பதை ஆராய்ச்சியால் நிறுவிக்காட்டி அவ்வுணவை மறுக்கிறார்கள். ஆதலால், உடல் நலன் விரும்புவோர் புலாலுண்ணா திருப்பாராக.

காப்பி, டீ, கோக்கோ, ஓவல்டையன் முதலிய குடிகளையுந் தொலைத்தல் வேண்டும். குளிர் மிகுந்த மேனாட்டறிஞரே அவைகளை இப் பொழுது விலக்கி வருகிறார். வெம்மை நாட்டில் வாழும் நமக்கு அக்குடிகள் எற்றுக்கு? நமது நாட்டில் என்பருக்கி நோயை (கூடியரோகத்தை)ப் பெருக்கி வருவன அக்குடிகளேயாகும். அப் பாணங்கட்குப் பதிலாக நீர்மோர் இளநீர் முதலியன கொள்ளலாம்.

கள், சாராயம் முதலியவற்றின் கொடுமையை ஈண்டுக்குறிக்க வேண்டுவதில்லை. இப்பொல்லாக் குடிகளால் மக்களின் ஈரல் முதலிய உறுப்புகள் அரித்து அரித்து எரிக்கப்படுகின்றன. இவை களைக் கனவிலும் மறந்துங் கருதலாகாது.

புதுநாகரிகத்தால் வேறொரு கொடுமை சிறப்பாக இளைஞர்களிடக் காட்டுத் தீப்போல் பரவி வருகிறது. அஃதென்னை? சுருட்டு சிகரேட் முதலியன பிடித்தல். சிறு சிறு குழந்தைகள் வாய்களும் புகை யந்திரங்களாக மாறி விடுகின்றன. அவர்கள் தங்கள் நுரையீரலும் இதய

மும் அப்புக்கை வெம்மையால் எரிக்கப்படுவதைத் தொடக்கத்தில் உணர்கிறார்களில்லை. நாளடைவில் இளைஞர்கள் அழகிழந்த என்புக் கூடுகளாகிறார்கள். உடலுக்குக் கேடு விளைக்கத்தக்க வழக்க ஒழுக்கங்களில் இளைஞர்கட்குப் பற்றும் பிடிவாதமும் உண்டாதல் தவறு. அத்தீப் பயிற்சியுடைய இளைஞர்கள் மெல்லமெல்ல அதை யொழிப்பார்களாக.

நல்லொழுக்கம் உடலோம்பலுக்கு இன்றியமையாதது. மீதுண் கொள்ளாது பொருந்திய உணவுகொள்ளும் ஒருவன் ஒழுக்கங் காவா தொழிவனேல் பயன் விளையாது. நல்லுணவுடன் நல்லொழுக்கமும் வேண்டற்பாலது. நல்லுணவு நல்லொழுக்கத்தின் பொருட்டே கொள்ளப் படுகிறது. ஒழுக்கம் உடல் நலனுக்கு உயிர்போன்றது. “ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரலால் ஒழுக்கம் - உயிரினும் ஒம்பப் படும்” என்றார் நாயனார்.

பொறுமை, சினம், அவா, பிறர் மனைவிழைதல், வரைவின் மகளிர் இன்பந்துய்த்தல் முதலிய தீய ஒழுக்கங்கள் உடல்வளனைக் கெடுத்தல் இயல்பு. கெட்ட எண்ணங்கள் உடலை எரிக்கும் எழுநா என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன். கெட்ட எண்ணங்களுடன் உணவு கொள்வோன், உணவுடன் நஞ்சையுங் கலந்து உண்பவனாகிறான். இக்காரணத்தான் உண்பதன்முன் அன்புக் கடவுளை

நினைந்து உணவுகொள்ளும் முறை நம் முன்னோர் களால் கோலப்பட்டது. அன்புக் கடவுளை நினைந்து, அக்கடவுள் கோயில் கொண்டுள்ள உயிர் நலங் கருதிப் பணியாற்றுவதற்கு உடலோம்பலுங் கடவுள் வழிபாட்டில் ஒரு முறையாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் அன்பு நினைவுடன் உணவு கொள்வதும் உடலோம்புவதாகும்.

நமது நாட்டின் சிலம்பப் பயிற்சியை உங்கட்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். பண்டை நாளில் நமது நாட்டில் முனிவர்கள் உள்ளிட்ட பலருஞ் சிலம்பம் பயின்று வந்தார். இப்பொழுது அதன் நிலை எவ்வாறிருக்கிறது? நகரங்களில் அதன் பெயரே மறைந்து விட்டது. அது தத்தாரி களின் ஆட்டத்துக்குரிய தென்றுஞ் சில விடங் களிற் கருதப்படுகிறது. சிலம்பத்துறை ஒவ் வொன்றும் உடலோம்பலுக்குரியது. அஃதெங் றனம் ஒரு சிற்றினத்துக்கு மட்டும் உரியதாகும்? அது குறித்து ஈண்டுப் பலபடப் பேசாது, நமது நாட்டுச் சிலம்பப் பயிற்சியை உயிர்ப் பிக்க வேண்டுவது இளைஞர் கடமைகளுள் ஒன்று என்று சுருங்கக் கூறுகிறேன்.

ஆசனங்களைப்பற்றி நீங்கள் கேள்வியுற்றிருக்கலாம். ஆசனங்கள் யோகிகளுக்குரிய சாதனங்கள் என்று பலரால் கருதப்படுகிறது. அப்பிழைபட்ட கருத்து ஒழிக; ஒழிக. ஆச

னங்களின் கூறுகள் இப்பொழுது நன்கு ஆராயப்பட்டன. உடலோம்பற்கு அவைகளினுஞ் சிறந்த சாதனங்கள் வேறென்று மில்லை என்று கூறல் மிகையாகாது. தோல், நரம்பு, சினைஉறுப்புக்கள், முதலுறுப்புக்கள் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் உரமூட்டும் ஆற்றல் ஆசனங்கட்குண்டு. ஓரிடத்திலிருந்து கொண்டே உடற்பயிற்சி செய்யும் முறைகள் நம் முன்னோர்களால் காணப்பட்டன. அவர்கள் அறிவுத்திறனை என்னென்று புகழ்வது?

வேறு பல யோக நெறிகள், சந்தியா வந்தன முறைகள், சரியை யாதித் தோண்டுகள் முதலிய யாவும் உடலோம்பலைக் குறிக்கொண்டே காணப்பட்டன என்பது எனது கருத்து. அவையாவும் ஆண்டவன் நினைவூட்டும் முறையில் கோலப்பட்ட பெருமை நமது ஆன்னோர்களுடையது. தற்கால பூத பேளதிக நூற்றுணைகோண்டு அப்பழைய முறைகளை ஆராய்ந்தால் அவைகளின் துட்பம் புலனாகும்.

உடலோம்பி, உடலை வளஞ்செய்த பின்னை, இல்லறத்தி லிறங்கல் வேண்டும். இல்லறத்தின் இன்றி யமையாமையைப்பற்றிப் “ பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை ” என்னும் நூலில் ‘ இயற்கையறம் ’ என்னும் பகுதியில் என்னால் இயன்றவரை விளக்கி யிருக்கிறேன்.

இல்லறத்திலுள்ள பல நலன்களுள் உடலோம்பலுமொன்று.

இன்னோரன்ன பலதிற வழிகளில் உடலையோம்பிவரின் நோயற்ற வாழ்வெனுங் குறைவற்ற செல்வம் பெறலாம்; மறுமையிலும் இன்பம் நுகரலாம். ஆகவே நோயணுகா அழகுடல் பெற முயலுங்கள்.

மேல்நாட்டார், சிறப்பாக அமெரிக்க நாட்டார், உடலோம்பல் முறையை ஒழுங்கு படுத்தி வருகிறார். இயற்கையோடியைந்த எளியவாழ்வை அன்றார் அறிவுறுத்தத் தொடங்கி யிருக்கிறார். அவர் ஞாயிற்றின் ஒளிக்கணுள்ள சக்திகளை ஆய்ந்து ஆய்ந்து பல உண்மை காண்கிறார்; காற்று நீர் மண் முதலிய இயற்கைக் கூறுகள் வாழ்விற்கு நல்கிவருஉம் அருமைகளை யெல்லாக் கண்டு வருகிறார்; மக்களுடன் அழகு என்றும் நிலைத்து உறைதற்குரிய முறைகளைத் தெரிந்து வருகிறார். அழகு வளர்ச்சிக் கெனவும் காப்புக் கெனவும் பல கழகங்கள் ஆங்கே காணப்படுகின்றன. நாம் என் செய்கிறோம்? நமது காலம் எவ்வழியில் செலவாகிறது? இளைஞர்களே! ஓர் மின்! ஓர் மின்! நமது முன்னோர்களாய் பழந்தமிழர்கள் அழகின் துட்பம் தெளிந்து அழகையே கடவுளாகக் கொண்டார்களெனில், அவர்கள் இயற்கையுடன் எவ்வளவு இயைந்து வாழ்ந்

தார்கள் என்பது விளங்கும். அழகைப் பற்றியும் பிறவற்றைப் பற்றியும் “முருகன் அல்லது அழகு” என்னும் நூலில் விரிவாக எழுதி யிருக்கிறேன்.

இளைஞர்களே ! உடலோம்பலுக்குரிய அகவை யிதுவே. இவ்வேளையிலேயே உடலோம்பலிற் கருத்தைச் செலுத்துங்கள் ; உடல் வளம் பெறவாழ்வு என்ன வாழ்வு ? நீங்கள் அழகுக் கோழுந்துகளாகப் பொலிதல் வேண்டும் ; உங்களைப் பார்க்கும்போது அழகுக் கடவுள் நினைவு தோன்றுதல்வேண்டும். ஆகவே ! அழகை எண்ணுங்கள் ; அழகை உண்ணுங்கள் ; அழகாகுங்கள். நாடுமுழுவதும் உங்களால் அழகு பெறல் வேண்டுமென்பது எனது பேராவல்.

வீரம்

வாழ்விற்கு வீரம் வேண்டற்பாலது என்று பலநாட்டு ஆன்றோர் கூறியுள்ளார். வாழ்விற்கு வீரம் வேண்டற்பாலதே. வீரம் எது ? பொருமையினின்றொழும் முர்க்க சக்தியே பெரிதும் வீரம் என்று வழங்கப்படுகிறது. அது தவறு.

பொருமை, அழகுடல் பெற்ற அழகுளத்தில் எழுதல் அரிது. பொருமை முதலிய தீ நீர்மைகட்கு அடிப்படை நல்லுடலின்மையேயாகும். குருதிநிலைகெட்ட உடலில் வெம்மை செறிதல்

இயல்பு. அவ்வெம்மையினின்றும் சினம் அழுக் காறு முதலிய நச்சக்குழவிகள் பிறந்து கொண் டேயிருக்கும். அவைகள் பிறரைத் துன்புறுத் தவே தூண்டும். அத்துன்புறுத்தல் எங்ஙனம் வீரமாகும்? மெலிந்த உடலில் குருதி சுவறிய காரணத்தால் பொறுமை வெகுளி நிரம்பிய உளத்தினின்றும் பிறப்பது வீரமன்று. அஃது அச்சமாகும். அச்சங் கருவி தாங்கச் செய்கிறது. அச்சம் பின்னாளில் வீரமாகக் கொள்ளப்பட்டது. அதற்கேற்ற கதைகளும் எழுதப்பட்டன.

பிறர் வேகுண்டேழுந்து துன்புறுத்தும்போது அதைப் பொறுத்தலே வீரம். கோழமையால் துன்பம்பொறுத்தல் வீரமாகாது. அன்பால் அதைப் பொறுத்தலே வீரம். அன்பினின்றும் வீரம் பிறத் தல் வேண்டும். இவ்வீரத்துக்கு இலக்கியமாகப் பண்டை நாளில் மார்க்கண்டர், பிரகலாதன், சோக்ரதர், கிறிஸ்து, திருநாவுக்கரசர் முதலியோர் விளங்கினர். இற்றை நாளில் மகாத்மாகாந்தி அவ் வீரத்தைப் புலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

இளைஞர்களிடை இப்பொறுமை வீரம் பொலி தல் வேண்டு மென்பது எனது வேணவா. இவ் வீரம் பெற இளைஞர்கள் முயல்வார்களாக. இதற்கு நல்லுடல் தேவை. ஆதலால் உடலை நல்வழியில் ஓம்புக.

கல்வி

“இளமையிற்கல்” என்பது ஒள்வையார் அமுதமொழி. இளமை கல்விக்குரியது. இளமையைக் கல்விக்குப் பயன்படுத்தலே பொருத்தம். அதனைப் பிறவற்றிற்குப் பயன் படுத்தல் பொருத்தமன்று. வயிற்றுப் பிழைப்பு நாட்டமே பொருத்த மற்ற ஒன்றில் மக்களைப் புகுத்துகிறது. “வயிற்றுப் பிழைப்புக்கெனக் கல்வி பயில்வோர் போக, மற்றையோர் ஏன் கல்வி பயிற் றல் வேண்டும்” என்னும் எண்ணம் இளமையைப் பாழ் படுத்துகிறது; பலரைக் கல்வி யறிவில்லாத கயவராக்குகிறது. இவ்வெண்ணம் நாட்டை விட்டகலல் வேண்டும். இக்குறை பாட்டைப் போக்கவே கட்டாயப் படிப்பு முறை வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சட்டம் வந்தபின்னைக் கட்டாயப் படிப்பில் தலையிடுவது அறிவுடைமையாகாது. சட்டமில்லா நாளில் கட்டாயக் கல்விபெற முயல்வதே அறிவுடைமை. நாடார் சகோதரர்கள் இம் முயற்சியில் தலைப்படுவரேல் மிகளளிதில் வெற்றி பெறுவார்கள் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. இம்முயற்சியில் விரைந்து தலைப்படுமாறு சகோதரர்களை வேண்டுகிறேன். “கல்வி யறிவில்லாதார் நாடார்களிலில்லை” என்று உலகங் கருது

மாறு நீங்கள் உழைப்பீர்களென்று உறுதியாக நம்புகிறேன். உங்கள் உழைப்பால் விளையும் பயன் காணும் மற்றவர்களும் உங்கள் அடிச்சுவட்டைப்பற்றி நடக்க எழுவார்கள். நாளடைவில் நாடே கல்வி நலம்பெறும். கல்வி அறிவால் நாட்டிலுள்ள பலதிறக் குறைபாடுகள் ஒழியும். குறைபாடுகட்குக் காரணம் போதிய கல்வி யறிவின்மையன்றி வேறென்னை ?

அறிவு விளக்கத்துக்கும், ஒழுக்கத்துக்கும், இன்ன பிறவற்றிற்கும் பொதுவாகவுள்ள கல்வியுடன், பின்னை வாழ்விற்கென, வேறு பல கல்வித் துறைகளுள், தத்தம் இயல்புக் கிையந்த ஏதாயினும் ஒன்றைக் கணித்துக் கொண்டு, அதில் சிறந்த புலமை பெற இளைஞர்கள் முயல்வார்களாக. இப்பொது-சிறப்புக் கல்வி வாழ்விற்குப் பெருந்துணை செய்யும். ஏடேடுத்துப் படித்தல் மட்டுங் கல்லியாகாது. தொழிற் பயிற்சியுங் கல்லியின் பாற்பட்டதே.

இந்நாளில் கல்வி யென்பது பொருளற்றுக் கிடக்கிறது. குறிப்பிட்ட பாடங்களை நெட்டுருச் செய்து பரீட்சையில் தேறிப் பட்டம் பெற்று ஒரு தொழிலில் துழைவதற்குக் கல்வி ஒரு கருவியாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. நாளடைவில் அக்கல்விக்கும் வாழ்விற்கும் தொடர்பில்லா தொழிகிறது. இது கல்வி யாகுமா ?

“ஆங்கிலம் பயிற்றலே கல்விக் கழகு” என்று சிலர் கருதுகிறார். அப்பயிற்சியுடையாரே கற்றவரென்றுஞ் சிலர் சொல்கிறார். ஆங்கிலம் பயிற்றலாகாது என்று யான் ஒரு போதுஞ் சொல்லேன். உலக மொழியாகப் பரவிவருஉம் அம் மொழிப் பயிற்சி இளைஞர்க் கிருத்தல் வேண்டும் என்றுஞ் சொல்வேன். ஆனால் “ஆங்கிலத்திலேயே கல்வியறிவுண்டு. அதுவே வாழ்விற்கு உய்யு நெறி காட்டுவது” என்பன போன்ற கூற்றுக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுந் தகையனவல்ல.

ஆங்கிலமென்பது ஒரு நாட்டுமொழி. அம் மொழிப் பயிற்சியிலேயே கல்வி யறிவுண்டு என்று கருதுவது அறியாமை. கல்வி யறிவை எம்மொழி வாயிலாகவும் பெறலாம். கல்வி யறிவிற்கு ‘இம்மொழி’ ‘அம்மொழி’ என்னுங் கட்டுப்பாடில்லை. ஜேர்மனி, பிரான்ஸ் முதலிய நாட்டிலுள்ளோர் தத்தம் தாய் மொழி விடுத்து ஆங்கிலம் படித்தா கல்வி அறிவு பெறுகிறார்? புதுவைக்கணுள்ள தமிழ் மக்கள் ஆங்கிலங் கற்றாமேல் நாட்டுத் தத்துவங்களை உணர்கிறார்கள்? திருவள்ளூர், இளங்கோ அடிகள், கம்பன், சேக்கிழார் முதலியோர் ஆங்கிலம் பயின்றா உலகம் போற்றுங் காவியங்களை எழுதினார்? ஆகவே, “ஒரு நாட்டு மொழியே கல்விக் குடையது” என்று கொள்ள இயற்கையில் எந்தியதியுமில்லை.

என்பதை யுணர்க. அவரவர் தத்தம் தாய் மொழியிலேயே கல்வி பெறலாம்.

நாம் தமிழ் மக்கள். நாம் நமது தாய்மொழி வாயிலாகக் கல்வி பெறலே சிறப்பு. அதுவே இயற்கை முறை. போதிய ஓய்வும் நேரமும் வாய்ப்பு மிருப்பின் வேறு பல மொழிகளையும் பயிலலாம்.

தமிழில் “அக்கலை யில்லையே ; இக்கலை யில்லையே ; சிறப்பாக ‘ ஸைன்ஸ் ’ என்னும் அறிவுக்கலை யில்லையே ” என்று சிலர் கூக்குரலிடுகிறார். ‘ ஆங்கிலத்தில் முதல் நூல்களாகவா எல்லாக் கலைகளும் பிறந்தன ’ என்பதை அச்சகோதரர்கள் உன்னுவார்களாக. வேறு மொழிகளிலிருந்தும் ஆங்கில அறிஞர்கள் தங்கள் மொழியில் பல கலைகளைப் பெயர்த்தேழுதியிருக்கிறார்கள். இதுகாறும் உலகில் காணப்பட்டுள்ள புதுமைகளெல்லாவற்றையும் ஆங்கிலேயர்கள் மட்டுமாகண்டார்கள் ? இல்லை ; இல்லை. சில பிரெஞ்சுக் காரரால் காணப்பட்டன. சில ஜெர்மானியரால் காணப்பட்டன. மற்றுஞ் சில வெவ்வேறு நாட்டினரால் காணப்பட்டன. ஆங்கிலேயருஞ் சில கண்டுள்ளார். நமது டாக்டர் போஸ் சில கண்டு வருகிறார். உலகில் பல விடங்களில் பல நுட்பங்கள் காணப்படல் இயல்பு. அவைகளைக் காணும் அறிஞரை அவ்வந்நாட்டார் அவ்வம்

மொழியினர் என்று கருதல் கூடாது. ஆங்காங்கே அறிஞர் கண்ட உண்மைகள் மன்பதைக்குரியன. அவைகளை நாடு மொழி என்னுஞ்சிறைகளிலிடுவதினுஞ்சிறந்த மடமை பிறிதொன்றில்லை. அவ்வுண்மைகளை அவரவர் தத்தம் மொழியில் பெயர்த்து அறிவு பெறல் வேண்டும். அவ்வழியிலேயே உலகம் இயங்கி வருகிறது.

அவ்வம் மொழிக்கே சிறப்பாக விளங்கும் நூல்களுமுண்டு. அவைகளை மொழிபெயர்ப்பதால் பயன் விளையாது. அவைகளை காவியங்களென்பன. காவியங்கள் எவ்வெம் மொழியில் தோன்றினவோ அவ்வம் மொழியாளர்க்கே அவைகளின் கலந்த இன்பந் தோன்றும். அவ்வின்பம் மொழிபெயர்ப்பில் உறுதலரிது. இக்காவியங்கள் போக மற்றக் கலைகளெல்லாம் உலகிலுள்ள அனைவர்க்கும் பொது உடைமை.

நமது தாய்மொழியில் உலகிலுள்ள பலதிறக் கலைகளைப் பெயர்த்தெழுதி நாம் பயின்று வரலாம். இந்நோக்குடனே தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகங் காணப்படும் முயற்சி நாட்டில் அரும்பி வருகிறது. இவ்வேளையில் நமது தாய்மொழியில் எல்லாக் கலைகளையுங் கொணர அறிஞர்கள் முயல்வார்களாக. இம்முயற்சி தாய்மொழியின் மாட்டுக் கொள்ளும் அன்பைப் பொறுத்து நிற்கிறது. இளைஞர்களாகிய நீங்கள் தாய்மொழியி

லேயே கலைகளைப் பயிற் றல் வேண்டும் என்னும் உறுதி கொள்வீர்களானால், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தைத் தமிழ்நாடு நாளை பெற்றுவிடும். இளைஞர்களே! இம்முயற்சியில் 'தலைப்படுங்கள்' என்று எவரேனும் உங்கட்குச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? அஃது உங்கள் கடமை என்று முழங்குகிறேன்.

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றம் அந்நாட்டின் மொழி நிலையைப் பொறுத்து நிற்கிறது. நமது தாய் மொழியின் தொன்மை, சிறப்பு முதலிய வற்றை விரித்துரைக்க வேண்டுவதில்லை. பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே பெரும் பெருங் காப்பியங்களை அணிந்தவள் நந்தமி முன்னை. அவ்வளமுடைய தமிழில் எக்கலையை நுழைத்தல் முடியாது.

நம்மவர்க்குத் தாய் மொழிப்பற்று குறைவு என்பது வெளிப்படை. தாய்மொழிப் பற்றில்லா விடத்தில் முன்னேற்ற முயற்சி எங் னனம் உருக் கொள்ளும்? முன்னேற்றத்துக்கு உயிர் தாய் மொழியன்றோ? அதன்மீது கவலை செலுத்தா திருப்பின், நாட்டின் சவலை எவ்வாறு நீங்கும்? அயர்லந்தின் விதேலைக்கு அந்நாட்டுத் தலைவர்கள் எவ்வெத் துறையிலோ முயன்று முயன்று வெற்றி பெருது, இறுதியில் நாட்டு மொழியில் காதல் கொண்டு, அதனையோம்பி

வெற்றி பெற்றது உலகறிந்ததொன்று. நாடு என்பது மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அம்மொழியை வஞ்சிப்பது பிறந்த நாட்டை வஞ்சிப்பதாகும்.

நமது நாட்டில் “தலைவர்கள்” “கற்றவர்கள்” என்று சொல்லிக் கொள்வோருள் எத்துணைபேர் தாயை வஞ்சிக்கிறார் என்பதை, இளைஞர்களே! கூர்ந்து கூர்ந்து உன்னுங்கள் ; உன்னி உன்னித் தாய்மொழியின் இன்றியமையாமையை உணருங்கள் ; உணர்ந்து உணர்ந்து தாய் மொழியின் ஆக்கத்துக்குப் பாடு படுங்கள். உங்கட்கு எல்லா நலனும் உண்டாகும்.

உலக வாழ்விற்கு மிக மிக இன்றியமையாதது “ஸைன்ஸ்” என்னும் அறிவுக்கலை. உடற்கூறு, உடலோம்பு முறை, பூத பௌதிகம், மின்சாரம், நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள செடி கொடி பறவை விலங்கு முதலியவற்றினியல், கோளியக்கம், கணிதம், அகத்திணை முதலியன வாழ்விற்கு வேண்டுமா? வேண்டாமா? இந்நாளில் இவைகளைப் பற்றிய பொது அறிவாதல் பெற்றே தீரல் வேண்டும். இவ்வறிவுக் குறைவால் நாடு மிக இழந்த நிலையுற்றிருக்கிறது. இவ்விழி நிலை போக்க வேண்டுவது உங்கள் கடமை.

புற உலக ஆராய்ச்சிக்கு “ஸைன்ஸ்” கொழுக்கொம்பு போன்றது. நம்முன்னோர்கள் கண்ட

பல உண்மைகள் “ஸைன்ஸ்” அரணின்றி இந்நாளில் உறுதி பெறல் அரிது. இக்கால உலகத்தோடு உறவு கொள்ளுதற்கும் “ஸைன்ஸ்” தேவை. ஆதலின் “ஸைன்ஸ்” என்னும் அறிவுக் கலை இளைஞருலகில் பரவல் வேண்டும்.

வாழ்விற்குரிய இன்பத் துறைகளுள் காவிய இன்பமும் ஒன்று. அதைத் தலையாயது என்றுங் கூறலாம். வாலிப நாடார்களே ! நாம் தமிழர்கள். நாம் பாட்டின்பத்தை நுகர வேண்டுமேல் நாம் யாண்டுச் செல்லல் வேண்டும் ? தமிழ் இலக்கியங்களிடை யன்றோ ? இப்பொழுது தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழிளைஞர்களால் பெரிதும் படிக்கப் படுகின்றனவா ? இல்லையே. எனவே, இளைஞர்கள் வாழ்வில் ஒரு பெரும் இன்பத்தை இழப்பவராகிறார்கள்.

தமிழில் பாட்டுருங் காப்பியங்களில்லையோ ? பலப் பல இருக்கின்றன. இயற்கை ஓவியம் பத்துப் பாட்டு ; இயற்கை இன்பக்கலம் கவித் தொகை ; இயற்கை வாழ்வில்லம் திருக்குறள் ; இயற்கை இன்ப வாழ்வு நிலையங்கள் சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் ; இயற்கைத் தவம் சிந்தாமணி ; இயற்கைப் பரிணாமம் கம்பராமாயணம் ; இயற்கை அன்பு பெரிய புராணம் ; இயற்கை இறையுறையுள் தேவார திருவாசக திருவாய் மொழிகள். இத்தமிழ்க் கருஆலங்

களை உன்ன உன்ன உள்ளத்தெழும் இன்ப அன்
பைச் சொல்லால் சொல்லல் இயலாது. அஃது
அதுபவ நிகழ்ச்சியில் உறுவது. இளைஞர்களே!
தமிழ் இளைஞர்களே ! பெற்றுகரிய இன்பநாட்
டில் பிறக்கும் பேறு பெற்றிருக்கிறீர்கள் ; தமிழ்
இன்பத்தினுஞ் சிறந்த இன்பம் இவ்வுலகி
லுண்டோ ? “ யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்
மொழிபோல் இனிதாவ தெங்குங் காணோம் ”
எனவருஉம் தமிழ்ப் பாரதியை நோக்குங்கள் ;
தமிழ்க் காவியங்களைப் படியுங்கள் ; இன்ப
நுகருங்கள்.

சமயம்

சமயம் மக்களை விலங்கினின்றும் பிரிப்பது.
சமயம் மக்கட்குக் கடவுள் உணர்வூட்டி, அவர்
களைக் கடவுள் நெறியில் நிறுத்துவது. சமயம்
மக்கள்பாலுள்ள அழுக்காறு அவா வேகுளி முத
லிய விலங்கு நீர்மைகளைச் செகுத்து, அவ்விடத்
தில் அன்பு அருள் அறம் முதலிய கடவுள் நீர்மை
களைப் பெய்து, அம்மக்கள் கடவுள் நிலைபெறத்
துணை புரிவது. இப்பேறு பெறுவதே மக்கள்
வாழ்வின் நோக்கம். பிறந்து வளர்ந்து மாண்டு
போவதா வாழ்வின் நோக்கம் ? அன்று; அன்று.
மாண்ட பின்னரும் நமக்கு வாழ்வுண்டு.
முன்னே இவ்வாழ்வுண்மை ஆன்றோர் மொழி
களிலும், நம்பிக்கையிலும் நின்றிருந்தது. இப்

பொழுது அஃது ஏதுக்களால் உறுதிபெற்று வருகிறது.

இவ்வுடல் நீத்தல் என்னும் இறப்பு நிகழும் போது, இவ்வுடலினின்றும் பிரிந்து செல்லும் நுண்ணுடலைப் படம் பிடிக்கும் ஒரு புதுமை இப் பொழுது மேல்நாட்டில் காணப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் அம்முயற்சி மேன்மேலும் அந்நாட்டுத் தத்துவ உலகில் வளர்ந்து வரும். நம்முன்னோர்கள் அகமுகத்தில் கண்ட பல உண்மைகள், மேல்நாட்டுப் புறமுக ஆராய்ச்சியில் உறுதிப்படுங் காலம் சேய்மையிலில்லை. இவ்வுடலை நீத்த உயிர்களுடன் உரையாடுவது அத்துறையில் பயில்வோர்க்கு மிக எளிதாய்விட்டது.

இவ்வுடல் நீத்த பின்னை ஒருவன் பெறும் வாழ்வு, பெரிதும் இவ்வுலகில் அவன் நடாத்தும் வாழ்வையே பொறுத்து நிற்கிறது. இவ்வுண்மை யுணராதது 'கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்' என்று அலங்கோல வாழ்வு நடாத்துவது அறிவுடைமையாகாது. ஆதலால், இவ்வுலகில் நாம் நல்வாழ்வு நடாத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந் நல்வாழ்வே சமய நெறி என்பது.

சமய நெறி என்றதும் கோலம், வேடம், கோயில், விழா முதலியவற்றின்மீது கருத்துச் சேலுத்தி, அவைகளே சமயம் என்று கொண்டு இடர்ப்பட

லாகாது. அவைகள் சாரங்கள் போன்றன. இந்நாளில் அவைகள் சாரங்களாகவுந் துணை புரிவதில்லை. சமய ஒழுக்கத்தையே குலைக்குங் கூற்றுகளாக அவைகள் மாறி நிற்கின்றன. ‘அவைகளே சமயம்’ என்று கருதிச் சமயத்தைக் குறைகூறல் அறிவுடைமை யாகாது.

அன்பை வளர்த்து வளர்த்து, அன்பில் தோய்ந்து தோய்ந்து, அன்பின் முழு நிலையெய்த முயல்வதே சமய நெறி நின்றலாகும். உள்ளத்தில் அன்பு நிலவும்போது எவ்வுயிர்க்காதல் தீங்கு செய்யும் எண்ணம் எழுகிறதா? இல்லை. பின்னை எப்பொழுது தீ நீர்மை இடம் பெறுகிறது? உள்ளத்தில் பகைமை முருகி யெழும்போது பிறர்க்குத் தீமை செய்யும் தீ நீர்மையும் உடன் எழுகிறது. தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைக் கருதாமைக்கும், கொலை களவு முதலிய பெரும் பாவ நிகழ்ச்சிகட்கும் மூலமா யிருப்பது எது? அன்பின் குறைபாடேயாகும். முழு அன்பு எத்தீமைக்கும் இடந்தராது. எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யாமை என்னும் பேரறம், வாழ்வில் அரும்ப வேண்டுமேல், நாம் என் செயல் வேண்டும்? என்றும் அன்பை நினைந்து நினைந்து, அன்பு வினையாற்றி, அன்பு வாழ்வு நடாத்தும் செந்நெறி நின்றல் வேண்டும். அச்செந்நெறியே சமய நெறியென்பது.

அன்பாவது அழுக்காறு அவா வெகுளி முதலிய தீ நீர்மைகள் இல்லா விடத்தில் பொலிவ தென்பது எவர்க்குந் தெரியும். அவ்வன்பே கடவுள். “கடவுள் அன்பாயிருக்கிறார்” என்று சுவிசேஷஞ் சொல்கிறது. “அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்பர் அறிவிலார் - அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார் - அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின் - அன்பே சிவமா யமர்ந்திருப்பாரே” என்று திருமந்திரஞ் செப்புகிறது. அவ்வன்புக் கடவுளோடு தோடர்பு கொண்டு வாழ்வதே சமய நெறி நிற்பதென்க.

இச்சமய நெறி இவ்வுலக வாழ்வைத் தூய்மைப் படுத்தி, மறுவுலக நல்வாழ்விற்கு அடி கோலுவது. பின்னை மெய் வாழ்விற்கு அடி கோலவல்ல ஒரு நெறி, வாழ்விற்கு எத்துணை இன்றியமையாததென்று இயம்பவும் வேண்டுமோ? இளைஞர்களே! “சமயமென்ன” என்று கவலையீனமா யிராதேயுங்கள்; பின்னை வாழ்வு, சமயத்தையே பொறுத்து நிற்பதையுன்னுங்கள். பின்னை வாழ்வுண்மை, ஆராய்ச்சி யுலகில் உறுதி பெற்றுவிட்டது. இன்னும் என்ன ஐயம்? ஆதலால், சமய நெறி நிற்க முயலுங்கள்; முயலுங்கள்.

“உலகில் ‘பல கடவுளார்’ ‘பல சமயங்கள்’ இருக்கின்றனவே; எக்கடவுளைத் தொழுவது;

எச்சமய நெறி நிற்பது” என்று சிலர் ஐயுறலாம். அப்பன்மை யுணர்வு முதலாவது ஒழிதல் வேண்டும். கடவுளர் பலரில்லை ; சமயங்களும் பலவில்லை. ஆனால் கடவுளையுஞ் சமயத்தையுங் குறிக்கத்தக்க பெயர்கள் பல உண்டு. மொழிகள் பலவுள்ள மட்டும் பல பெயர்களிருந்தே தீரும். அறிஞர்கள் அப்பெயர்ப் பொருளையே கொள்வார்கள். பெயர்ப் பன்மை கொண்டு சமயப் போரில் இறங்குவது மடமை. சமயப் போரில் தலைப் படுவோர் இவ்வுலகிலும் அன்பு நிலை யிழந்து, மறுவுலகிலும் நிலைபேறான வாழ்வு பெறுது இடர்ப்படுவர்.

கடவுள் நெறி ஆங்காங்கே தோன்றிய அருளாளர்களால் அறிவுறுத்தப் பட்டது. அவ்வறிவுறுத்தல் உலகில் பல சமயங்களாகக் கொள்ளப் பட்டது. ஒவ்வொரு சமயத்தையும் துருவித் துருவி ஆய்ந்தால் கடவுள் ஒருவர் என்பதும், அவர் அன்பு வடிவினர் என்பதுஞ் செவ்வனே பெறப்படும். மக்கள், அருளாளர்கள் அறிவுறுத்திய கடவுள் நெறியெனுஞ் சமய நெறி நின் றொழுக வேண்டுமேயன்றிக் காம வேகுளி மயக் கத்தால் சமயவாதத்தி லிறங்குதல் கூடாது. அஃது அறியாமை.

சமய வாதங்களால் விளையுங் கேடுகளைக் காணுஞ் சிலர் “சமயமே வேண்டாம்” என்று

கூறத் தொடங்குகிறார். இஃது ஆராய்ச்சியுந் தெளிவு மில்லாதார்கூற்று. சமயவாதத்தை வேறு த்துத் தள்ளுதல் வேண்டுமேயன்றிச் சமய வாழ்வை வேறுத்துத் தள்ளுதலாகாது.

வாழ்விற்கு இன்றியமையாத சமய நெறியைப் பண்டைத் தமிழர்கள் மிகத் திறம்பட வகுத்துச் சென்றார்கள். பழந்தமிழர்கள் அழகுக் கடவுளை இயற்கை வாயிலாகப் போற்றினார்கள் ; இயற்கை வழி பாட்டை அக்கடவுளுணர்விற்குரிய நெறியாகக் கொண்டார்கள். பின்னே அவ்வழகுக் கடவுள் பல பெயர்பெற்றது ; அப் பெயர் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கடவுள் பெயராகக் கொள்ளப்பட்டது ; இயற்கை வழிபாட்டு முறையும் பலவாறு திரிபுபட்டது. ‘ஒன்றற்கே பல பெயர்’ என்னும் உணர்விலாதார் போர்த்துறைகளிலிறங்கி, நாட்டு வாழ்வைக் குலைத்துக் கொண்டார். நாம் முன்னை யொருமையின்மீது கருத்துச் செலுத்துவதா அல்லது பின்னைப் பன்மையின்மீது கருத்துச் செலுத்துவதா? பின்னைப் பன்மைப்போர் நமக் கெற்றுக்கு? முன்னை ஒருமை அன்பையே நாம் கொள்வோம்.

அவ்வப்போது உலகிடைத் தோன்றிய பெரியோர்கள் சமரச ஞானத்தை அறிவுறுத்திச் சென்றார்கள். அவருள் நந்தமிழ் நாட்டிற்குண்

றிய பெரியோர்கள் அருளிய செம்மொழிகளிற்
சில வருமாறு :—

“ வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
யாது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகள்
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதேவ னலால் தேவர்மற் றில்லையே ”

—திருநாவுக்கரசர்.

“ எங்குவந் துறுகோ என்னையாள் வோனே
ஏழல கங்களும் நீயே
அங்கவர்க் கமைத்த தெய்வமும் நீயே
அவற்றவை கருமமும் நீயே
பொங்கிய புறம்பால் பொருளுள வேலும்
அவையுமோ நீயின்னே யானால்
மங்கிய அருவாம் நேர்ப்பமும் நீயே
வான்புல னிறந்ததும் நீயே ”

—நம்மாழ்வார்.

“ ஆன சமயம் அதுவிது நன்றெனும்
மாய மனிதர் மயக்க மதுவொழி
கானங் கடந்த கடவுளை நாடுமின்
ஊனங் கடந்த உருவது வாமே ”

“ ஒன்றது பேரூர் வழியா றதற்குள
என்றது போல விருமுச் சமயமும்
நன்றிது தீதிது வென்றுரை யாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயையொத் தார்களே ”

“ ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணமே

சென்றே புகுங்கதி யில்லைநுஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்ம்மினே ”

—திருமூலர்.

“ வேறுபடு சமயமெலாம் புகுந்து பார்க்கின்
விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட் டல்லால்
மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவின் மோன
வாரிதியில் நதித்திரள்போல் வயங்கிற் றம்மா ”

—தாயுமானார்.

“ எவ்வகைச்சார் மதங்களிலே பொய் வகைச்
சாத்திரங்கள் எடுத்துரைத்தே எமது தெய்வம்
எமது தெய்வம் என்று கைவகையே
கதறுகின்றீர் தெய்வ மொன்றென் றறியீர் ”

—இராமலிங்க சுவாமிகள்.

“ ஒதுசமயங்கள் பொருளுணரு நூல்கள் ஒன்றோடொ
ஒவ்வாமல் உளபலவும் இவற்றுள் [ன்று
யாதுசமயம் பொருள்நூல் யாதிங்கென்னில் இதுவாகும்
அதுவல்ல எனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினால் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காணநிற்பது
யாதொரு சமயம் அதுசமயம் ”

—அருணந்தி சீவம்.

இப்பொழுது சமரசஞான வேட்கை யாண்டுங்
கிளம்பி யிருக்கிறது. அவ்வேட்கை தணிக்கத்
தமிழ் அறிஞர்கள் முன்னரே தமிழ்க் கேணிகள்
உதவி யிருக்கிறார்கள். அக்கேணிகளி லிறங்கித்
தண்புனல் அருந்துமாறு இளைஞர்களை வேண்டு

கிறேன். இளைஞர்கள் சமரசச் சமயநெறி பற்றி நடப்பார்களாயின், உலகில் சமயப்போர் தொலையும்; ஒரு சமயம் விடுத்து மற்றொரு சமயம் புகுதலும் ஒழியும். எங்குமுள்ள கடவுள் ஒரு சமயத்தில் வீற்றிருந்து மற்றச் சமயத்தில் வீற்றிரார் போலும்! அகண்டாகார ஆனந்தப் பொருளைக் கண்டப் படுத்தி இடர்ப்படுவது அறியாமை.

“எங்கெங்கே பார்த்தாலும் எவ்வுயிர்க்கும் அவ்வுயிராய் அங்கங் கிருப்பதுநீ அன்றோ பராபரமே”

எனவருஉந் தாபுமானார் திருவாக்கை யோர்க.

எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள கடவுளை எப்படி வழிபடுவது? உலகில் பலதிற வழிபாடுகளிருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி ஈங்கு வேண்டுவதில்லை. உயிர்கள் வழிபாடு எல்லா வழிபாடுகளினுஞ் சிறந்தது.

எவ்வுயிரையுந் தன்னைப்போல் கருதி, அவ்வுயிர்க்குத் தீங்கு செய்யாது, நலஞ்செயப் புகுவதே சிறந்த வழிபாடாகும். உயிர்களுக்குச் செய்யுந் தோண்டே கடவுளுக்குரிய தோண்டாகும்.

‘ஆண்டவன் எங்குமுளான்’ என்னும் உணர்வு வளர வளர மக்கள் எக்காரணம் பற்றியும் உயிர்கட்குத் தீங்கு செய்ய ஒருப்படார்கள். எவ்வுயிரிலுங் கடவுளிருப்பை உணரும் ஒருவன்

கொலை களவு முதலிய மறவினைகளை ஆற்று
வனோ? ஆற்றான்; ஆற்றான். இவ்வருணேறியே
சமய நெறியாகும்.

“எவ்வுயிரும் நீங்கா துறையும் இறைசிவனென்று
எவ்வுயிர்க்கும் அன்பா யிரு ” —சைவ சமய நெறி.

“தம்முயிர்போ லெவ்வுயிருந் தானென்று தண்ணருள்கூர்
செம்மையருக் கேவலென்று செய்வேன் பராபரமே ”

“கொல்லா விரதமொன்று கொண்டவரே நல்லோர்
மற்றல்லாதார் யாரோ வறியேன் பராபரமே ”

“எல்லாரு மின்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பராபரமே ”

—தாயுமானார்.

“ எவ்வுயிரும் பொதுவெனக்கண் டிரங்கியுப
கரிக்கின்றார் யாவர் அந்தச்
செவ்வியர்தஞ் செயலனை த்துந் திருவருளின்
செயலெனவே தெரிந்தேன் ”

“ எத்துணையும் பேதமுறா தெவ்வுயிருந்
தம்முயிர்போல் எண்ணி யுள்ளே
ஒத்துரிமை உடையவராய் உவக்கின்றார்
யாவர் அவர் உளந்தான் சுத்த
சித்துருவாய் எம்பெருமான் நடம்புரியும்
இடமெனநான் தெரிந்தேன் ”

“ கருணையொன்றே வடிவாகி எவ்வுயிருந்
தம்முயிர்போல் கண்டு ஞானத்

தெருணெறியிற் சுத்தசிவ சன்மார்க்கப்

பெருநீதி செலுத்தா நின்ற

பொருணெறி சற்குண

சாந்தப் புண்ணியர் ”

—இராமலிங்க சுவாமிகள்.

கோலை களவு முதலிய தீமைகளை ஒழிக்கவல்லது சமய நெறி யொன்றே யொன்றே என்று அறை கூவுகிறேன். அந்நெறி பற்றி ஒழுக்குமாறு இளைஞர்களை வேண்டுகிறேன்.

உயிர்கள் சேவையென்று மனைவி மக்களைத் துறந்து ஒவேது சமய நெறியாகாது. மனைவி மக்களும் உயிர்களே. அவ்வுயிர்களிலும் ஆண்டவன் எழுந்தருளி யிருக்கிறான். அவ்வுயிர்கட்குஞ் சேவை செய்ய வேண்டுவது நமது கடமை. போலித் துறவு, வாய் வேதாந்தம் இவைகளால் நாடு உற்றுவரும் அல்லலுக்கோர் அளவில்லை. அத்துறவில் - அவ்வேதாந்தத்தில் - இளைஞர்களே! எக்காரணம் பற்றியுங் கருத்துச் செலுத்தாதே யுங்கள். மனைவி மக்களோடு வாழ்ந்து, கெட்ட எண்ணங்களைக் களைந்து, எவ்வுயிர்க்குஞ் சேந்தண்மை பூண்டொழுக்குஞ் செய்கை வேதாந்தத்தில் தலைப்படுங்கள்.

எவ்வுயிரையுந் தன்னைப்போல் கொண்டு போற்றுஞ் சமயநெறி யென்னும் ஒரு பெரு

நெறியில் நடப்பதைத் தகையவல்ல சிறு முட்
சுரங்கள் ஆங்காங்கே பெருகி யிருக்கின்றன.
அவைகள் நாட்டுக் கேற்றவாறு உருக்கொண்டிருக்
கின்றன. நமது நாட்டு வாழ்வுத் துறையில்
படிந்து கிடக்கும் முட்டுப்பாடுகள் பல்பல.
அவைகளைச் சீர்திருத்தப் புகுவது தற்போதைக்
குச்சிறந்த தெய்வத் தொண்டாகும். ஈண்டுச்
சிலவற்றை மட்டுங் குறிக்கிறேன்.

சடங்குகள்

சடங்குகள் பல காரணம்பற்றி ஒவ்வொரு
போது, ஒவ்வொரு நாட்டில், ஒவ்வொரு வித
மாக ஏற்படுகின்றன. தொடக்கத்தில் அவை
கள் சில பொருள்களை அடிப்படையாகக்
கொண்டே அமைக்கப் படுகின்றன. பின்னே
நாளடைவில் அவைகள் பெரிதும் பொருளற்ற
குருட்டு முறைகளாக மாறி விடுகின்றன. அப்
பொழுது அவைகள் இயற்கை ஏவற்படி சீர்
திருத்தம் பெறுகின்றன. மீண்டும் அவைகளில்
இருள் சூழ்ந்துவிடுகிறது. மறுபடியும் அவ்விருள்
அகற்றப் படுகிறது. இவ்வாறு சடங்குகள்
சுழன்று கொண்டே யிருக்கும். ஒல்லும்வகை
சடங்குகளைச் சுருக்கி, அவைகளில் கண்முடி
வழக்கங்கள் நுழையாதவாறு காத்துவரல் வேண்
டும்.

இந்நாளில் நமது நாட்டில் நடைபெற்றுவருஞ் சடங்குகளில் சில குருட்டு நம்பிக்கைகள் நுழைந்திருக்கின்றன. அவைகளில் முன்றைச் சிறப்பாகக் குறிக்கிறேன். ஒன்று சடங்குகளைச் சமயத்துடன் தொடர்புப் படுத்துவது. மற்றொன்று பிறப்பில் குறிக்கொண்டு நல்வினை தீவினைகட்குப் பண்டாரத்தையோ தேசிகளையோ பார்ப்பானையோ பிறனையோ அழைப்பது. இன்னொன்று குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியிலேயே மந்திரஞ் சொல்ல வேண்டுமென்பது.

சடங்குகட்குஞ் சமயத்துக்குந் தொடர்பில்லை. சடங்குகள் வேறு ; சமயம் வேறு. இரண்டையும் ஒட்டவைத்தல் அறியாமை. நல்வினை தீவினைகட்குக் குறிப்பிட்ட ஒரு வகுப்பார் அல்லது வினைகளாற்றக் குறிப்பிட்ட ஒரு மனிதன் வேண்டுவதில்லை. அவ்வக் குடும்பத்திலுள்ள ஒரு முதியோரைக் கொள்வது நலன். மந்திரம் குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியிலேயே அமைதல் வேண்டும் எனும் நியதியில்லை. அவரவர் தத்தம் தாய் மொழியில் மந்திரம் வகுத்துக் கொள்ளலாம்.

சாதி

நமது நாட்டில் பண்டைக் காலத்தில் பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கருதுஞ்சாதியில்லை. அவ்வேற்றுமை இடைக் காலத்தில் நாட்டிடைப் புகுந்

தது. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதல் இயற்கை யுடன் மாறுபட்டு நிற்பதாகும். சிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு நேர்தல் இயல்பு. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுஞ் சாதி வேற்றுமை நமது நாட்டைப் பேருஞ் சனியாய்ப் பீடித்து நிற்கிறது.

நமது நாட்டில் அவ்வப்போது தோன்றிய பேரியோர்கள் சாதியைக் கடிந்திருக்கிறார்கள். திருவள்ளுவர், நால்வர், ஆழ்வார் முதலியோர் சாதிக் கொடுமையை மறுத்துரைத்த செம் மொழிகள் பல.

“ பிறப் பொக்கும் எல்லா வுயிர்க்குஞ்
சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான் ”

“ சாத்திரம் பல பேசுஞ் சழக்கர்காள்
கோத்திரமுங் குலமுங் கொண்டென் செய்வீர் ”

“ சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிபட்டுத் தமொறும்
ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத் தாண்டாளை ”

இவ்வருண் மொழிகளை நோக்குக. பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கருதுஞ் சாதிக் கொடுமை தாண்டவம் புரிந்த வேளையில், அக் கொடுமை களைய அக்கால நிலைக்கேற்ற வண்ணஞ் சீர் திருத்தஞ் செய்ய எழுந்த தமிழ் நூல் ஒன் றுண்டு. அதுவே பேரிய புராணம் என்பது. அது பதினெண் புராணங்களுள் சேர்ந்ததன்று. அந்நூலை ஆராயாமலே புராணம் என்னுஞ்

சொல்லைக் கண்டோ கேட்டோ அதையும் புராணக் குப்பையில் கலக்கிறார் சிலர். சாதிக்கோடுமை மிகுந்திருந்த வேளையில், எவ்வளவில் எம் முறையில் அக்கொடுமை போக்கக் காலதேசவர்த்தமானம் இடந்தருமோ, அவ்வளவில் அம் முறையில் பெரியபுராணஞ் சீர்திருத்தஞ் செய்யப் புகுந்தது. அந்நூலெழுந்த கால நிலை கருதியே அந்நூலை ஆய்தல் வேண்டும்.

பெரிய புராணத்தில் கலப்பு மணம், உடனுண்ணல், பார்ப்பனரல்லாதாரைப் பார்ப்பனர் குருவாக் கோடல், எந்நிலையில் நின்றும் எவ்வேடங்கோண்டும் ஆண்டவனை வழிபடல் முதலிய பல சீர்திருத்தங்கள் நிலவுகின்றன. இவைகள் இக்காலத்துக்கு வேண்டற்பாலன என்று யான் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. அச்சீர்திருத்த முறைகளைக் கொண்டு இப்பொழுதும் எவ்வளவோ சீர்திருத்தங்கள் செய்யலாம்.

“ சாதி வேற்றுமை தொலைதல் வேண்டும் ” என்னும் பேச்சும் எழுத்தும் யாண்டும் பெருக்கெடுத்த தோடுகின்றன. ஆனால் செயலிலோ சாதி வேற்றுமையோடு சாதிப்பூசலும் வளர்ந்து வருகிறது. சாதிப் பூசலால் நாட்டுக்கு நலன் உண்டா தீமையுண்டா என்பதை விரித்துரைக்க வேண்டுவதில்லை. சாதி வேற்றுமை யுள்ளமட்டுஞ் சாதிப் பூசல் கனன்றுகொண்டே யிருக்கும்.

சாதி வேற்றுமை அறவே யொழிந்தாலன்றி நாட்டுக்கு நலன் விளைதல் அரிது. சாதிக்குள் சாதியாக வேர் விட்டுள்ள வேற்றுமைகள் எளிதில் ஒழியுங்கொல்! என் செய்வது?

இளைஞர்கள் மனங் கொண்டால் சாதி வேற்றுமையைத் தகர்க்கலாம். நமது நாட்டின் விதேய சாதி வேற்றுமை யழிவில் இருப்பதை இளைஞர் உலகம் நன்கு அறிந்திருக்கிறது. அவ்வுலகில் தேசபக்தி பெருகப் பெருகச் சாதிவேற்றுமை தானே மறைந்து போகும். தேசபக்தி யூட்டத் தக்க இயக்கங்களிலேயே இளைஞர்கள் சேர்தல் வேண்டும். பிளவையும் பிரிவையும் காழ்ப்பையும் உண்புபண்ணும் நச்சியக்கங்களில் இளைஞர்கள் சேர்தலாகாது. இவ்வுறுதி இளைஞர்கள் உளத்தில் பசுமரத் தாணிபோல் பதிதல் வேண்டும்.

‘நாட்டில் சாதியுள்ள மட்டுஞ் சாதி இயக்கங்கள் தோன்றுதல் இயல்பு’ என்று சிலர் வாதிக்கிறார். சாதி இயக்கந் தோன்றுதிருப்பது நலன். சில காரணம்பற்றித் தோன்றினும் அது சாதிப் பூசலுக்கு நிலைக்களனாயிருத்தல் கூடாது. சாதி இயக்கங்களால் சாதிகள் வலுப்பட லாகாதென்பது எனது உள்ளக்கிடக்கை.

இளைஞர்களே! பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு குறிக் குஞ் சாதி வேற்றுமையைத் தோலைக்க உங்கள்

வாழ்வில் கொள்ளத்தக்க சில முறைகளை ஈண்டுப் பொறிக்கிறேன்.

க. எக்காரணம் பற்றியும் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதாதேயுங்கள்.

உ. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதி எவரையுங் குருவாகக் கொள்ளாதேயுங்கள் ; அக்கருத்துடன் எவர்க்கும் வந்தனை வழிபாடு செய்யாதேயுங்கள்.

ங. தீண்டாமையை முற்றும் விலக்குங்கள்.

ச. பிறப்பில் சாதி வேற்றுமை குறிக்கும் எவ்வினைகளிலுந் தலைப்படாதேயுங்கள் ; எவ்விடத்துக்கும் ஏகாதேயுங்கள்.

ரு. கலப்பு மணத்தில் கருத்திருத்தி அதை வினையில் ஆற்றுகங்கள். கலப்பு மணம் நாட்டில் பெருகப் பெருகச் சாதி வேற்றுமை தானே சாய்ந்துபடும்.

இன்னோரன்ன பல சீர்திருத்த முறைகளை நீங்கள் வாழ்வில் கடைப்பிடித்தொழுக முயன்றால் சாதிப்பேய் நாட்டை விடுத்தோடுதல் ஒருதலை.

இளைஞர்கள் ஓய்வு காலங்களில் வேளி நாடு களுக்குச் சென்று திரும்புவரேல், அவர்கட்குச் சாதி வேற்றுமையில் வெறுப்புத் தோன்றும். பல நாட்டார் கூட்டுறவு சாதி யழிவுக்கு ஓர் ஏதுவாகும்.

பெண்ணுலகு

உலகத் தோற்றத்துக்கும் ஆக்கத்துக்கும் பிற வற்றிற்கும் முதலா யிருப்பவர்கள் பெண்மக்கள். பெண்ணுலகின் பெண்மையும் தாய்மையும் இறைமையுமே உலகை நடர்த்தி வருகின்றன. அப்பெண்ணுலகின் நிலை கொண்டே ஒரு நாட்டின் நாகரிகத்தை அளந்துணரல் வேண்டும்.

நமது நாட்டின் பெருமையை அடிக்கடி நாம் பேசி மகிழ்வடைகிறோம். அப் பெருமையை நமது நாடு எப்பொழுது பெற்றிருந்தது? பெண் உரிமை பெற்றிருந்த காலத்தி லன்றோ? பெண் உரிமை யிழந்த நாள் தொட்டு நமது நாடு அடிமைக் குழியில் விழுந்து வருந்துகிறது. தாயை அடிமைப் படுத்திய பாவம் நாட்டைச் சூழ்ந்து நிற்கிறது.

கடவுளை அம்மையப்பராகப் போற்றிய இந் நாட்டில் பெண்ணடிமை எங்ஙனோ நுழைந்து விட்டது. வேதகாலத்தில் பெண்மக்கள் உரிமை பெற்றிருந்தார்கள் ; சங்க காலத்தில் அம்மக்கள் உரிமை யின்பம் நுகர்ந்தார்கள். கம்பன் காலம் வரை பெண்ணுரிமைக்குப் பெருங்கேடு நிகழ வில்லை. தமிழ் நாட்டில் பெண்ணுரிமைக்கு ஊறு நேர்ந்த காலம் பின்னைய காலமேயாகும்.

பெண்மக்கட்கு விதித்துள்ள கட்டுப்பாடுகளை உன்ன உன்ன உள்ளம் உருகுகிறது. அவைகளை

விதித்தவர்களின் நேஞ்சைக் கல்லெனக் கழறுவதா ? இரும்பென இயம்புவதா ?

பெண் கல்வி மறுப்பு, இளமை மணம், நாயகனைப் பெண் தானே தெரிந்தெடுக்கும் முறை அழிவு, இளங் கைம்மையரையும் மொட்டையடித்துச் சிறையிடல், அவர்களை இயற்கையினின்றிஞ் செயற்கைக் கொடுமையால் பிரித்தல், அவர்களைப் பட்டினியான் மெலிவித்தல், அவர்களை மூதேவிகளாகக் கருதல், ஒருவன் பல பெண்மக்களை மணத்தல், நரை மூதாளன் கட்டழகுக் கன்னியை மணத்தல், பெண் விபசாரத்துக்கு மட்டுந் தண்டனை, அத்தண்டனை ஆணுலகிற்கின்மை, திருமணம் என்னும் பெயரால் பெண்ணை விற்பல் வாங்கல், இன்னோரன்ன சிறுமைக் கொடுமைகள் நாட்டிடைப் புகுந்து நாட்டைக் குலைக்கின்றன. இக்கொடுமைகள் இளைஞர் உலகில் முற்றுங் களையப்படல் வேண்டும்.

எதற்குஞ் சட்டங்களை எதிர் பார்த்தல் கூடாது. சமூகங்களே சீர்திருத்தஞ் செய்து கொள்வது நலன். சமூகங்கள் அந்நிலை யெய்தாவிடின் சட்டங்கள் புதுக்குவது அறம். சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் பிறக்கும் வேளையில் அவைகட்குத் தடைகிளத்தல் முன்னேற்றத்தை நாடுவதாகாது. இப்பொழுதுள்ள ஹிந்து சட்டங்களில் பல - சிறப்பாகப் பெண்மக்கள் உரி

மை கட்டுஞ் சட்டங்கள் -கால நிலைக்கேற்ற முறையில் சீர்திருத்தஞ் செய்யப் பெறல் வேண்டும்.

மேலே குறிப்பிட்ட குறைபாடுகளுள் சில உங்கள் வகுப்பில் இல்லை. இல்லையேனும் பெண்ணுலகச் சீர்திருத்தத்துக்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பு வேண்டற்பாலதே.

பெண்ணுலகச் சீர்திருத்தம் பெரிதும் ஆண் இளைஞர் மனோ உறுதியைப் பொறுத்து நிகழுகிறது. ஆணுலகம் பெண்ணைக் காமக்கூடாகக் கருதிக்கொண்டிருக்கு மட்டும், பெண்ணுலகம் வளர்ச்சி யுறுது. பெண்ணுலக வளர்ச்சி யில்லையேல் மற்ற உலகத்துக்கும் வளர்ச்சியில்லை. இனியாதல் ஆணுலகம் பெண்ணுலகிற்கு மதிப்பும் உரிமையும் நல்க முந்துவதாக.

கோயில்

மிகப் பழைய காலத்தில் கோயில் வழிபாடு கிடையாது. அந்நாளில் இயற்கை வழிபாடொன்றே வழக்கிலிருந்தது. மீண்டும் அவ்வழிபாட்டைப் புதுக்க வேண்டுமென்பது எனது தணியா வேட்கை. இப்பொழுது அவ்வழி பாட்டைப் பற்றி நூற்களில் எழுதும் அளவோடு நின்று கொண்டிருக்கிறேன். கண்ணுக்குப் புலனாகும் இயற்கை வழிக் கண்ணுக்குப் புலனாகாத இறையை வழிபடலே சிறந்த வழிபாடென்று எனது

ஆராய்ச்சியும் அடைவும் அறிவுறுத்துகின்றன. உலகில் பின்னாளில் தோன்றிய பலதிற வழிபாடுகளெல்லாம் இயற்கை வழி பாட்டினின்றும் பிறந்தனவேயாகும். இது நிற்க.

நமது நாட்டில் கோயில் வழிபாடு பெருகியதற்குப் பல காரணங்களுண்டு. அவைகளுள் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன இரண்டு. ஒன்று பௌத்தமத வழிபாட்டமைப்பு; மற்றொன்று ஒவிய வுணர்வுப் பெருக்கு.

தொடக்கத்தில் கோயில் அமைப்பும் வழிபாடும் பொருளுடையனவாகவே யிருந்தன. இயற்கையின் உறையுள் இறைவன் என்னும் உண்மையை அறிவுறுத்துங் கருவிகளாகவே அவைகள் துணைபுரிந்து வந்தன. நாளடைவில் அவைகள் தங்கள் நோக்கினின்றும் வழுவியீழ்ந்தன. எருசலேமில் கோயில்களின் பாழ்பட்ட நிலையைக்கண்ட கிறிஸ்து பேருமான் கோயிலைக் “கள்ளர்குகை” என்று சொற்றதையும், தற்போது நமது கோயில்களின் சீர்கெட்ட நிலையை நோக்கி, மகாத்மா காந்தி, கோயிலை “வேசையர் விடுதி” என்று கூறியதையும் ஈண்டு உங்கட்கு நினைவூட்டுகிறேன். சில குக்கிராமங்களில் மிகச் சில கோயில்கள் ஆண்டவன் நினைவூட்டும் அன்பு நிலையங்களாக இன்றும் நிற்கின்றன.

இழிநிலை யுற்றுள்ள “பெருங் கோயில்கள்” மீண்டுஞ் சீர்திருத்தமுறுமா என்பது ஐயம். இதைப்பற்றிப் பலதிறக் கருத்து வேற்றுமை களுண்டு. கோயில்களைச் சீர்திருத்த முயல் வோர் முயல்க.

கோயில்கட்கென நிதி ஏற்பட்ட நாள் தொட்டுக் கோயில்களின் உண்மை நிலைக்கு ஊறு ஏற்பட்டது. நிதியுள்ள விடத்தில் நீதி நிலவுமோ?

கோயில்களில் சாதிப் பேய் தாண்டவம் புரிகிறது. பிறப்பை யொட்டிய சாதி வேற்றுமை கோயிலில் என்று நுழைந்ததோ, அன்றே ஆண்டவன் அருள்மணங் குலைந்தது. எங்கும் நிறைந்த ஆண்டவனை வழத்தற்கென அமைக்கப்பெற்ற ஒரு நிலையத்தில் கூடவா சாதிப்பாகுபாடு? இக்கொடுமையுள்ள நாட்டில் கடவுள் திருவருள் கோழிக்குமோ? இளைஞர்களே! உங்கள் முன்னோர்கள் முயற்சியாலுஞ் செல்வத்தாலுங் கட்டப்பெற்ற இப்பாண்டி நாட்டுக் கோயில்களில் உங்கட்கு இப்பொழுது இடமில்லை! என்ன கொடுமை! பன்றிக்கு அருள் சுரந்த பரமன் - கருக் குருவிக்குக் கருணைசெய்த கடவுள் - நாரைக்கு முத்தி கொடுத்த நாதன் - ஆற்றிவுடைய மக்கள் வரவையா தகைவன்? இக்கொடுமையைப் பேசிப் பேசி எனது நாவும் மரத்துவிட்டது; எழுதி எழுதி எனது கையுங்

காப்பேறிவிட்டது. பேச்சாலும் எழுத்தாலும் இனி விளைவதொன்றுமில்லை.

இக் கொடுமைகளுடன் வேறொரு கோலை கோயில்களில் நடைபெறுகிறது. கோயில்கள் ஏற்பட்டபோது, அக் கோயில்களில் தொண்டாற்ற ஆண் அடியவர்களைப் போலப் பெண் அடியவர்களும் போந்தார்கள். சில பெண் மக்கள் தங்கள் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் கோயில் வழி பாட்டிற்கென்றே அர்ப்பணஞ் செய்தார்கள். நாளடைவில் கோழுத்த கோயில் குருக்கண்மாரும், கோயில் அதிகாரிகளும் அவ் வடியார்களைக் காமக் கிழத்தியர்களாகக்கொண்டு அவர்களை ஒரு தனி வகுப்பாராகவு மாக்கிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் வழி வழி வருவோர் ஆண்டவன் பெயரால்பொட்டுக் கட்டிக்கொண்டு மானம் விற்கும் விலை மாதராகிறார். அப்பொட்டுக் கட்டுதலைச் சட்டத்தால் தகைய முயன்றால், சமயத்தின் பெயரால் மறுப்புக்கள் புறப்படுகின்றன. இப்பாழும் நாட்டுக்கு உய்வுமுண்டோ? இளைஞர்களே! நாம் எந்நாட்டில் வதிகிறோம்? புத்தர் பிறந்த நாட்டிலா? திருவள்ளுவர் பிறந்த நாட்டிலா? இல்லை; இல்லை. அந்நாடுகள் மறைந்து விட்டன. நாம் இப்பொழுது வதிவது பேய் நாடு; நோய் நாடு. நரகக்குழியில் நாம் வதிகிறோம். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பெண்

ஹலகின் ஒரு பகுதியை ஆண்டவன் பெயரால் அலகை யாக்குவதைக் கொடுமையென்று சொல்வதா? அல்லது கொலையென்று சொல்வதா? சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! உன்னுங்கள்; உன்னுங்கள்.

சாதிக்க கொடுமையும் பெண் கொலையும் நிகழும் ஓரிடத்தில் நீதிக் கடவுள்-அன்புக் கடவுள்-அறக்கடவுள் வீற்றிருப்பனோ? இக்கொடுமையும் கொலையும் நிகழும் களத்துக்கு அன்பர்கள் ஏகலாமோ? இக்கொடுமை கொலைகளைப்பற்றிப் பேசிவிட்டு, எழுதிவிட்டு, மகாநாடுகளில் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றிவிட்டுக் கோயில்கட்குப்போவதால் அப்பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் அத் தீர்மானத்துக்கும் ஆண்டவன் அருள் செய்வனோ?

சாதிக்க கொடுமையினின்றும், பெண் கொலையினின்றும் கோயில்களை விடுதலை செய்யப் பலர் பல வழி கூறுகிறார். சிலர் மூர்க்க சக்தி துணை கொள்ள வேண்டுமென்கிறார்; சிலர் சத்தியாக் கிரகமே சாலச் சிறந்ததென்கிறார். இரண்டில் பின்னையதைச் சிறந்தது என்று யான் சொல்வேன். கோயில் கொடுமை போக்கப் பேசுவோர் அனைவரும் அக்கோயில் புகாதிருக்கவும், விழா செய்யாதிருக்கவும், பிற நிகழ்த்தாதிருக்கவும் உறுதி கொண்டால் நலன் விளையாமற் போகாது. ஆனால் உறுதி கொள்வோர் எத்துணை பேர்?

உங்கள் பெரியோர்கள் சில விடங்களில் புதுக் கோயில்கள் அமைத்து வருவதாக அறிகிறேன். அக்கோயில்களில் சமரசத் தேய்வம் தாண்டவம் புரியுமாறு செய்யவேண்டிவது உங்கள் கடமை.

ஆண்டவன் வழிபாட்டிற்கெனக் கோயில் ஏற்பட்டது. அதன் நோக்கத்துக்குக் கேடு நேரின் முறையை மாற்றிக் கொள்வதே அறிவுடைமை. தற்காலக் கோயில் வழிபாட்டால் இயற்கை எண்ணமும், உயிர்கள் வழிபாடும் அருகுகின்றன. கோயில் முறை கோணிய காரணங்கொண்டு ஆண்டவன் அருள் நேறியை எவரும் விடுத்த லாகாது. எவரெவர்க்கு எவ்வெச் சமய வேதங் களில் அன்பு நிகழ்கிறதோ, அவரவர் அவ்வவ் வேதத்தைப் படிக்கலாம். ஆண்டவன் அருள் பெற்ற அடியார் மொழிகளே நமது வாழ்வுக்குக் கொழுக் கொம்பு. அவர்கள் அருண் மொழித் துணையால் நமது உள்ளத்தையே கோயிலாக்கிக் கொள்ளலாம். உள்ளத்தைக் கோயிலாக்கிக் கொள்வோர் உயிர்கள் வழிபாட்டிலேயே உறைந்து நிற்பர்.

“காயமே கோயி லாகக் கடிமன மடிமையாக
வாய்மையே தூய்மை யாக மனமணி யிவிங்க மாக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையநீ ரமைய வாட்டிப்
பூசனை யீச னார்க்குப் போற்றவிக் காட்டி னோமே”

—அப்பர்.

“ உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானுர்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே”

—திருமுலர்.

அரசியல்

இளைஞர்க ளாகிய உங்கட்கு அரசியல்
தொடர்பு வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப்
பற்றிப் பலதிறக் கருத்து வேற்றுமைகளுண்டு.
இளைஞர்கட்கு அரசியல் ஞானம் வேண்டு
மென்றே யான் சொல்வேன். ஈண்டு அரசியல்
ஞானம் என்பது அரசியல் கிளர்ச்சியை யாதல்
அரசியல் கட்சிகளையாதல் குறிப்பதன்று என்ப
தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது நாடு உரிமை யிழந்த நாடு. உரிமை
யிழந்த நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள் பல தோன்
றுதல் கூடாது. நாடு உரிமை பெற்ற பின்னைப்
பன்னூறு அரசியல் கட்சிகள் தோன்றலாம்.
உரிமை யில்லா நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள்
தோன்றுமேல் அவைகளால் நாட்டில் உட்பகை,
குழப்பம், பிளவு, பிணக்கு முதலிய தீங்குகளே
விளையும். இத்தீங்குகளை விளைவிக்கும் அரசியல்
கட்சிச் சேற்றிலா இளந்தளிர்களைப் புரளுமாறு
சொல்வேன் ?

“நாட்டின் விடுதலைக்கு உழைக்கத் தக்கவர் இளைஞரல்லரோ” என்று அரசியல் அறிஞர்கள் கேட்கலாம். இதற்கு “ஆம்” என்று உடன் பாட்டு முறையிலே விடையிறுக்கிறேன். நாட்டின் விடுதலைக்கு உழைக்கத்தக்கவர் இளைஞர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. நமது நாட்டின் விடுதலைக்குரிய வழி யெதுவோ அவ்வழி நின்று இளைஞர்கள் தொண்டாற்றலாம்.

நாட்டுக்கு உரிமை வழங்கல் என்னும் முழக்கத்துடன் பற்பல கிளர்ச்சிகள் தோன்றின. அவை யாவும் சிலர்க்குப் பதவி பட்டம் வழங்குவனவாகவே முடிந்தன. ஒரு கிளர்ச்சி மட்டும் நாட்டுக்கு உண்மையில் உரிமை வழங்கும் நோக்குடன் தோன்றி இயங்கிற்று. அதுவே “ஒத்துழையாமை” என்பது. அப்பேரியக்கம் வெற்றி பெற்றதா? இல்லை. இதனால் விளங்குவதென்னை? முழு உரிமைக்கு நாடு இன்னுந் தன்னைப் பண்படுத்திக் கொள்ளவில்லை யென்பதே. எனவே இந்நிலையில் நாட்டுக்கு நாம் ஆற்றத் தக்க முதற்கடமை யாது? நாட்டை முழு உரிமைக்குப் பண்படுத்தத் தொண்டு புரிவதே யாகும்.

பதவி பட்டங் குறிக் கொண்டு அரசியல் கட்சிளை வகுத்து, வெறுங் கிளர்ச்சி மட்டுஞ் செய்வதால் நாடு ஒருபோதும் பண்படாது. அக்

கிளர்ச்சி செய்வோர் செய்க. அதைப் பெரியோர்கட்கு விடுத்து விடலாம். இளைஞர்கள் ஏன் அவ்வெரியில் முழக்கி கரிதல் வேண்டும். பின்னை இளைஞர்கள் நாட்டுக்கு என் செய்தல்வேண்டும்? விடுதலைக்கு நாட்டைப் பண்படுத்துந் துறையிலிறங்கி அவர்கள் உழைத்தல் வேண்டும்.

ஒத்துழையாமை யோடுக்கத்துக்குத் துணை நின்ற கோடுமைகளைக் களைய முயல்வதே நாட்டின் விடுதலைக்கு வழி தேவதாகும். அக்கோடுமைகள் யா? பிறப்பு வழி வகுப்பு வேற்றுமை கருதல், மக்களுக்குள் தீண்டாமை திகழ்தல், பேண்ணடிமை, இன்றோரன்ன பிற. இக் கொடுமைகளைக் களையப் புகுவதே இளைஞர்க்குரிய தற்காலத் தொண்டெனத் தோன்றுகிறது. கதர்த் தொண்டையும் உடன்சேர்த்துக் கொள்க. ஆதலால் இளைஞர்கள் வெறுங் கிளர்ச்சி எரியில் வீழாமலும், கட்சிச் சேற்றில் நெளியாமலும் நாட்டிலுள்ள குறைபாடுகளைப் போக்கவல்ல சீர்திருத்தத் தொண்டில் தலைப்பட்டுழைப்பார்களாக. இத்தொண்டே ஆக்க வேலை யென்பது. அவ்வாக்க வேலையே தற்போதைக்குச் சிறந்த தேசப் பணியாகும். இளைஞர்க்குரிய பணி இதுவே.

இறுவாய்

இளஞ் சகோதரிகளே ! சகோதரர்களே !
 இதுகாறும் எனது புல்லிய உரையைப் பொறு
 மையுடன் செவி மடுத்த உங்கள் பெருந் தகை
 மைக்கு வணக்கஞ் செலுத்துகிறேன். நீங்கள்
 இளமை யின்பத்தில் திளைக்கும் பேறு பெற்
 றிருக்கிறீர்கள் ; பகைமை பொருமை யறியாத
 இளமை நிலத்தில் தக்க விதைகளை விதைத்துக்
 கொள்ளுங்கள் ; உடலை நல்வழியில் ஒம்புங்கள் ;
 கற்பனகற்றுக் கடவுள் நெறி நில்லுங்கள் ; கட
 வுள் நெறி நின்று நாட்டிலுள்ள குறைபாடு
 களைக் களையுந் தொண்டி லிறங்குங்கள் ; அத்
 தொண்டுக்கு இன்றியமையாத குணமெனுங்
 குன்றேறி நில்லுங்கள் ; பொறுமையைப் பூணுங்
 கள் ; பொறுமையின் ஆற்றலை யுணருங்கள் ;
 உணர்ந்து உலகை நோக்குங்கள் ; நமது நாட்டை
 நோக்குங்கள். நமது நாடு நாடாயிருக்கிறதா ?
 நமது அன்னைக்கு முடியுண்டா ? உடையுண்டா ?
 போதிய உணவுண்டா ? தாய் முகம் நோக்குங்
 கள் ; அவள் முகத்தில் அழகு காணோம். அவள்
 இதயந் துடிக்கிறது. சாதி வேற்றுமை, தீண்
 டாமை, பேண்ணடிமை, உட்பகை முதலிய
 நோய்கள் அவளை அரிக்கின்றன ; எரிக்கின்றன.

இந்நோய்களால் அவள் குருதியோட்டங் குன்றிச் சவலையுற்றுக் கிடக்கிறாள் ; இளஞாயிரொளி நோக்கி நிற்கிறாள். இள ஞாயிறுகளே ! உங்கள் தொண்டெனும் ஒளியே அவள் நோய்க்குரிய மருந்து. அவ்வொளி வீசி எழுங்கள் ; எழுங்கள். ஆண்டவன் உங்கட்கு அருள் செய்வான்.

திரு. வி. க.



[யாழ்ப்பாண மாணாக்கர் மகாநாடு ;
காங்கேயன்துறையில் கூடியது ;
1929௨௭ ஏப்ரல் 10, 11, 12]

“ ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் ”—திருமூலர்

தோற்றுவாய்

சகோதரிகளே ! சகோதரர்களே !!

இயற்கை வளனுஞ் செயற்கை நலனுஞ்
செறிந்து, செம்மை கொழிக்கும் இலங்கா தேவி
யின் எழின் முகமா யிலங்குவதும், தொன்மை
வாய்ந்ததும், தமிழ்த் தாய்க்கோர் உறையுளாய்ப்
பொலிவதுமாய் யாழ்ப்பாணத்தில், தெய்விகம்
நிரம்பிய காங்கேயன்துறையென்னும் இத்திருப்
பதியில், இன்று குழுமிபுள்ள இம்மகா நாட்டில்,
தலைமை வகிக்கும் பேற்றை எனக்கு வழங்கிய
உங்கட்கு எனது நன்றியறிதலைச் செலுத்து
கிறேன். யான் ஆற்றப்புகும் பணியில் குற்றங்
குறைகள் நிகழுமேல் பொறுத்தருளுமாறு உங்
களை வேண்டுகிறேன்.

இம்மகாநாடு மாணாக்கர்களுடைய தென்ப
தும், இம் மகாநாட்டினர் கொண்டுள்ள நோக்
கங்களின் விழுப்பமும், அந்நோக்கங்களுள் ஒன்
ருய நாட்டுக் கல்வியின் வேட்கைக் குறிப்பும்,
பலதிற வேலைச் சூழலிடை முழுகிக் கிடக்கும்
என்னைத் தமிழகத்தின் ஒரு பாங்கரினின்றும்

மற்றொரு பாங்கர்க்குப் போதருமாறு முடுக்கின. இம்மகாநாட்டை முன்னிட்டு, மீண்டு மொரு முறை நழநாட்டுத் தமிழ் மக்களைக் கண்டின் புறும் பேறு பெற்றதைக் குறித்துக் கழிபேரு வகை எய்துகிறேன்.

யாழ்ப்பாணத்தைத் தமிழகத்தின் ஒரு பாங்க ரென்று மேலே குறிப்பிட்டுள்ளேன். யாழ்ப்ப பாணம் தமிழகத்தின் ஒரு பாங்கரே. பல்லாயி ரம் ஆண்டுகட்குமுன்னர்த் தமிழகத்தின் எல்லை, இப்போதைய தமிழ் நாட்டையும் உளப்படுத்தித் தென்னாப்பிரிக்காவரை நீண்டு பரந்து விரிந்து நின்றதென்று ஆராய்ச்சிக்காரர் கூறுப. இப் பொழுது நீர்ப்பரவையாகக் காட்சியளிக்கும், “இந்துமகா சமுத்திரம்” அப்பொழுது நிலப் பரப்பாகக் காட்சி யளித்தது. அப்பெரு நிலப் பரப்பைக் கடல் கொண்டபோது சில நிலக்கூறு கள் எச்சமாக நின்றன. அக்கூறுகளுள் ஒன்று இவ்வீழமாகும். பின்னை இந்நிலத்தில் எத் துணையோ மாறுதல்கள் நிகழ்ந்தன.

இப்பழமை ஆராய்ச்சி விடுத்துச் சரித்திர உலகில் நுழைந்து பார்ப்பினும், யாழ்ப்பாணத் துக்குந் தென் தமிழ் நாட்டுக்குமுள்ள தோடர்பு இனிது புலனாகும். தென்னாட்டினின்றும் யாழ்ப்ப பாணத்துக்குச் சில தமிழ் மக்கள் குடி புருந் ததைச் சரித்திரஞ் சாற்றுகிறது. தமிழ்நாட்டுப்

பதிகளின் சில பெயர்களை யாழ்ப்பாணத்துள்ள சில பதிகள் தாங்கி நின்றலும், யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களின் வழக்க ஒழுக்கங்களும், பிறவும் இரண்டு நாட்டுக்குமுள்ள தொடர்பை வலியுறுத்துஞ் சான்றுகளாக நிற்கின்றன.

இயற்கையின் ஒருகூறு இருநாட்டையும் பிரித்திருப்பினும், மற்றொரு கூறு அவ்விரண்டையும் இணைத்துப் பாலமிட் டிருக்கிறது. அப்பாலங்கண்ணுக்குப் புலனாவதன்று. அது கருத்துக்குப் புலனாவது. அதுவே தமிழ்த்தேன்றல் என்னும் பாலம்.

அப்பாலத்தை ஒழுங்குபடுத்திச் செப்பஞ் செய்து இருநிலத்துக்குமுள்ள தொடர்பிற்குப் பேராக்கந் தேடிய பெருமை, ஞானப்பிரகாசர், ஆறுமுக நாவலர், தாமோதரம் பிள்ளை, சபாபதி நாவலர் முதலிய தமிழ்ச் செல்வர்கட்குண்டு. அப்பாலங் குலையாதவாறு காக்க வேண்டுவது நம்பெருங் கடமை.

மாணாக்கர் இயக்கம்

இதுபோழ்து உலகில் தோன்றியுள்ள இயக்கங்கள் பலப்பல. அவைகளுள் சிறந்தன சில. அச்சிலவற்றுள் ஒன்று மாணாக்கர் இயக்கமென்பது. நிகழ்கால உலகைக்கொண்டு வருங்கால உலகைப் படைக்கும் பொறுப்பு மாணாக்கர்பாலு

ளது. அப்படைப்பில் நிகழ்கால உலகிலுள்ள குறைபாடுகள் பல களையப்படுதற்கு இடனுண்டாகும்.

ஐரோப்பாப் போருக்குப் பின்னர் யாண்டும் அமைதி நிலவல் வேண்டுமென்றும், ஒரு நாட்டார் மற்றொரு நாட்டாருடன் பொருதல், பொன்றல் வேண்டுமென்றும், அதன்பொருட்டு வல்லரசுகள் போர்க் கருவிகளின் பெருக்கையும், படைகளின் பெருக்கையுஞ் சுருக்குதல் வேண்டுமென்றுங் காலஞ்சென்ற டாக்டர் வில்சன் உள்ளிட்ட அறிஞர் பலர் அறிவுறுத்தினார். அமைதிக் காப்புக்கெனச் சர்வதேச சங்கம், உலகத் தொழிலாளரியக்கம் முதலிய அமைப்புகளுங் காணப்பட்டன.

இவ்வமைப்புகளின் நோக்கங்கள் செவ்வியன வாயினும், அவைகள் முற்றும் நிறைவேறாது துருப்பிடித்துக் கிடக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் பலபடக் கூறலாம். அவைகளுள் சிறந்த ஒன்று, முதியோர்கள் உள்ளத்தில் ஆன்மநேயமெனும் உலக சகோதர நேயம் எனிதில் அரும் பரமையேயாகும். அவர்கள் நாட்டு வேற்றுமை, நிறவேற்றுமை, வழக்க ஒழுக்க வேற்றுமை முதலிய வேற்றுமைகளையே பாராட்டும் பயிற்சியில் தேர்ச்சியடைந் திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நெஞ்சில் உலக சகோதர நேயம் எனிதில் படிதல்

அருமை. இந்நெஞ்சுடைய முதியவர்கள் காணும் இயக்கங்களால் எங்ஙனம் ஆன்மநேயம் விளையும்?

மாணுக்கர்களுடைய இனைய நெஞ்சில்-மாசிலா நெஞ்சில் - பெரிதும் வேற்றுமை புணர்வு தோன்றுவதில்லை. அந்நெஞ்சில் வேற்றுமை கடந்த ஆன்மநேயம் அல்லது சகோதர நேயம் எளிதில் வளரக்கூடும். அந்நிலம் பண்படுதற்கு ஏது உண்டு.

தற்போதைய மாணுக்கருலகில் புறவேற்றுமை புணர்வு ஓரளவு அருகியும், உலக சகோதர நேயம் அவ்வளவில் ஒருவாறு பெருகியும் வருதல் கண்கூடு. இஃது இயற்கையன்னையின் திருவருள்.

வருங்கால உலகில் ஒருபெரும் மாறுதல் நிகழப் போதல் உண்மை. இதை, இயற்கையன்னையின் நோக்கைக் கொண்டும், தற்கால உலக நிலையைக் கொண்டும் அளந்து கூறக்கூடும். அம்மாறுதலை அன்பு வழியில் நிகழ்த்தற்குரிய இயக்கம் எதுவாயிருக்கலாம்? இப்பொழுதுள்ள இயக்கங்களைப் பார்த்தால், அது மாணுக்கரியக்கமாகவே யிருக்கலாமென்று கூறலாம்.

பெருநோக்குடன் தோன்றியுள்ள உலக மாணுக்கரியக்கத்துக்கு ஆக்கந்தேட ஆங்காங் குள்ள மாணுக்கர்கள் முயன்று வருகிறார்கள்.

யாழ்ப்பாண மாணாக்கர்களாகிய நீங்களும் அம் முயற்சிக்குத் துணை செய்யவே நாட்டுக் கூடியிருக்கிறீர்கள்.

அப்புனித இயக்கத்துக்கு ஆங்காங்குள்ள மாணாக்கர்கள் எவ்வெவ்வழியில் துணைபுரிதல் வேண்டும்? முதலாவது தங்கள் நாட்டிலுள்ள குறைகளைப் போக்கவும், ஆங்குக் காலதேச வர்த்தமானத்துக்கேற்ற அறங்களை ஆக்கவும் முயலல் வேண்டும். உங்கள் மகாநாட்டின் நோக்கங்களில் அவ்வழிவு ஆக்கம் என்னும் இரண்டு மிருக்கின்றன.

க. “மானம் பாராட்டும் உயர்ந்த நாடாய் நம் ஈழம் நிலைக்க வேண்டுமாயின் எமக்கு நமது தாய் நாட்டுக் கல்வித் (ஒவியம், சிற்பம், மொழி, இசை, ஞானம்,) தேர்ச்சி இன்றியமையாத தென்பதும்;

உ. நமது நாட்டுக்குத் தன் அரசை மீண்டும் நிறுவுதல் எமக்குப் பெரியதொரு கடனும் என்பதும்;

ங. நமது நாட்டிலுள்ள பல வேறு சாதியாருக்கும், அரசியல் நிலையினும், மக்கட் கூட்டவாழ்வினும், ஒரு வேறுபாடும் இல்லையென்பதும்;

ச. சாதிபேதம் பாராட்டுதல், நமது நாட்டாரின் மக்கட்டன்மைக்குப் பெரியதோர் இழிவாம் என்பதும்;

௫. பிறநாட்டுப் பொருட்களை வரவழைத்துப் பயன்படுத்துதல், பிறர் பொருட்களுக்கு அடிமையாகத் தன்மையை நாட்டில் நின்று நிலவச்செய்து வருகின்ற தென்பதும்”

இவைகள் உங்கள் நோக்கங்கள். இந்நோக்கங்களைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டே எனது பணியாற்றலாமெனக் கருதுகிறேன்.

இயற்கை

மாணாக்கரியக்கத்தின் நோக்கம் இனிது நிறைவேறுதற்கு, மாணாக்கர்கள் கொள்ளத்தக்க பொது அறம் ஒன்றுண்டு. அஃது இயற்கையோடியைந்து வாழ்வது. இயற்கையின் திருவருள் எல்லாவற்றிற்கும் வேண்டற்பாலது.

இயற்கையின் நோக்கமும் ஈண்டுக் கருதற்பாற்று. இயற்கையின் நோக்கம் உயிர்களைப் பண்படுத்தி மேன்மையுறச் செய்யவேண்டுமென்பது. மக்களின்விலங்கு நீர்மையைச்செகுத்துத் தெய்வ நீர்மையைப் பெய்ய இயற்கை அன்னை விரைந்து நிற்கிறாள். மக்கள் இயற்கையோடியைந்த வாழ்வு நடாத்துவரேல், அவர்கள் எளிதில் இயற்கை அன்னையின் திருவருள் பெறக்கூடும். மக்கள் வாழ்வில் இயற்கைக்கு மாறுபட்ட வினைகள் இடையிடையே நிகழ்ந்து விடுகின்றன. அந்நிகழ்ச்சியான் மக்கள் இயற்

கை அன்னையின் கண்ணோட்டத்துக்குச் சிறிது
சேய்மையராகிறார்கள். ஆகவே, மாணாக்கர்கள்
இயற்கையோடியைந்து வாழத் தங்களைப் பண்
படுத்திக் கொள்வார்களாக.

வருங்கால உலகைப் படைக்கும் பொறுப்பு
வாய்ந்த மாணாக்கர்கள், தங்கள் வாழ்வில் கொள்
ளத்தக்க அறத்துறைகள் பலவுள. அவைகளுள்
சிலவற்றை எண்டுச் சுருங்கச் சொல்லப் புகு
கிறேன்.

ஒழுக்கம்

மாணாக்கர் என்னுஞ் சொல் விழுமிய பொருளு
டையது. பின் வாழ்விற்கு வேண்டப்படும்
மாண்பொருளை ஆக்குதற்கு ஒழுக்க நெறி நிற
போர் மாணாக்கராவர். மாணாக்கருலகிற்கு முதல்
முதல் வேண்டற்பாலது ஒழுக்கம். ஒழுக்கம்
கல்வியறிவிற்கு அடிப்படை. ஒழுக்கத்தால்
' ஓரைந்துங் காக்கும் உரன் ' பெறலாம். அக்
காப்பு அமைதியென்னுந் தெய்வ இயல்பை நிலை
பெறுத்தும். அமைதியில் அறிவு விளக்கமுறல்
இயல்பு. எல்லா நலனுக்கும் வித்து ஒழுக்கம்
ஒழுக்கமேயாகும்.

முன்னே நாளினும், இந்நாளில் பள்ளியென்னும்
கட்டடத்துக்குப் பலர் செல்கிறார். ஆனால்
அவருள் எத்துணை பேர் "மாணாக்க"ராயிருக்

கிறார் என்பதும்ட்டும் ஐயம். காப்பி, டீ, சுருட்டு, சிகரெட், புலால் உணவு, இளமை மணம், களியாடல்கள் முதலியன இக்கால மாணாக்கர் உலகை ஆரித்தும் எரித்தும் வருதலை ஈண்டு எம்மொழியால் இயம்பவல்லேன்? இம்மாணாக்கருடவில் என்புந்தோலுங் காட்சி யளிக்கின்றனவேயன்றி, அழகுக் கடவுள் காட்சியளிப்பதில்லை. அழகிலா இளமை, இளமையாகுங்கொல்! மாணாக்கர் ஒவ்வொருவரும் அழகுக்கடவுள் போலவன்றோ உலவுதல் வேண்டும்? “கந்தனையனையவர் கலை தெரி கழகம்” என்றார் கம்பரும்.

மாணாக்கர்கள் உடலில் அழகு நிலவு காலல் வேண்டும். அதற்கு இன்றியமையாதது ஒழுக்கம். ஒழுக்கமுள்ள விடத்தில் அழகு ஒளி செய்யும். “ஒழுக்கம் உயிருனும் ஒம்பப்படும்” “ஒழுக்க முடைமை குடிமை” “நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம்” எனவருஉந் திருவள்ளுவர் மொழிகளை ஊன்றி நோக்குக.

கல்வி

மாணாக்கர்கள் இளமையில் ஈட்டத்தக்க மாண்பொருள் கல்வி. அப்பொருள் கற்பகம் போன்றது. அது வாழ்விற்கு வேண்டப் படும் மற்றப் பொருள்களை யெல்லாம் உதவும்.

கல்வி என்பது வெறும் ஏட்டுப் படிப்புமட்டுமன்று. பட்டம் பதவிகளைக் குறிக்கொண்டு படித்தலுங் கல்வியாகாது. கல்வியென்பது அறியாமையை நீக்கி அறிவை விளங்கச் செய்வது. தொழிற்கல்வி முதலியனவுங் கல்வியின் பார்பட்டனவே.

மொழி : கல்விப் பயிற்சிக்கு எம்மொழியைக் கொள்வது என்னும் ஆராய்ச்சி தற்காலப் “பெரியோர்” களிடை நிகழ்ந்து வருகிறது. இந்தியாவும் இலங்கையும் இழைத்த பாவந்தான் என்னையோ தெரியவில்லை.

உலகைப் பல நாடுகளாக இயற்கை பிரித்திருக்கிறது. நாடுகள் பலவும் மொழிப் பெயரால் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வந் நாட்டின் இயல்புக்கேற்ற வண்ணம் அவ்வம்மொழி அமைந்திருக்கிறது. அவ்வந்நாட்டார் அவ்வம்மொழியை முதலில் பயில்வதே அறம். அஃதே இயற்கையோடியைந்து நிற்பதுமாகும். பின்னே போதிய வாய்ப்பும் ஓய்வும் பிறவுங்கிடைப்பின், வேறு மொழிகளையும் பயிலலாம்.

இவ்வீழும் தமிழ்நாட்டின் ஒருகூறு. ஈழத்துக்குரிய இயற்கை மொழி எது? அம்மொழி வாயிலாக மாணாக்கர்கள் கல்வி பயிற்றப்படுகிறார்களா? தொடக்கத்திலேயே மாணாக்கர்கள் இயற்

கையினின்றும் பிரிக்கப்படுகிறார்கள். இவ்வநியாயத்தை யாண்டுச் சென்று முறையிடுவது ?

ஈண்டு ஈண்டியுள்ள மாணாக்கர்களே ! யாழ்ப்பாண மாணாக்கர்களே ! என்னருமைத் தமிழ் மாணாக்கர்களே ! உங்கள் பொறுப்பை யுணருங்கள் ; உங்களுக்குள்ள பொறுப்புச் சாலப்பெரிது. உலகிலுள்ள தாய்மார்களையும் நோக்குங்கள் ; உங்களை ஈன்ற தாயையும் உற்று நோக்குங்கள். அத்தாய்மார்கள் உரிமை யென்னும் அரியாசனத்தில், முடியணிந்து, கோல் தாங்கி, தங்கள் கலை பூண்டு, இறுமாப்புடன்வீற்றிருக்கிறார்கள். உங்கள் தாயோ-நம் பெருந்தமிழ் அன்னையோ-எல்லார்க்கும் முத்தநம் அம்மையோ - எந்நிலையிலிருக்கிறாள் ? அவள் முடி யெங்கே ? அவள் சேங்கோ லெங்கே ? அவள் கலைகளாம் அணிகளெங்கே ? அவள் யாண்டுறைகிறாள் ? அவட்குப் போதிய உணவுண்டா ? உடையுண்டா ? உன்ன உன்ன உள்ளங்குழைகிறது ; கண்ணீர் பெருகுகிறது. நந்தமிழ்த் தாய் துச்சிற் கிடந்து துயருறுகிறாள் ; அலமருகிறாள். இப்போதைய தமிழுலகம் தாய்மீது பெரிதுங் கருத்துச் செலுத்துவதில்லை. அதன் கவலை யினத்தால் நந்தாய் சவலையுற்றிருக்கிறாள். அவள் சவலையை நீங்கள் போக்கப் போகிறீர்களா அல்லது அவட்கு ஈமக்கடனாற்றப் போகிறீர்களா என்று வினவுகிறேன்.

இளைஞர்களே ! உங்கள் தமிழ்த்தாய் நேற்றுப் பிறந்தவளல்லள்; இன்று பிறந்தவளல்லள். அவள் மிகமிகத்தோன்மை யுடையவள் ; கலைகளே யுடையவள். அவனையா கொல்வது ? தாய்க் கொலை புரிவதா தமிழர் வீரம்? வீரத்துக்குரிய உங்கள் இளமுகம் நோக்கிக் கேட்கிறேன். நேற்றும் இன்றும் பிறந்த நாடுகளையுங் கலைகளையும் ஒம்பவும் பெருக்கவும் அவ்வந்நாட்டார் முயன்று வருகிறார். நாமோ - பாவிகளாகிய நாமோ - பழம்பழம் பெருநாட்டை மறைக்கப் பார்க்கிறோம். தமிழ் இறந்தபின் “ தமிழ் மண் ” மட்டு மிருந்தேன் ? மொழியன்றோ நாடு ? கலைகளல்லவோ நாட்டின் உயிர் ? மொழி யிறந்துபடின் நாடும் இறந்துபடுமன்றோ ? உலகிற்கே ஒரு போது நாகரிகத்தை வழங்கிய மாண்பு வாய்ந்த ஒருபெரும் நாட்டையா மறப்பது ? அதனையா மறைப்பது ? ஈழத்திளைஞர்களே ! தமிழுலகின் இழிந்த நிலையை ஒருங்கள் ; ஓர்ந்து உங்கள் பொறுப்பை யுணருங்கள் ; தமிழ்த் தாயைப் புதுப்போர்வையில் ஒப்பனைசெய்து, அரியாசனத் தமர்த்தச் சூள் கொண்டெழுங்கள், எழுங்கள் ; பழந்தமிழ் வீரத்துடன் எழுங்கள்.

“ ‘ தமிழ் தமிழ் ’ எனில் தமிழில் போதிய நூல்களில்லையே ” என்று சிலர் கேட்கிறார். இச்சகோதரர் நிலை இரங்கற்குரியதே. காலதேச

வர்த்தமானத்துக்கேற்ற கலை நூல்கள் தமிழில் இல்லையேல், அவைகளை யாக்கப்புகுவதே அறிவுடைமை. நில நூல், வான நூல், உயிர் நூல், பொருள் நூல் முதலியவற்றைப் பிற மொழிகளினின்றும் பெயர்த் தெழுதிக் கொள்ளலாம்.

ஜெர்மானியர், பிரஞ்சுக்காரர் முதலியோர் எம்மொழியில் கல்வி பயில்கிறார்? அவர் தத்தம் தாய் மொழியிலேயே பயில்கிறார். தமிழன் மட்டும் ஏன் பிறமொழி வாயிலாகக் கல்வி பெறல் வேண்டுமென்பது விளங்கவில்லை. தமிழன் அடிமைப் பேய் வயப்பட்டுக் கிடக்கிறான்.

ஆங்கில நூல்கள் யாவும் முதல் நூல்களல்ல. அவைகளிலும் மொழி பெயர்ப்பு நூல்களிருக்கின்றன. ஜெர்மானியன் ஒருவன் ஏதாயினும் ஒரு புதுமை காண்பனேல், அவன் அதை ஆங்கிலத்திலா எழுதுகிறான்? அவன் அதைத் தன் தாய்மொழியிலேயே எழுதுகிறான். ஆங்கிலேயர் அதைத் தமது தாய்மொழியில் பெயர்த்தெழுதிப் பயில்கிறார். இவ்வாறு தமிழர் ஏன் செய்தலாகாது?

கலைகள் இருவிதம். ஒன்று பொது; மற்றொன்று சிறப்பு. நில நூல், வான நூல், உயிர் நூல், பொருள் நூல் முதலிய அறிவியல் நூல்கள் பொதுமையின்பாற் பட்டன. சிறப்புக் கலைகள் என்பன அவ்வந்நாட்டுக் காவியங்கள்.

பொதுக் கலைகள் முதல் முதல் எம்மொழியிலாதல் பிறக்கும். அம்மொழியினின்றும் மற்றவர்கள் தங்கள் தங்கள் தாய் மொழியில் பெயர்த்தெழுதி அவைகளைப் பயன்படுத்தல் மரபு. நியூட்டன், போஸ் முதலிய பேரறிஞர்கள் ஆராய்ந்து கண்ட உண்மைகள் உலகிற்குரிய பொது உடைமைகள். அவர்கள் ஆராய்ச்சியிற் போந்த உண்மைகளின் கருத்தையே உலகங்கொள்ளல் வேண்டும். அவ்வாராய்ச்சியாளர் மொழிமீது, உலகம் தன் கருத்தைச் செலுத்த வேண்டுவதில்லை.

சிறப்புக் கலைகளாகிய காவியங்களை மட்டும் அவ்வம்மொழியிலேயே பயிலுதல் வேண்டும். அவைகள் மொழி பெயர்ப்பில் அடங்கா? காவியங்களிலுள்ள சொற்களை வேண்டுமேல் மொழி பெயர்க்கலாம். காவியங்களிலுள்ள இயற்கை இன்பத்தை எங்ஙனம் மொழி பெயர்க்கக்கூடும்? அவ்வின்பத்தை அவரவரே துய்த்தல் வேண்டும்.

ஷேக்ஸ்பியரை ஆங்கிலத்தில் படிப்பதே பொருத்தம். காளிதாசன் சாகுந்தலத்தை அவன் எழுதிய வடமொழியில் பயில்வதே சால்பு. இளங்கோவின் சிலப்பதிகாரத்தை அவர்யாத்த தமிழில் கற்பதே சிறப்பு.

தமிழில் இல்லாத பொதுக்கலைகளைப் பிற மொழியினின்றும் பெயர்த்தெழுதிப் பயின்றும், சிறப்புக்கலைக்கு நாட்டுக் காவியங்களைப் பயின்றும் தமிழுலகை வளர்த்து வரலாம். இவ்வியற்கை முறையில் விளையும் பயன்கள் பல. அவைகளுள் ஒன்று பள்ளிப்பயிற்சியின் காலச் சுருக்கம். இப்பொழுது பள்ளிப் பயிற்சிக்கென ஏறக்குறைய பதினைந்தாண்டுகள் கழிகின்றன. இத்துணை ஆண்டுகள் எற்றுக்கு? தாய் மொழி வழி கல்வி பயின்றால், இத்துணைக் காலம் வேண்டுவதில்லை.

நாட்டு மொழியைப்பற்றிப் பலதிறத் தடைகள் கிளத்தப்படுகின்றன. அவைகளை இம்மகாநாட்டுத் தலைமையுரையில் விரிக்க வேண்டுவதில்லை. ஆயினும் இன்றியமையாத மூன்றை மட்டும் சுண்புக் கிளத்துகிறேன்.

க. இலங்கை இந்தியாபோன்ற நாடுகளில் பல மொழியினர் இருத்தல் ;

உ. ஆங்கிலம் உலக மொழியாகப் பரவி வருதல் ;

ங. தமிழில் குறியீடுகளின்மை.

(க) இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகளில் பல மொழியின ரிருத்தல் உண்மையே. இதனால் அவ்வத் தாய்மொழிகளைக் கொலை செய்தல் வேண்டும் போலும் ! ஒரு கண்டத்தில் ஒரு

மொழியின ரிருக்கிறாரா? பல மொழியின ரிருக்கிறாரா? உலகத்திலேயே ஒரே மொழியினரிருத்தல் வேண்டுமென்றும் வாதஞ் செய்யக்கூடும்! இயற்கையின் நோக்குணர்ந்து நடப்பதே அறிவுடைமையும் அறவொழுக்கமுமாகும். இயற்கை வழி மக்கட்கு மொழி, வழக்க ஒழுக்கம், நிறம் முதலியன அமைகின்றன. இவைகளுள் மொழியைமட்டும் ஏன் நெகிழ விடுதல் வேண்டும்? இவ்வினை இயற்கை நோக்கிற்கு அரண் செய்வதன்று.

இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகள் பல மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வம் மாகாணங்கட்கென மொழிகளும் அமைந்திருக்கின்றன. அவ்வம் மொழியினர் அவ்வம் மொழி வழி கல்வி பெறுவதே இயற்கை.

இவ்வீழும் இலங்கையின் ஒரு பகுதி. ஈண்டு வதிவோருள் பெரும்பான்மையோர் தமிழர். ஈண்டிக் குடிபுகுவோரும் நாளடைவில் தமிழ் ராகிறார். ஆதலால் தமிழ் மக்களுக்குரிய வழக்க வொழுக்கம் கலைகள் முதலியவற்றை இவண் வளரச் செய்வதே இயற்கையோடினையன்று வாழ்வதாகும்.

உ. ஆங்கிலம் வேண்டாமென்று நான் கூறுகிறேனில்லை. ஆங்கிலம் தற்கால உலக மொழி

யாக வளர்ந்து வரலால், அதனைச் சில உலகியல் வினைகட்கும், உலகத்தோடொத்த வினைகட்கும் பயன்படுத்துவது பண்பாகும். தமிழ்க் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் ஓர் இஷ்டபாடமாயிருக்கலாமென்பது எனது உட்கிடக்கை. விரும்புவோர் அம் மொழி பயில்வாராக. அறிவு வளர்ச்சிக்கு இன்னும் பல நாட்டு மொழிகளையும் பயிலலாம்.

௩. குறியீடுகளைப்பற்றி இரண்டோர் உரை பகர்கிறேன். தமிழில் குறியீடுகளை உண்டு பண்ண முயலல் வேண்டும். தமிழில் பொருந்திய சொற்கள் பெரிதுங் கிடைக்கும். கிடையா தொழியின் மூலக்குறியீட்டை அங்ஙனே ஆண்டு கொள்ளலாம். ஆங்கில நூல்களிலுள்ள குறியீடுகளிற் பெரும்பான்மையன ஆங்கிலமல்ல. அவை லத்தீன் என்பது உங்கட்குத் தெரியும்.

இனித் தமிழ்க் கல்வித் துறைமீது சிறிது கருத்துச் செலுத்துவோம். தமிழர்கட்கெனக் காலிய மாளிகைக ளிருக்கின்றன; ஒலியக் கூடங்களிருக்கின்றன; இசைப்பொழில்கள் உள்ளன; வேறு பல ஞான நிலையங்களும் உள்ளன. அக்காட்சிச் சாலையைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே !

காலியம் : பல மொழிகளில் இயற்கைக் காலியங்கள் அமையவில்லை. மிகச் சில மொழிகளிலேயே அவை அமைந்திருக்கின்றன. அம்

மொழிகளுள் நந்தமிழ் மொழியும் ஒன்றெனக் கூற யான் வரம்பிலா இறம்பூ தெய்துகிறேன். தமிழனாகப் பிறந்தமை குறித்தும் யான் இறு மாப்படைகிறேன். யான் தமிழனாகப் பிறவா திருப்பனேல் - பாட்டில் - ஆ ! ஆ !! தேனென இனிக்குந் தீந்தமிழ்ப் பாட்டில் - கடல் முழக்கங் கேட்பேனா ? சேஞ்ஞாயிற் றேளியில் முழுகு வேனா ? வேண்டிங்கள் நிலவில் தோய்வேனா ? இளந்தேன்றலில் படிவேனா ? அப்பாட்டுள், பசங்கடல் பொங்கி எழுந்தாலெனவும், கருங்கடல் பெருகி எழுந்தாலெனவும் வானளாவி நிற்கும் மலைக் குலங்களைக் காண்பனோ ? வெயில் மறைத்து மென்கால்வீசும் பூம்பொழிற் பந்த ரிடைப் புகுவனோ ? மரகதக் கதிர்ப் பரப்போ வேனப் பரந்து விரிந்த பசம்புல்லணையில் கிடப் பனோ ? தமிழ்ப்பாவில் பொலியும் - “ புயல் சுமந்து விற்குவளை பவளமலர் மதிபூத்த விரைக் கோடி ” களென்ன ! “ யாழங் குழலும் அமிழ்துங் குழைந்த ” மழலைக் குழைந்தக ளென்ன ! தமிழ்க் காவிய உலகில் எத்துணை மேக மண்டிலங்கள் ! எத்துணை ஏரிகள் ! எத்துணை வயல்கள் ! ஊர்கள் எத்தனை ! நகரங்கள் எத்தனை ! நாடுகள் எத்தனை ! உழவு ஒருபால் - வாணிபம் மற்றொருபால் - அரசு இன்னொருபால் - அறம் வேறொருபால். யாண்டும் விருந்தோம்பல் - யாண்டுங் கோடை - எங்க

ணும் விழா ! நம் பெருங் காவியங்களில் உலகைக் காணலாம் ; உயிரைக் காணலாம் ; கடவுளைக் காணலாம். காவிய இன்பம் பேரின்பம் ; பேரின்பம்.

தோல்காப்பியர் பொருளின்பமும், திருவள்ளுவர் அறமும், இளங்கோவின் எழிலும், திருஞான சம்பந்தர் பண்ணும், சேக்கிழார் அன்பும், கம்பன் கவியுமல்லவோ நம்பெருஞ் சேல்வம் ? இவையே நமது கருவூலம் - அழியாச் சேமநிதி. இந்நிதியருகே இக்காலத் தமிழர் பலர் அணுகவும் அஞ்சுகிறார். அதனால் அவர் வாழ்வுப்பொருளிழந்து வறியராய் வாடுகிறார். அப்பெருஞ் செல்வத்தைப் பயன்படுத்த மாணுக்கர்களே ! முந்துங்கள் ; முந்துங்கள்.

ஒவியம் : மக்கள் இயற்கையுடன் கலந்து வாழ்தற்கு வேண்டப்படுங் கல்வித் துறைகளுள் ஒவியமும் ஒன்று. வாழ்வை இயற்கையுடன் ஒன்று படுத்தற்கு ஒவியம் பாலம்போலத் துணை செய்யும். அவ்வோவியத் துறையிலும் நமது பழைய நாடு கைபோயதா யிருந்தது. இயற்கையைக் காவியங்களாக எழுதிய நம்முன்னோர்கள், அதை ஒவியமாகவும் வரைந்தார்கள். ஒவியத்தில் உளம் பதித்த ஒரு நாடு நமது நாடு.

நந்தமிழ் மக்கள் எழுதிய ஒவியங்கள் இன்னும் பல விடங்களில் உருக்காட்டிக் கொண்

டிருக்கின்றன. அவ்விடங்களுள் ஈண்டு ஒன்றை மட்டுஞ் சிறப்பாகக் குறிக்க விரும்புகிறேன். சென்னைக்கணித்தாக மாவலிபுரம் என்றொரு பதியிருக்கிறது. அப்பதியை ஒலிய வைப்பு என்றுஞ் சொல்லலாம். பண்டைத் தமிழர் நாகரிகத்துக்கு அஃதோர் இலக்கியமாக இலங்குகிறது. மாணாக்கர்களே ! அவ்வோவியப் பெற்றியை விளக்கும் ஆற்றல் எனக்கில்லை. அதைக் காண உலகின் பல பாங்கரினின்றும் அறிஞர்கள் போதருகிறார்கள்.

ஆங்கு மலைகளில் தேர்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன ; விலங்குருவங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன ; மக்கள் வடிவங்கள் வடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ; வேறு பல சிறு சிறு ஒவியங்கள் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வோவியங்களை ஊன்றிப் பார்ப்பின், அவைகளின் நுண்ணிய அருமைப் பாடுகள் புலனாகும். வடிவங்களில் திகழும் சிறு சிறு நுண்ணிய எடுப்புகளும், அரும்புகளும், இதழ்களும் வியக்கத்தக்கனவா யிருக்கின்றன. கண்களும் விரல்களும் அவைகளைச் சுற்றியுள்ள கீற்றரும்புகளும் ஒவியப் புலவர்களின் நுண்ணறிவைப் புலப்படுத்துகின்றன. யாழ்ப்பாண மாணாக்கர்களாகிய நீங்கள், ஓய்வு நாட்களில் மாவலிபுரம் போந்து,

ஆண்டு மலிந்துள்ள தமிழ் ஓவிய விருந்தைப் பருகுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடவுள் நினைவூட்டும் இடங்களில் நம்மவர்கள் ஓவியம் அமைத்ததையும் ஈண்டு உன்னுதல் வேண்டும். நமது நாட்டுப் பழைய கோயில்கள் யாவும் ஓவியக் கூடங்களல்லவோ? மதிலெ லாம் ஓவியம்; தூணொலாம் ஓவியம்; கோபுர மெலாம் ஓவியம்; கோயில் முழுதும் ஓவியம்; ஓவியம். இவ்வளவில் நமது ஓவியம் நின்று விட்டதோ? கடவுளிலும் ஓவியம் உருக்கோண் டது. “குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச் செவ் வாயிற் குமிண் சிரிப்பும் - பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால் வெண்ணீறும் - இனித்த முடைய எடுத்த பொற்பாதமும்” உடைய தில்லைக்கூத்தன் வடிவமென்ன? அழகிய ஓவியமன்றோ? பச்சை மேனியும், பவள வாயும், கமலக்கண்ணும், கிடந்த கோலமும் உடைய அச்சுதன் உருவமென்ன? அழகிய ஓவிய மன்றோ? நீலக்கடலில் செஞ்ஞாயிறெழுதல் போல நீலச்சிகியில் எழுந்தருளுஞ் சேவ்வேள் செம்மையென்ன? அழகொழுகும் ஓவியமன் றோ? இயற்கையழகை ஓவியத்தில் அமைத்து அமைத்து, அவ்வழகுடன் இரண்டறக் கலந்து, அழகாகிய மக்கள் நந்தமிழ் மக்கள்.

அழகைச் சொல்லும் போதெல்லாம் தமிழர்கள் ஒவியத்தைக் குறிப்பிடத் தவறமாட்டார்கள். பரவையார் வனப்பை வருணிக்கப் புகுந்த தெய்வச் சேக்கிழார் “ஒவிய நான்முக நெழுத ஒண்ணுமை யுள்ளத்தான் மேலியதன் வருத்த முற விதித்த தொரு மணிவிளக்கோ” என்று ஒவியநினைப்புக் கொண்டார். பெண்மக்களைக் குறிப்பிடுமிடங்களில் தமிழ்ப் புலவர்கள் “எழுது பூங்கொடி” என்றே பெரிதுஞ் சொல்வது வழக்கம்.

இவ்வாறு ஒவியத்தில் முழுகி ஒவிய மயமாகப் பொலிந்த நமது நாடு, இப்பொழுது எந்நிலை யுற்றிருக்கிறது? ஒவியத்தைக் கொலை செய்யும் ஒரு நாடாகவன்றோ நமது நாடு மாறிவிட்டது? கோயில்களில் நடக்குங் கொடுமைகளை என்னென்று கூறுவேன்? அவ்விழிவுகளை என்னென்று இயம்புவேன்? அவைகளைக் கொலைகளென்றே சொல்வேன்.

கோயில் “பிரசாதம்” என்பதை விலாப்புடைக்கத்தின்று - பாவிதள் - எச்சிற்கையை அழகிய முகங்காட்டிக் குழந்தைகள்போல நிற்கும் ஒவிய உருவங்கள்மீது துடைக்கிறார்கள். இஃது ஒவியக் கொலையன்றோ? ஒவிய துட்பம் முகிழாத உள்ளத்தில் அன்பேது? அருளேது? அந்தோ! நாட்டில் ஒவிய அறிவு துட்பம் மாண்டுவிட்டது?

ஓவியம் கல்லாக-மண்ணாகப் பாவிக்கப்படுகிறது. இதைவிட நாட்டுக்கு வேறேர் இழிவு உண்டோ? உண்டோ?

இந்நாளில் சிலர் ஓவியம் என்னும் பெயரால் தமிழர் நாகரிகத்துக்கே கேடு சூழ்ந்து வருகிறார். இவர்கள் பழைய கோயில்களை இடித்துப் புதிய கோயில்களைக் கட்டப்படுகிறார்கள். அக்கட்டடங்களில் “ஓவியம்” (ஓவியம் என்று நினைக்கவும் மனம் நடுக்குறுகிறது) என்னும் பெயரால் சில ஆபாச - அநாசார - இழிவுகள் பொறிக்கப்படுகின்றன. இவ்விழிவுகள் ஓவியங்களாம்! எத்தகை நெஞ்சம் தமிழ் மக்களுக்கு உண்டாயிருக்கிறது! அச்சோ! நாம் எங்கிருந்தோம்? இப்பொழுது எங்கிருக்கிறோம்? மாணாக்கர்களே! நீங்கள் ஓவியத்துறையோம்பப் புகுதற்கு முன்னர், இடையில் முளைத்த இழிவுகளைக் களைந்தேறியுங்கள். மறைந்த தமிழ் ஓவிய உலகை உயிர்ப்பிக்கும் பொறுப்பும் உங்களுடையதே. ஓவியமென்பதும் நாகரிகத் துறைகளுள் ஒன்று. தமிழ் மக்கள் ஒரு பெரும் நாட்டினராக உலகர் முன்னர் ஒளிசெய்ய வேண்டுமேல், அன்னார் ஓவியத்துறையை உயிர்ப்பிக்க உறுதி கொண்டே தீர்தல் வேண்டும்.

இசை : இறைவன் இசை மயமாயிருக்கிறான் ; இயற்கை இசைமயமாயிருக்கிறது. நாமும் இசை

மயமாயிருத்தல் வேண்டும். இசையிலா வாழ்வில் இன்பமில்லை. அது வசையுடையதாகும். ஒரு வன் இசைப் புலவனாயிருத்தல் வேண்டும், அல்லது இசை மடுத்து இன்புறுவோனாயிருத்தல் வேண்டும். இரண்டுமிலா ஒருவன் கோலையஞ்சா அரக்கனாவன்.

இசைக் கல்வியில் தமிழர்கள் பேருக்கஞ்செலுத்தினார்கள் என்பதற்குப் பல சான்றுகளும் எடுத்துக்காட்டுகளும் வேண்டுமென்தில்லை. இசைப்புலமை இன்னும் ஆட்சியிலிருத்தல் ஒன்றே சாலும். ஆயினும் அதனுடஞ் சில கதைகள் படிந்துவருகின்றன.

தமிழர்கள் இசையுலகின் எல்லையைக் கண்டவர்கள் என்று கூறல் மிகையாகாது. தமிழர்கள் கண்ட யாழங்குழலும் பண்ணளவும் இசையுலகின் எல்லையை அளந்து காட்டுவன என்று அறிஞர் கூறுப. சிலப்பதிகார மென்னும் “நெஞ்சையள்ளும்” நூலில், அரங்கேற்று காதையில், தமிழ் மக்கள் கண்ட இசையுலகந் திகழ்கிறது. தேவாரப் பண்களிலும் தமிழர்களின் இசைத் திறன் விளங்குகிறது. “ஏழிசையாய் இசைப் பயனாய்” என்று தமிழ் மறை முழங்குதல் காண்க. தமிழ் இசை வரலாற்றை நன்கு ஆய்ந்து, காலஞ்சென்ற ஆபிரகாம் பண்டித ரென்பார் “கருணாமிர்த சாகரம்” என்னும் ஒர்

அரிய நூல் இயற்றினார். அந்நூல் இசையாராய்ச்சியில் இறங்குவோர்க்குப் பெருந்துணை செய்யும் என்பது எனது கருத்து.

இப்பொழுது மாணாக்கர் பலர் இசை பயில்கிறார். ஆனால் அவர் இசை ஆழியில் மூழ்கியெழுவதில்லை. அவர் சிற்றேடையில் - அதினும் பாசிபடர்ந்த ஓடையில் - படிந்தெழுகிறார். இதனால் இசையுலகம் வளர்ச்சியுறுது.

இந்நாளில் யாழ்வாசிப்போர் தொகை அருகிவிட்டதென்றே சொல்லலாம். தமிழ் உலகில் யாழ் வாசிப்பவர் ஒருவரோ இருவரோ இருக்கிறார் என்பதை ஆரூத் துயருடன் தெரிவிக்கிறேன். முறைப்படி குழல் ஊதுவோர் தொகையும் அருகி வருகிறது. தேவாரப் பண்களோ மிகச்சில விடங்களில் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. இவைகளை யோம்ப மாணாக்கர் உலகங்காப்புக் கட்டிக்கொள்ளல் வேண்டும். 'ஹார்மோனியம்' முதலிய சிறுமைக் கருவிகள் இசையுலகைக் கறைப்படுத்துகின்றன. அக்கருவிகளில் மாணாக்கர்கள் கருத்துச் செலுத்தாதிருப்பார்களாக.

நாடகம் : ஒரு நாட்டின் நலம் பெரிதும் நாடகத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. நாடகம் இயல், இசை போன்றதன்று. அஃது எல்லார்க்கும் பயன்படுவது. எல்லார்க்கும் பயன் தரக்

கூடிய அக்கல்வி தூய்மை வழியில் வளர்ந்துவரல் வேண்டும். அது நல்வழியில் வளராது வேறு வழியில் வளர்ந்து வருமேல் உலகம் பாழ்படுதல் ஒருதலை.

இப்பொழுது தமிழ் நாடக உலகம் எந்நிலையிலிருக்கிறது ? சொல்லவும் வேண்டுமோ ? இப்போதைய நாடக உலகில் மாணாக்கர்கள் 'நாட்டஞ் செலுத்தலாகாது. எக்காரணம் பற்றியுஞ் செலுத்தலாகாது' என்று சொல்வேன். ஆனால் நாடக உலகைப் பண்படுத்தாமலும் வாளா கிடத்தல் கூடாது. நாடகத்தால் நாடு நலமுறல் வேண்டும். மாணாக்கர்கள் நாடகத்தை - நன்முறையில் - நாடு ஆக்க முற்று வளர்ந்தோங்கும் முறையில் - பயின்று நடாத்தக் கடமைப்படல் வேண்டும். தமிழுலகிற்குப் புதுப்புது நாடகம் வேண்டும்.

உடலோம்பல் : இக்கல்வி எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை. மாணாக்கர்கள் இதன்மீது பெருங்கவலை செலுத்துவார்களாக. சுவரை வைத்தே சித்திரமெழுதல் வேண்டும். உடலோம்பு முறைகளை ஈண்டு விரிக்கிற்பெருகும்.

உடலோம்பல் மருந்திடை யுண்டு என்னும் எண்ணமே உடலைக்கெடுக்கும். உடலோம்பலுக்கென மேல்நாட்டுத் தண்ணீரும் வேண்டாம்; மாத்திரையும் வேண்டாம். கீழ்நாட்டுப் பற்பழம் வேண்டாம்; இலேகியமும் வேண்டாம்.

மாணுக்கர்கள் உடற்பயிற்சிக்கெனச் சில ஆடல்கள் ஆடுகிறார்கள். அவ்வாட்டங்களிற் சில மாணுக்கர்கட்குப் பெருங் கவலையுண்டாக்குகின்றன. பந்தாட்டம் முதலியன சில வேளைகளில் வெற்றி தோல்வி கவலை யூட்டுகின்றன. கவலை உடல் நலத்தை அரித்து அரித்து எரிக்கும் நஞ்சு. கவலையிலா உளத்தினின்றும் பிறக்கும் மகிழ்ச்சியே அமிழ்தாய், உடலைச் செந்நெறியில் ஒம்பிவரும். ஆகவே கவலையூட்டக்கூடிய எண்ணமோ சொல்லோ செயலோ ஒன்றும் தம்பால் உறுதவாறு தம்மை மாணுக்கர் காத்ந்துவரல் வேண்டும். மகிழ்ச்சி என்றும் மனதில் கோயில் கொள்ளத்தக்க வினைகளை நிகழ்த்த அவர்கள் பயிலல் வேண்டும்.

‘உடற்பயிற்சி உடற்பயிற்சி’ யென்று சிலர் உடலைக் கெடுத்துக் கொள்கிறார். முரட்டுப் பயிற்சிகள் முற்றும் விலக்கற்பாலன. கதிரொளி படர, காற்றில் முறைப்படி உலவுதல் நற்பயிற்சி. நம்முன்னோர்கள் உடற்பயிற்சிக்கென ஆசன முறைகள் கோலினார்கள். அம்முறைகள், மேல் நாட்டு நாகரிகம் நுழைந்தபொழுது எள்ளி நகையாடப்பட்டன. பின்னை அவ்வாசனங்களின் துட்பங்கள் ஆராயப்பட்டன. அவை ஒவ்வொரு முதலுறுப்புக்கட்கும், சினை உறுப்புக்கட்கும் உரமுட்டுதல் காணப்பட்டது. இப்

பொழுது மேல்நாட்டறிஞர் சிலர் அவைகளைப் பயின்று வருகிறார். வடஇந்தியாவில் அப் பயிற்சி காட்டுத் தீப்போல் பரவி வருகிறது. அவ்வாசனங்கள் எல்லாவற்றிலும் மாணாக்கர்கள் பயிற்சிபெற வேண்டுவதில்லை. இரண்டொன்றில் மட்டும் பெறுவது சாலும்.

பிரானாயாமப் பயிற்சியும் நலன் தரும். இப் பயிற்சியைத் தக்கார்மாட்டுப் பயிலுமாறு மாணாக்கர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிரானாயாமம் என்னும் பெயரால் சில கயவர்கள் போலியோகங்களைச் சிறுவர்கட்குச் சொல்லி அவர்கள் வாழ்வைப் பாழ்படுத்துகிறார்கள். மாணாக்கர்கள் அப்போலி யோகிகளின் மாயவலையிற் சிக்குற்று இடர்ப்படாதிருப்பார்களாக.

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே நம்ம வர்கள் காற்றின்பெற்றியுணர்ந்து, அதை ஈர்த்து விடும் முறையை ஒழுங்குபடக் கோவியது ஈண்டுப் பெரிதுங் கருதற்பாற்று. “புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை - நெறிப்படவுள்ளே நின்மல மாக்கில் - உறுப்புச் சிவக்கும் உரோமங்கறுக்கும் - புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடையோனே.” “ஏற்றி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்குங் - காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாரில்லை - காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வார்க்குக் - கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே” என்று திரு

மூலனார் பிரானாயாமத்தால் விளையும் நலத்தை விளக்கியிருத்தல் காண்க.

உணவில் மாணுக்கர்கள் பெருங் கவலை செலுத்தக் கடமைப்படல் வேண்டும். இரண்டு வேளை பொருந்திய உணவு கொள்வது சால்பு. ஒரு நாளேக்கு நான்கு ஐந்து முறை சாப்பிடுவது நோய்க்குக் கால்கொள்வதாகும். காப்பி, டீ, ஓவல்டைன், புலால், தீட்டிய அரிசி முதலிய உணவுப் பொருள்கள் பொருந்தியனவல்ல. கைக்குத்தரிசி, கீரை, மோர், பழம், தேங்காய், வாதுமை, நிலக்கடலை முதலியவற்றை முறைப்படி அளவாக உண்பது நலன்.

தீய எண்ணங்கட்கு எக்காரணம் பற்றியும் இடந்தரலாகாது. எண்ணும் எண்ணம் தூயதாயிருத்தல் வேண்டும். தீய எண்ணம் நஞ்சினுங்கொடிது. நல்லேண்ணம் அமிழ்தேன உடலோம்பும். இன்னும் விரிக்கிற பெருகும்.

சேலவு : இயற்கைப் படங்களாகிய காவியம், ஓவியம் முதலியவற்றின் வாயிலாக இன்பம் நுகர்வதோடு, நேரே இயற்கை வாயிலாக இன்பம் நுகரவும் மாணுக்கர்கள் பயில்வது நலம். இவ்வுலகம் பேரிய பல்கலைக்கழகம். மலையுங் காடும் ஆறுங்கடலும் பெருங்காவிய ஓவியங்களென்க. அவைகள்பால் அணுகி இயற்கை அன்னையுடன் உறவு கொள்வதால் விளையும் இன்பம் சொல்லுந்

தகையதன்று. இதற்குத் தரைச் சேலவும், கடற்சேலவும் வேண்டற்பாலன. மாணாக்கர்கள் ஓய்ந்த வேளைகளில் தரை வழியாலோ கடல் வழியாலோ சென்று பல பதிகளைப் பார்த்தல் வேண்டும்; பல மக்களோடு பழகல் வேண்டும்; உலக இயல்களை நன்கு தெளிதல் வேண்டும். இச்செலவால் இயற்கைக் கல்வியறிவு பெறக்கூடும். மாணாக்கர் வாழ்விற்கு இச்செலவு மிக இன்றியமையாதது.

சமயம் : சமயக் கல்வியின் இன்றியமையா மையை ஈண்டு எவ்வுரையால் இயம்புவேன்? மனிதனை விலங்கினின்றும் பிரித்து மேம்படுத்துவது சமயம்.

மனிதன் சமய வாழ்வை விடுவனேல், அவன் என்னாவன்? விலங்காவன் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? மனிதனை விலங்கினின்றும் பிரிக்கவல்ல சமயக்கல்வி, மாணாக்கர்க்கு வேண்டுமா வேண்டாமா என்று ஆராயப் புகுவதே அறியாமை. வாழ்வே எற்றுக்கு? அவ்வாழ்விற்கெனக் கல்வி பயிதல் எற்றுக்கு? தொழில் புரிதல் எற்றுக்கு? சமயஞானப் பேற்றிற்கன்றோ?

எச்சமய ஞானத்தை மாணாக்கர்கட்கு அறிவுறுத்துவது? எச்சமயஞானத்தையாதல் மாணாக்கன் பெறுதல் வேண்டும். தொடக்கத்தில் சம

யம் பல பல போலத் தோன்றும். ஆராய்ச்சி முடிவில் எல்லாம் ஒன்றாகவே புலப்படும்.

தமிழர்கள் அறிவுறுத்திய சமயம் ஓர் எல்லைக்குள் கட்டுப்பட்டுக் கிடப்பதன்று. அஃதொரு சிறைப் பட்ட சமயமும்ன்று. “உலகுக்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே” என்றும், “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்றும், “இது ஆகும் அது அல்ல எனும் பிணக்கதின்றி - நீதியினால் இவை யெல்லாம் ஒரிடத்தே காண நிற்பது யாதொரு சமயம் அதுசமயம்” என்றும், “வேறு படு சமயமெலாம் புகுந்து பார்க்கில் விளங்கு பாம் பொருளே நின்விளையாட் டல்லால் - மாறு படுங் கருத்திலை” என்றும் நந்தமிழ்மக்கள் அருளிய சமரச மொழிகளை நோக்குக. இச்சமரசத் தையே உலகம் இப்பொழுது வேட்டு நிற்கிறது.

உலக நேயம் யாண்டும் பேசப்படுகிறது; எழுதப்படுகிறது. அந்நேயம் பரவாமைக்குக் காரணம், நாடு மொழி நிறம் வகுப்பு முதலிய புற வேற்றுமைகளில் மக்கள் கருத்தைப் பதித்திருப்பதேயாகும். அக்கருத்தைச் சிறிது அகமுகமாகத் திருப்பி ஆன்ம ஆராய்ச்சியிற் செலுத்தின், அங்கே எவ்வேற்றுமையுங் காணப்படா. அவ்வான்ம ஆராய்ச்சியே சமயக்கல்வி யென்பது. மற்றக் கல்வித்துறைகள் யாவும் சமயக் கல்விக்கு உடல்போன்றன.

“ சமயப் பெயராலும் உலகில் பல போர்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றனவே ” என்று சிலர் வினவக்கூடும். பல சமய உணர்வும், பல கடவுளர் உணர்வும், அவை காரணமாக முத்திரெறி யறியாத மூர்க்கர்பாலெழுஞ் சமய வெறியும் “ சமயம் ” என்னும் பெயரால் உலகில் பலபோர்களை மூட்டின. மனிதன் பல நாடு, பல மொழி, பல நிறம், பல வகுப்பு முதலிய பன்மைகளை நினைந்து நினைந்து காழ்ப்பேறிய நெஞ்சங்கொண்டவனாதலால், அவன் சமயத்தை நோக்கும் போது, அதன்மாட்டும் அவனுக்குப் பன்மையே புலனாகிறது. இது மகன்பாலுள்ள குற்றம். தொடக்கத்தில் தோன்றும் பன்மை யுணர்வைப் போருக்குப் பயன் படுத்துவது மகன் அறியாமை. சமயம் என்பது ஒன்றே. இது குறித்து “மனிதவாழ்க்கையும் கார்தியடிகளும்” என்னும் நூலில் ‘ சமயவாழ்வு ’ என்னும் பகுதியிலும், “ சைவத்தின் சமரசம் ” என்னும் நூலிலும் விரித்துக் கூறியுள்ளேன்.

பன்மையுணர்வால் உலகம்பட்டபாடுபோதும். உலகம் அயர்ந்து அயர்ந்து இப்பொழுது உலக சகோதர நேயமெனும் ஒருமையைக் குறிக்கொண்டு நிற்கிறது. அக்குறிக்கோளை மிக எளிதில் நிறைவேற்ற வல்லது சமய ஞானம் ஒன்றே என்பது எனது உட்கிடக்கை. சமய ஞானம்

பெருகப் பெருக ஆன்மநேயம் முருகியெழுந்து
பன்மைப் பகையைப் பாற்றும்.

தான், தான்பிறந்தநாடு, உலகம் ஆகிய மூன்
றையும் பிணித்து நிற்பது சமய மென்பதைக்
கூர்ந்து உணர்வோமாக. பிற, இம்மூன்றையும்
பிரித்து நின்றல் வெள்ளிடைமலை. ஆகவே,
சகோதர நேயம் என்பதை எளிதில் கூட்டவல்
லது சமயமென்று தேளிக. அச்சமயக் கல்வி,
இனி வரும் உலகைப் படைக்கப்போகும் உங்க
ளுக்கு வேண்டுமா வேண்டாமா என்று நீங்களே
உன்னிப்பாருங்கள். “எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க
நினைப்பதுவே - அல்லாமல் வேறென்றறியேன்
பராபரமே”, - என்பதே சமய ஞான நிலை.

சமய ஞானம், மக்களுக்குச் சோம்பல், துறவில்
எண்ணம், வாழ்வில் வேறுப்பு முதலியனவற்
றைத் தோற்றுவித்தலால், அஃது எற்றுக்கு
என்று இந்நாளில் சிலர் கருதுகிறார். சமய
ஞானம் சோம்பலையாதல் பிறவற்றையாதல்
உண்டுபண்ணும் என்று எவருங் கருத வேண்டு
வதில்லை. ஆன்மாவின் அறியாமை போக்க
வேண்டு மென்னும் நோக்குடன் ஆண்டவனால்
இவ்வுடல் இவ்வுலகம் முதலியன வழங்கப்பட்ட
பிருக்கின்றன. ஆண்டவன் கொடையாகவுள்ள
இவ்வுடலையும் இவ்வுலகையும் துறப்பது, ஆண்ட
வனை மறப்பதாகும். பெறற்கரிய இவ்வுடலைக்

கொண்டு, இவ்வுலக இன்பத்தைச் சேம்மை நெறியில் நுகர்ந்து, தனக்கேன வாழாது பிறர்க்கேன வாழுமாறு சமயம் அறிவுறுத்துகிறது. எல்லாவற்றையும் விடுத்து ஒடுமாறு உண்மைச் சமயம் அறிவுறுத்தவில்லை. ஆண் பேண்ணை வேறுத்தலும், பேண் ஆணை வேறுத்தலும் இயற்கைக்கு மாறுபட்டு நடப்பதென்பதை யான் எழுதியுள்ள நூல்களிலெல்லாம் ஒல்லும்வகை விளக்கியிருக்கிறேன். துறவு, நீத்தல் என்னுஞ் சொற்கட்குப் பின்னாலில் கொள்ளப்பட்ட பொருள், முதல்நூல்களின் கருத்துக்கு அரண் செய்வதன்று. தன்னலத்துக்குக் காரணமாகவுள்ள அழுக்காறு அவா முதலிய தீநீர்மைகளைத் துறந்து, எவ்வுயிரையும் தன்னைப்போல் கருதித் தொண்டு செய்யுமாறே நம்முன்னோர் அறிவுறுத்திச் சென்றார். 'நீத்தார் பெருமை' அருளிய திருவள்ளுவனார், எல்லாவற்றையும் விடுத்துக் காட்டுக்கோடி முக்கைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்குமாறு யாண்டாயினுங் கூறியிருக்கிறாரா? "அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ் - செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்" என்று 'நீத்தார் பெருமை'க்கண், பயன் கருதாத் தொண்டை அவர் வளியுறுத்தியிருக்கிறார். "எவ்வுயிரும் என்னுயிர் போல் எண்ணியிரங்கவும் நின் - தெய்வ அருட்

கருணை செய்யாய் பராபரமே” என வருஉந்திரு வாக்கையோர்க.

தனக்கேன வாழாது பிறர்க்கேன வாழ்தல் வேண்டுமென்னும் எண்ணத்தை விதைப்பது சமயஞானமாகும். சமயஞான மில்லையேல், ஒப்பு ரவு முதலிய நல்லியல்புகள் அருகும். புறக் கோலங்களையும், வழக்க வொழுக்கங்களையும் சமயமாகக் கருதிச்சிலர் சமயத்தை நிந்திக்கிறார். கோலங்கட்கும் வழக்கவொழுக்கங்கட்கும் சமயத் துக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை. கோலம் வழக்க ஒழுக்கம் முதலியன நாட்டுக்கேற்றவாறு பலபடக் கிடக்கின்றன. அவை காலதேச வர்த்த மானத்துக் கேற்ற வண்ணம் மாறுந்தகையன. சமயமோ எல்லா நாட்டார்க்கும் பொதுவாயிருப் பது. அது மாறுந் தன்மையதுமன்று. மக்கள் எந்நிலையில் நின்றும் எவ்வேடங் கொண்டும் சமய வர்த்து நடாத்தலாம். அறவொழுக்கம் அதற்கு அடிப்படை. “எந்நிலையில் நின்றாலும் எக் கோலங் கொண்டாலும் - மன்னியசீர்ச் சங்கரன் தாள் மறவாமை பொருளென்றே * * * ” என்றார் சேக்கிழார்.

“தனக்கேன வாழாது பிறர்க்கேன வாழும் வாழ்வே” தன்னுரிமை நல்கும்; தன்னர சளிக்கும்; உலக சகோதர நேயத்தையுமுதவும். அப் பெரு வாழ்வைக் கூட்டும் சமயம், உலக சகோ

தர நேயத்தை வளர்க்கும் பொறுப்பேந்தியுள்ள மாணாக்கர்கட்கு எவ்வளவு இன்றியமையாத தென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

யாழ்ப்பாணத்துச் சமய நிலையில் ஒரு பெரும் மாறுதல் விரைவில் நிகழின் நலன் விளையும். அது பெரிதும் மாணாக்கருலகைப் பொறுத்து நிற்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் சைவர்கட்கும், கிறிஸ்துவர்கட்கும் சமயப் போர் முன்னே அடிக்கடி நிகழ்ந்து வந்தது. அப்போர் இப் பொழுது எழுநாவிட்டெரியவில்லை. ஆயினும் கனல் இன்னும் தணியவில்லை. பெரும்போர் நிகழ்ந்த காலநிலைக்கும் இக்காலநிலைக்கும் வேற்றுமை யுண்டு. அந்நாளைய சைவர் கிறிஸ்துவை நன்கு உணராதிருந்தார். அவ்வாறே கிறிஸ்துவரும் நால்வரை நன்கு உணராதிருந்தார். அந்நாளில் ஒரு வரையொருவர் நன்கு உணர்தற்குப் போதியவாய் ப்புமில்லை. இப்பொழுது சைவஅறிஞர் பலர் கிறிஸ்துவை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்; கிறிஸ்துவ அறிஞரும் நால்வரை நன்குணர்ந்திருக்கிறார். நன்மனங்கொண்டு இருவர் அருளுரையையும் ஆய்ந்தால் “அன்பே கடவுள்” என்னும் முடிவிற்கு வரக்கூடும். அம்முடிவிற்கு வந்தவருஞ் சிலருளர். மாணிக்கவாசகனார் திருவாசகத்துக்கும், கிறிஸ்து பேருமான் கவிசேஷத்துக்குமுள்ள கருத்து வேற்றுமை யெனக்கு விளங்கவில்லை. மொழி வேற்

றுமையும், வழக்கத்தில் வருஞ் சில கண்முடி வேற்றுமையுந் தவிர பிறிதொரு வேற்றுமையிருத்தல் எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆகவே சைவர் கிறிஸ்துவையும், கிறிஸ்துவர் நால்வரையும் போற்றும் ஓர் அன்பு வாழ்வு யாழ்ப்பாணத்தில் கால்கொள்ளவேண்டுமென்பது எனதுவேணவா. அக்கால்கோள் விழா நடாத்த மாணாக்கர்கள் உறுதி கொள்வார்களாக.

மற்றும் பல சமயங்களுடன் உறவுகொண்டு, உலகில் சமரச ஞானத்தை வளர்க்க முயல்வதே அறிவுடைமை. உலக சகோதரநேய முழுக்கம் யாண்டும் எழுந்துள்ள இவ்வேளையில் பலசமய உணர்வு, ஒரு சமயம் விட்டு இன்னொரு சமயம் புகல், அதற்குச் சடங்குகள் முதலியன கொள்ளல் நாகரிகமாகாது.

தன்னரசு

கல்வித்துறைகள் பல பயில்வதால் மக்கட்கு உரிமையில் வேட்கையும், உயிர்களிடத் தன்பும் உண்டாகும். உரிமை வேட்கை இல்லா விடத்தில் உயிர்களிடத்தன்பு நிகழல் அரிது. உரிமைக்கும் அன்புக்கும் பெருந்தொடர் புண்டு. உரிமையில்லா வாழ்வு வாழ்வாகாது. வாழ்விற்கு அழகளிப்பது உரிமை உரிமையே.

உலக சகோதர நேயம் என்பது குறிக்கோள். அதற்குத் தன்னரசு இன்றியமையாதது. தன்னரசில்லா நாடு தன்னைக் கெடுத்துக் கொள்வதுடன் பிறரையுங் கெடச் செய்கிறது. அதனால் சகோதர நேயத்தை வளர்த்தல் இயலாது.

இலங்கையும் இந்தியாவும் சுயராஜ்யம் இழந்த நாடுகள். இவை தங்கள் நலன்களை யிழந்து வரல் கண்கூடு. இவைகளை யாள்வோருக்குப் பல வழியிலும் நலனிருத்தலால், அவர் வலிந்து சுயராஜ்யம் வழங்க எளிதில் ஒருப்படார். ஆசை எவரைவிடும்? பெரிய இரண்டு நாடுகளைப்பற்றி ஒரு நாட்டார் ஆட்சி புரிவதைக் காணும் மற்ற நாட்டார்க்கு அழுக்காறெழுதல் இயல்பே. அவ்வாசையும் இவ்வழுக்காறும் வாளாகிடக்குமோ? விரிவுரை வேண்டுவதில்லை.

இவ்வளவிற்குங் காரணமா யிருப்பது எது? இரண்டு நாடுகளும் சுயராஜ்யமிழந்து நிற்பதே யாகும். உலக சமாதானத்துக்கே கேடு விளைத்து வருவோர் இலங்கையரும் இந்தியருமென்று இங்கே கூறல் மிகையாகாது. ஆகவே இருநாட்டாரும் விடுதலை பெறுதற்குரிய முயற்சி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார். உலகில் சில நாடுகள் உரிமையிழந்து கிடக்கும்வரை உலக சகோதர நேயத்துக்கு இடனில்லை என்பது பெரிதுங் கருதற்பாலது.

தன்னரசு பெறுதற்கு இதுகாறும் உலகில் கொள்ளப்பட்ட முறையை இனி எவருங் கொள்ளுதலாகாது. எவ்வயிர்க்குந் தீங்குசெய்யா அருண்முறையே இனிக் கொள்ளப் பெறல் வேண்டும். நெப்போலியன், கெய்ஸர்கொண்ட கொலைமுறை இனி வேண்டாம். காந்தியடிகள் அறிவுறுத்தும் அறமுறையே இனி வேண்டும். மாணாக்கர்கள் அம்முறையில் பயிற்சி பெறுவார்களாக.

காந்தியடிகள் உலகுக்கு அறிவுறுத்தும் முறைகள் உங்கள் நோக்கங்களில் மிளிர்கின்றன. பின்மூன்று நோக்கங்களும் தன்னரசுக்கு வழிகோலுவன என்பதில் ஐயமில்லை. அவைகளைச் செயலில் கொண்டாந்தால், தன்னரசு தானே அரும்பும். தன்னரசு என்பது பிறர் கொடையிலில்லையென்பதும், அது தன் முயற்சியால் தன்னகத்திருந்தே எழுதல் வேண்டுமென்பதும் உணரற்பாலன.

“மாணாக்கர்கள் அரசியலில் தலைப்படுதலாகாது” என்று சில விடங்களில் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு மாணாக்கர்கள் செவி சாய்த்தலாகாது. அரசியற்போராட்டத்தில் - அதிலும் உரிமையிழந்த நாட்டிலெழும் அப்போராட்டத்தில் - மாணாக்கர்களே பெரிதுந் தலைப்படுதல் வேண்டுமென்பது எனது கருத்து. உலக சரித்

திரமும் அவ்வாறே கூறுகிறது. இத்தலி, ஐப் பான், துருக்கி, சீனம் முதலிய நாடுகளின் விழிப் புக்கும் விடுதலைக்கும் காரணமாக நின்றவர்கள் யாவர்? மாணாக்கரல்லரோ? கடந்த ஐரோப்பாப் போரில் தத்தம் தாய்நாட்டுக்காக உயிர் துறந்த வர் யாவர்? மாணாக்கரல்லரோ? தேசபக்தி என் னும் மணிவிளக்கு ஒளிவிட்டெரியுமிடம் மாணாக் கருள்ளமே யாகும். அவ்வுள்ளமுடையார் ஏன் உரிமைப் போராட்டத்தில் கலத்தலாகாது?

அரசியலுக்கென ஒரு தனிக்கூட்டம் நாளை கூடப்போவதால், யான் அது குறித்து இன்று இங்கே விரிவுரை நிகழ்த்த வேண்டுவதில்லை.

இலங்கை

உங்கள் தாய்நாடு இலங்கை. இலங்கை யெனில் இலங்கைத் தரையா? இலங்கை யென்பது வெறுந்தரையன்று. இலங்கையின் இயற்கை, கலை, நாகரிகம், அரசு முதலியன சேர்ந்த ஒன்றே இலங்கை யென்பது. இத்தாய் நாட்டை, நன்ற தாயைப் போலவே நேசித்து வரல் வேண்டும்.

இலங்கையில் பலவேறு மொழியினர், பல வேறு வகுப்பினர், பல வேறு சமயத்தினர் இருக்கிறார். அவரனைவரையும் இலங்கையராகக் கொள்வதே தேசபக்தியாகும். மொழிவேற்று மையோ பிற வேற்றுமைகளோ ஹீறிட்டெழுந்து

இலங்கையர் என்னும் எண்ணத்துக்குக் கேடு விளைப்பின், தன்னரசுத்தோற்றமுஞ் சேய்த்தே யோடி மறைவுறும்.

எக்காரணம் பற்றியும் வகுப்பு வாதம் தலை காட்டலாகாது. வகுப்பெண்ணம் தேசபக்தியை விழுங்கிவிடும். இலங்கையில் பிறந்தவர் தமிழ் ராயினுமாக; சிங்களவராயினுமாக; மற்றவ ராயினுமாக. அவரனைவரையும் இலங்கைய ராகவே கருதுதல் வேண்டும். ஆகவே முதலில் இலங்கையராக இருங்கள்.

நாட்டில் தன்னரசை நிறுவுதற்கு முதலில் நாட்டிலுள்ள குறைபாடுகளைக் களைய முயலல் வேண்டும். அம்முயற்சியுடன் நாட்டுக்கலை நாட் டித் தொழில் முதலியவற்றையும் வளர்க்க ஊக் கங்கொள்ளல் வேண்டும். குறைபாடுகள் மல படக் கிடக்கலாம். அவைகளுள் சிலவற்றை மட்டும் ஈண்டுக் குறித்துச் செல்கிறேன்.

பிறப்பு: பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு பாராட்டுதல் இந்தியாவிலும் உண்டு; இலங்கையிலுஞ் சில பகுதிகளிலுண்டு. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கரு தும் ஒரு நாடு தன்னரசை இழத்தல் இயல்பு. எல் லாரையுஞ் சமமாகப் படைக்கும் ஆண்டவன் நோக்குக்கு மாறுபட்டு நடப்பவர் ஒறுக்கப்படு தலும் இயல்பு. தன்வினை தன்னைச் சுடாது மற்றெவரைச் சுடும்?

பண்டை நாளில் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுங் கொடுமை யிருந்ததில்லை. பின்னாலிலேயே அக்கொடுமை எங்ஙனோ நுழைந்து இடர் விளைக்க லாயிற்று.

பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுவதை மன் பதையினின்றுந் தொலைக்கப் புத்தர் பெருமான் முயன்றார். நாளடைவில் அவர் முயற்சியும் பாழ் பட்டது. இலங்கையில் புத்தர் அறவுரை புகுந்து நீண்ட நாளாகியும், இலங்கை இன்னும் பிறப்பில் வேற்றுமை கருதுங் கொடுமைக்கு இடந்தந்து வருகிறது !

யாழ்ப்பாண மாணாக்கர்கள் பெரும்பான்மை யோர் தமிழராக விருத்தலான், தமிழ்நாட்டு நிகழ்ச்சிகளிற் சில கூறுகிறேன். பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதும் இழிவு பழந்தமிழர் காலத்திலில்லை. பின்னரே இவ்விழிவு தமிழ் அகத்தில் நுழைந் தது. இவ்விழிவைப் போக்க அவ்வப்போது தமிழறிஞர்கள் முயன்றார்கள். திருவள்ளுவர் “பிறப்போக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப் பொவ்வா - செய் தொழில் வேற்றுமையான்” என்று பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வின்மையை அறி வுறுத்திச் சென்றார்.

தமிழ் மக்களிடைச் சாதிப்பேய் தாண்டவம் புரிந்த காலத்திலேயே நாயன்மார்கள் தோன்றி னார்கள். அவர்கள் சாதிக் கோட்டையைத்

தகர்க்கக் கடவுளன்பு என்னுங் கருவி கொண்
டார்கள். கலப்பு மணம், உடனுண்ணல், பிறப்
பில் உயர்வு தாழ்வு கருதாமை முதலிய அன்போ
ழுக்கத் துறைகள் நாயன்மார்கள் காலத்தில் ஆக்
கம் பெறலாயின. பல வகுப்புக்களில் பிறந்த
நாயன்மார்களைப் பார்ப்பனர் குலத்திற் றேன்
றிய வன்றெண்டப் பெருந்தகையார் “அடியார்க்
கும் அடியேன்” என்று வழத்தியதும் ஈண்டு
உன்னற்பாற்று. சாதியைத் தொலைக்க எழுந்த
அவ்வன்பியக்கமும் நாளடைவில் மறைந்து
போயிற்று. சாதிக் கொடுமை ஒங்கி வளர்ந்து
வளர்ந்து முடிவில் தன்னரசையே வீழ்த்திற்று.
தன்னரசு வீழ்ந்தும் இன்னும் நம்மவர்கள் நல்ல
றிவு பெறுதிருக்கிறார்கள். இஃதெதைக் காட்டு
கிறது? இன்னும் தேசபக்தி இன்மையையே
காட்டுகிறது. ஆகவே பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு
கருதுவதை ஒழியுங்கள்; ஒழியுங்கள்.

தீண்டாமை : தீண்டாமை யென்றொரு நோய்
நம்மைத் துன்புறுத்துகிறது. மக்களுள் தீண்டா
மை வகுத்தது எத்தகைக் கொடுமை! பிறப்பில்
தீண்டாதான் என்று சொல்லப்படு வோனுக்கும்,
மற்றவனுக்கும் என்ன வேற்றுமை யிருக்கிறது?
பின்னைத் தீண்டாமை யாண்டிருந்து முளைத்தது?
மக்கள் செய்த கற்பனை என்னே! அக்கற்பனை
யால் விளைந்துள்ள கேடுகளைக் கண்ணாரக் கண்

மும் இன்னுமா தீண்டாமை பாராட்டுவது? நாட்டின் கலை, செல்வம், நாகரிகம், அரசு எல்லாம் போயின. நாடு வறுமைக்குழியில் வீழ்ந்து வருந்துகிறது. இன்னுமா தீண்டாமை!

தீண்டாதாரிடை ஒழுக்கமில்லை யென்று சிலர் சொல்லுகிறார். “மற்றவரெல்லாரும் ஒழுக்கமுடையரா?” என்று அச்சகோதரர்களைக் கேட்கிறேன். தீண்டாதார் என்று சொல்லப்படுவோருள் எத்தனையோ பேர் ஒழுக்கச்சீலராயிருக்கிறார். உயர் வகுப்பாரென்று சொல்லப்படுவோருள் எத்துனையோ பேர் ஒழுக்க ஈனராயிருக்கிறார். அவரைப் பார்ப்பன ரென்றும், இவரைத் தீண்டாதாரென்றும் ஏன் கொள்ளுதல் கூடாது? பிறப்பில் தீண்டாமை கருதுவது கொடுமை; வன்கண்; அநாகரிகம். பிறப்பில் தீண்டாமை கருதப்படுமிடத்தில் “தேசபக்தி” எங்ஙனம் இடம்பெறும்?

தீண்டாமையை வேரோடு கல்வி யெறிதற்கு மகாத்மாகாந்தி முயன்று வருவது உங்கட்குத் தெரியும். அவர் ஓர் ஆதிதிராவிடப் பெண்ணை வளர்த்து வருகிறார்; தமது ஆசிரமத்தில் தீண்டாதாரெனப்படுவோரைச் சேர்த்துக் கொள்கிறார். அப்பெண்மணியும், மற்ற ஆசிரமப் பிள்ளைகளும் ஒழுக்கமுடையராய் ஒளிர்கிறார்கள். மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்டு ஒதுங்கி ஒடுவதைப்

பார்க்கிலும் அவர்களுடன் கலந்து பழகி அவர்களை உயர்த்துவதே அருளுடைமையாகும். அப்பொழுதே மக்கள் ஒழுக்கமுடையராய் மேல்நிலை யுறுதற்கு வழியுண்டாகும். ஒதுங்கி ஒதுங்கி “ஒழுக்க ஈனம்” என்னுங் குற்றமட்டும் சுமத்திக் கொண்டிருப்பது அறியாமை. ஒதுங்கி ஒடுவோர்க்குப் போதிய அன்பொழுக்கமென்னும் இரக்கமில்லையென்று கூறல் மிகையன்று.

பெண் மக்கள் : பெண்ணடிமை மற்றுமொரு கொடுமை. உலகம் பெண் ஆனால் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வுலகில் ஒரு கூறுகிய பெண் மக்கள் மட்டும் தாழ்த்தப்பட்டதற்கு ஏதாயினும் பொருளுண்டோ? பெண்ணுலகந் தாழ்த்தப்பட்டால் ஆணுலகமுந் தாழ்த்தப்படும். இரண்டும் உரிமை பெற்றுள்ள விடத்திலேயே உரிமை ஞாயிறு ஒளிசெய்து கொண்டிருக்கும். ஒன்று அடிமைப்பதின் மற்றொன்றும் அடிமைப்பட்டு, முடிவில் நாடே அடிமைக் குழியில் வீழ்ந்துபடும்.

வடமொழியில் உபநிடதங்களை யருளிய பெண்ணரசிகள் - தமிழிற் காவியங்களை யாத்த பெண் தெய்வங்கள் - வழி வழி வந்த பெண்மணிகளின் அறிவைச் சூலைத்து அடிமைக்குழியில் வீழ்த்திய பாவம் நம்மைச் சூழ்ந்து நிற்கிறது. “ஒத்த

நலனும் ஒத்த குணனும் ஒத்த கல்வியுமுடைய ஒருவனும் ஒருத்தியும் ” எனவருஉம் நக்கீரனார் உரையை நோக்குக. ஒத்த கல்வி பெற வேண்டிய பெண்ணுலகம் அடிமைப்படின ஆணுலகிற்கு இன்பமேது? யாழ்ப்பாணத்தில் பெண்மக்கள் துளை அறுபட்டு வருகிறது. இது நற்குறியாகும். இன்னும் முற்றும் அறுபட மாணாக்கர்கள் முயல்வார்களாக. அவ்வுலகின் விடுதலை நாட்டின் விடுதலை யென்பதை யாழ்ப்பாண மாணாக்கர்கள் உணர்வார்களாக.

பெண்ணுரிமை யென்னும் பெயரால் சில குப்பைகளைக் கொணர்ந்து பெண்ணுலகில் குவிப்பதும் நாட்டுக்குப் பெருங்கேடு விளைப்பதாகும்.

பெண்மக்களிடம் பேண்மை, தாய்மை, இறைமை ஆகிய மூன்று இயல்புக ளிருக்கின்றன. அவை முறையே மலர்ந்து, காய்த்து, கனியும் முறையில் அவர்கள் வாழ்வு நடாத்துதற்கு ஆணுலகந் துணை புரிதல்வேண்டும். இறைமை கனியாதவாறு பெண்ணுலகைக் கெடுத்தல் பாவம். விரிவு யான் எழுதிய “ பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை ” என்னும் நூலிற் பார்க்க.

கண்மூடி வழக்கங்கள் : கண் மூடி வழக்கங்கள் பல, நாட்டுக் கேற்றவாறு ஆங்காங்கே ஆட்சி பெற்றிருக்கின்றன. அவைகளைப் படிப்

படியாக இறக்குவதே அறிவுடைமை. கல்வி யறிவுக்குறைபாடே கண்முடி வழக்கங்கட்குக் காரணம். கல்வி யறிவு ஒளி படரப்படரக் கண்முடி வழக்கங்களென்னும் இருட்குழாம் தானே இரிந்தோடும். ஆகவே கல்வியறிவு நாட்டிடைப் பெருகல்வேண்டும்.

சுதேசியம்: குறைபாடுகளைக் களைவதுடன் சுதேசியத்தை யோம்பி வருவது சிறப்பு. இல்லையேல் நாடு நலனுறுது. ஒல்லும்வகை நாட்டுப் பொருளைப் பயன்படுத்தவே மக்கள் உறுதி கொள்ளல் வேண்டும். நாட்டுப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தப் பயன்படுத்த வேறு நாட்டுப் பொருள்கள் தாமே அகன்று போய்விடும்.

இந்தியாவில் காந்தியடிகள், நாட்டுடையில் கருத்துச் செலுத்தி வருவது உங்கட்குத் தெரியும். நீங்களும் அம்முயற்சியில் தலைப்படலாம். நாட்டுக் கதருடை, நாட்டில் ஒருவித நாட்டுணர்ச்சியை எழுப்பும். எளிதில் கிடைக்கக் கூடிய நாட்டுப் பொருள்களை விடுத்து, அவைகட்குப் பதிலாகப் பிற நாட்டுப் பொருள்களைப் பயன்படுத்துவது தாய்க் கொலையாகும். வேறு நாட்டுப் பொருள்களில் கருத்தைப் பதிய வைத்துக் கொண்டு, 'நாட்டுரிமை நாட்டுரிமை' என்று வாயினால் பேசினால், யாண்டிருந்து உரிமை வரும்? நாட்டுரிமை நாட்டுப் பொருள் காப்பிலும், வேறு

நாட்டுப் பொருளை விலக்கலிலு மிருத்தலை உணர்ந்து நடப்பதே உரிமை வேட்கைக்கு அறி குறியாகும். இவ்வேட்கை மாணாக்கர் உலகில் முருகியெழுவதாக. நாட்டுடை, நாட்டுக்கலை, நாட்டுத் தொழில் முதலியவற்றை யோம்ப மாணாக்கர்கள் முனைந்து தொண்டாற்றுவார்கள்.

இவ்வழிவு ஆக்கத் தொண்டால் இலங்கையன்னை விடுதலை பெறுவாள் என்பது ஒரு தலை.

இறுவாய்

சகோதரிகளே ! சகோதரர்களே ! இதுகாறும் எனது புன்மொழியைப் பொறுமையுடன் செவி மடுத்த உங்கள் பெருந்தகைமைக்கு எனது நன்றியறிதலான வணக்கஞ் செலுத்துகிறேன். யாழ்ப்பாணத்தில் புத்தூயிர் பிறப்பிக்கவேண்டு வது உங்கள் கடமை. கதிரும் மதியும் ஒருங்கு திரண்டு காட்சி யளித்தாலென இருபாலாருந் திரண்டு, மகாநாட்டைச் சிறப்பிக்கப் போர்துள்ளது யாழ்ப்பாணப் புத்தூயிர்ப் பேற்றிற்கு அறி குறியாகும்.

யாழ்ப்பாண இளைஞர்களே ! வருங்கால உலகம் உங்களை நோக்கி நிற்கிறது ; உங்கள் தாய் நாடு உங்களை நோக்கி நிற்கிறது ; உங்கள் தமிழ்த்தாய் உங்களை நோக்கி நிற்கிறாள். உல

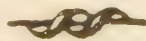
கில் சகோதர நேயம் பெருகல் வேண்டும்; நாடு தன்னரசின்பம் நுகரல் வேண்டும்; தமிழ்த் தாய் அரியாசன மேறல்வேண்டும். இத்துணைக் கடன்கள் உங்களைச் சூழ்ந்து நிற்கின்றன. அக் கடனாற்ற எழுங்கள்; எழுங்கள்.

நாட்டுக் கலைமகளும், திருமகளும், பிறமகளிரும் உங்களை நினைந்த வண்ணமா யிருக்கிறார்கள். தங்களை யோம்பவல்ல கல்வி, அறிவு, அன்பு, ஒழுக்கம், திறன் முதலியவற்றை நீங்கள் பெற்று வருகிறீர்களா என்னும் ஏக்கம் அவர்கட்குண்டு. அவ்வேக்கம் நீக்கும் முறையில் நீங்கள் கல்வியறிவு முதலியன பெற எழுங்கள்; எழுங்கள்; இலங்கையின் இருள் இரிந்தோடக் கதிரொளி பரப்பி எழுங்கள்.

செங்கதிர்களே! உங்கள் ஒளியால் இலங்கைக் கட்டவிழ்ந்து மலர்வதாக. அம்மலர் பிலிற்றும் உரிமையின்பத் தேனை, நீங்கள் நுகர, எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருள் உங்கள் பால் நிலவுவதாக.

உலகில் அன்பு பெருக; இலங்கை செழிக்க; யாழ்ப்பாணம் ஓங்க; தமிழ் வாழ்க.

திரு. வி. க.



திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

இயற்றிய நூல்கள்

மனிதவாழ்க்கையும் - - - - காந்தியடிகளும்

இந்நூல் காந்தியடிகள் வரலாற்றைக் கூறுவதன்று. இஃது அவர் வரலாற்றிலுள்ள நுட்பங்கள் மனித வாழ்க்கையோடியைந்து நிற்கும் முறையைக் குறிப்பது; பகவத்கீதை திருக்குறள் என்னும் இரண்டு நூல்களின் சாரமாக அமைந்துள்ளது.

இந்நூற்கண் விளங்கும் முதற்பொருள் மூன்று. (க) மனிதன் எவன் என்பது (உ) ஒருவன் மனிதனாக எத்தகை வாழ்க்கை நடாத்தல் வேண்டுமென்பது (ங) மனித வாழ்க்கைக்கு இலக்கியர் மகாத்மாகாந்தி என்பது.

இந்நூற்கண் பெண்மக்கட்குரிய பொருள், ஆண்மக்கட்குரிய பொருள், அரசியலுக்குரிய பொருள், சத்தியாக்கிரகப் பொருள், சமயப் பொருள் முதலிய பல பொருள்கள் காணலாம். இல்லறம், தியாகம், அஹிம்சை, சுயராஜ்யம், சத்தியாக்கிரகம், சமயவாழ்வு முதலியன வாசிப்போர்க் கின்பூட்டுவன. சமயவாழ்வில் சமரச சன்மார்க்க நுட்பம் மிக விளக்கமாக ஒதப்பட்டிருக்கிறது.

ஒவ்வொரு தலைப்பின் கீழும் அடிகளின் அறவுரை களைத் திரட்டி அவைகளை முறைப்படுத்தியுள்ள ஒழுங்கும் பொருளும் வாசிப்போர்க்கு இன்பூட்டுவதோடு நேரிய வாழ்வு நடாத்துமாறு அவரை அவைகள் தூண்டும். முன்றும் பதிப்பு. விலை ரூபா 2-8-0.

தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம்

விலை அணா 4.

15984

பெண்ணின் பெருமை

அல்லது

வாழ்க்கைத் துவணை

இந்தூல், பெண்மை, தாய்மை, இறைமை என்னும் முப்பொருளை முதலாக உடையது. இம்மூன்றும் முறையே நூலின் உடல் உள்ளம் உயிராக அமைந்திருக்கின்றன. இம்மூன்று முதலினின்றும் கிளம்பிய கவடுகளும் கோடுகளும் நூலின் பிற உறுப்புக்களென்க.

வேத காலத்துப் பெண்மக்கள் நிலை, பழந்தமிழ் நாட்டுப் பெண்மக்கள் நிலை, அவர்கள் உரிமை, இடைக்காலத்தில் பெண்மக்கட்கு நேர்ந்த சிறுமை, அச்சிறுமை போக்குதற்குரிய வழிகள் முதலியன இந்தூலில் ஆராய்ச்சி முறையில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பூதபௌதிக நூல்களை யொட்டிப் பெண்ணின் பெருமை நிறுவிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இயற்கை வாழ்வு, செயற்கைத் தாழ்வு, உடலோம்பல் முதலிய நற்பொருள்கள் நூலின் ஊடே ஊடே பெய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கூடாவொழுக்கம், இளமைமணம், பதியிலாமை முதலியவற்றான் விளையுங் கேடுகள் நூற்கண் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாம் பதிப்பு. விலை ரூபா 2.

இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளம்

இராமலிங்க சுவாமிகள் ஷடாந்த சமரச சன்மார்க்கத்தில் நன்று, அருணெறியோம்பி, உயிர்கள் வழிபாடே கடவுள் வழிபாடு என்பதை யுணர்ந்து, சமயவாழ்வு நடாத்திய விதம், அவர் ஆண்டவனை நோக்கிச் செய்த முறையீடு, அழுத அழுகை, அவர் கொண்ட குரு, பொருணூல், வழிபடுகடவுள், அவரைந்த மாணமிலாப் பெருவாழ்வு, அதற்குரிய முறை முதலியன தெளிவாக இந்நூலில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்காலதேச வர்த்தமானம் வேண்டுஞ் செம்மைச் சீர்திருத்தங்கள் பல இந்நூற்கண் மிளிர்கின்றன. விலை ரூபா 1.

தமிழ்த் தென்றல்

தமிழ் மொழியில் வீரச்சுவையுண்டு என்பதை இந்நூலிற் காணலாம். இயற்கை வருணனைகள் இயற்கைப்படம்போலக் காட்சியளிக்கும். மேடைகளில் நயம்படத் தமிழில் பேச முயல்வோர்க்கும், தமிழ்க் கட்டுரைகள் வரைவோர்க்கும் இந்நூல் பெருந்துணை செய்யும்.

தமிழ்நாட்டுப் பண்டைப் பெருமை, தாய்மொழிப் பற்று, பிறப்புரிமை, உரிமை வேட்கை, தேசபக்தி, சுயராஜ்யப் பேறு, ஒற்றுமை, சகோதர நேயம், ஊக்கம், காந்தியடிகள் அறம், ஒத்துழையா இயக்கச் சிறப்பு, அவ்வியக்க முறைகளால் நாட்டுக்குள்ள நலன் முதலிய பொருள்கள் இந்நூற்கண் ஆங்காங்கே மிளிர்கின்றன.

விலை ரூபா 2.

சைவத்தின் சமரசம்

இந்நூற்கண் சமயத்தின் இயல்பு இஃது என்பதும், எல்லாச் சமயங்களும் ஒரு கடவுளையே பல பெயரால் பல்வழியில் போற்றுகின்றன என்பதும், சமயங்கள் பல வாய்க் கிடப்பினும் அவைகள் யாவும் சமரசத்தையே குறிக்கொண்டு நிற்கின்றன என்பதும், அச்சமரசமே சைவமென்பதும், பிறப்பையொட்டி உயர்வு தாழ்வு பாராட்டாமை, கைம்மாறற்ற பணி, பிறர் குற்றம்பொறுத்தல், பாவமன்னிப்பு முதலியன சைவ சமயத்தில் சிறப்பாக விருக்கின்றன என்பதும், அருள் - கருணை - இரக்கம் - தயை உள்ள விடங்களிலெல்லாம் சைவம் மிளிரும் என்பதும், சைவம் ஒரு சமயம் அன்றென்பதும் பிறவுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. விலை அணா 8.

என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே

இந்நூலில் பணியின் பெருமை விரிவாக ஒதப்பட்டிருக்கிறது. கடவுள் பணி, சராசரப்பணி, சிறப்பாகத் தேசப்பணி ஆகிய இப்பணிகளை இந்நூலில் காணலாம். இஃதொரு கருமயோக நூல்; காலத்துக்கேற்றது. அணா 8. முருகவேள் புத்தகசாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

7929
திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்
இயற்றிய நூல்கள்

சைவத்திறவு

தேன்னுடைய சீவனே போற்றி - எந்நாட்ட
வர்க்கும் இறைவா போற்றி என்னும் உரையைப்
பீடிகையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. இந்நூலிடை,
மாணிக்கவாசகனார் நிலை, திருவண்டப்பகுதி நுட்பம்,
நினைப்பற நினைத்தலின் விளக்கம், மூவித உடலங்களின்
பாகுபாடு, ஒரே கடவுளுண்மை, 'தேன்னுடைய சிவன்
எந்நாட்டவர்க்கும் இறை' என்பது, இறைக்கும் இயற்கை
க்கு முள்ள தொடர்பு, சேய் சிவம் என்பது, சமரசம்,
இறைவனை யுணரும் வழி, இறைவனது சொரூப தடத்த
இயல்புகள், காவியங்களின் இன்றியமையாமை, நம்பிக்
கையின் அவசியம், ஆராய்ச்சியின் அளவு, சைவத்திற
வுள்ள இடம், கடவுளின் அகண்டாகாரப் படம் "தோடு
டைய செவியன்" என்பதின் உள்ளுறை, ஆண்டவன்
பெண் ஆண் வடிவமாக விருக்கும் நுட்பம், தோடு விடை
மதி சுடலை முதலியவற்றின் உட்பொருள், கோயில்
களின் நோக்கம், தற்காலக் கோயில்கள், சாதிப்பேய்,
நூல்களுங் கோயில்களே என்பது, தவப்பேறு முதலிய
பொருள்கள் சுருங்கிய முறையில் ஆங்காங்கே விளக்கப்
பட்டிருக்கின்றன. விலை அணு 8.

கடவுள் காட்சியும் தாயுமானும்

இந்நூலின் திரண்ட கருத்து மெய்ம்மையில் கடவுள்
காட்சி பெறலாமென்பது. கடவுளின் அருட்டன்மை
யும், படைப்பு முறைகளும், ப்டிகளும், படைப்பின்
நோக்கமும், உயிர்களின் கடமையும் சுருங்கச் சொல்லி
விளங்க வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விலை அணு 4.

முருகவேள் புத்தகசாலை,

இராயப்பேட்டை, சென்னை.